

**ยุทธศาสตร์การพัฒนาวงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด
(พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)
องค์การบริหารส่วนจังหวัดราชบุรี**

ทองเพนและงบประมาณ

ฝ่ายนโยบายและแผน

โทร . ๐-๓๒๓๒-๗๔๘๑, ๐-๓๒๓๒-๑๔๓๕

คำนำ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดราชบุรีจัดทำขึ้นตามหนังสือ ชักซ้อมแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามระเบียบ กระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และแก้ไขเพิ่มเติม จนถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องได้ร่วมกันกำหนดทิศทางการดำเนินงานในภาพรวม ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดเพื่อให้เป็นปัจจุบัน โดยทบทวนปรับปรุงจากยุทธศาสตร์การพัฒนา ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดฉบับเดิมให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ และยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

คณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัดราชบุรีและคณะกรรมการประสานแผนพัฒนา ท้องถิ่นระดับจังหวัด หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับอำเภอ องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นทุกแห่งในเขตจังหวัด อำเภอ หน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรภาคประชาสังคมและทุกภาคส่วน ที่เกี่ยวข้องจะได้รับประโยชน์จากยุทธศาสตร์ฯ นี้ เป็นแนวทางในการพัฒนาท้องถิ่นให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน บูรณาการโครงการพัฒนาที่จะดำเนินการร่วมกันภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัด เพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาระดับต่างๆ ตลอดจนตอบสนองต่อปัญหาและความต้องการ ของประชาชนได้อย่างแท้จริงต่อไป

คณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัดราชบุรี

๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒

สารบัญ

	หน้า
ส่วนที่ ๑ สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐)	๑ - ๒๒
๑. ผลการดำเนินงานยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัดราชบุรี	๑ - ๗
๒. ผลที่ได้รับจากการดำเนินงาน	๘ - ๑๓
๓. สรุปปัญหาอุปสรรคการดำเนินงานที่ผ่านมาและแนวทางการแก้ไข	๑๓ - ๒๒
ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนา	๒๓ - ๗๖
๑. แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)	๒๓ - ๒๖
๒. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔)	๒๖ - ๖๒
๓. แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด	๖๒ - ๗๑
๔. ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนจังหวัด	๗๑ - ๗๓
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	๗๓ - ๗๔
๖. ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์	๗๕
๗. กรอบการประสานแผนพัฒนา	๗๖
ส่วนที่ ๓ การติดตามและประเมินผล	๗๗ - ๘๒
๑. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	๗๗
๒. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม	๗๗ - ๘๐
๓. ข้อเสนอแนะในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัดในอนาคต	๘๐ - ๘๒

ส่วนที่ ๑

สรุปผลการพัฒนาที่อิงตามแผนพัฒนาที่อิง (พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๒)

๑. ผลการดำเนินงานยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

๑.๑ สรุปสถานการณ์การพัฒนาทั่วไป

๑.๑.๑ สรุปสถานการณ์การพัฒนาภายในจังหวัดราชบุรี

องค์การบริหารส่วนจังหวัดราชบุรีได้รวบรวมสถานการณ์การพัฒนาภายในจังหวัดราชบุรีและแนวโน้มอนาคตที่มีผลต่อการพัฒนาจังหวัดราชบุรีที่มีความสำคัญดังนี้ (ข้อมูลจากแผนพัฒนาจังหวัดราชบุรี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ ฉบับทบทวนปี พ.ศ. ๒๕๖๓)

๑.๑.๑.๑ ด้านการเกษตร

แนวโน้มสินค้าด้านการเกษตรภายในอนาคต ๕ ปีข้างหน้าโดยมีปัจจัยสนับสนุนจากแนวโน้ม เศรษฐกิจโลก ที่ขยายตัว มูลค่าการค้าสินค้าเกษตรโลกปรับตัวเพิ่มขึ้น โดยคาดการณ์ว่าไทยจะมีมูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรรวมเพิ่มขึ้น เท่ากับ ๑.๘๐ พันล้านเหรียญดอลลาร์สหรัฐอเมริกา ซึ่งทุกสาขาการผลิตมีแนวโน้มขยายตัว ได้แก่ สาขาพืช สาขาปศุสัตว์ สาขาประมง สาขาบริการทางการเกษตร และสาขาป่าไม้ โดยมีปัจจัยบวกจากภาครัฐจะมีส่วนช่วยสนับสนุนที่สำคัญโดยมีความเข้าใจมีความจริงใจและมีนโยบายด้านการเกษตรที่ชัดเจนมุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพและประสิทธิภาพการผลิตมากกว่าการเน้นผลระยะสั้น โดยมีแผนการเกษตรแห่งชาติให้มีการศึกษาด้านความรู้เทคโนโลยี นวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ บนพื้นฐานการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม รัฐบาลมีเป้าหมายชัดเจนเปลี่ยนแปลงแนวนโยบายที่เน้นบทบาท ในการส่งเสริมช่วยเหลือเกษตรกร มาเป็นแนวนโยบายที่สนับสนุนเกษตรแบบบูรณาการมีแนวนโยบายที่มองทั้งระบบเกษตร ซึ่งเป็นการให้ความช่วยเหลือเกษตรกรตั้งแต่เพาะปลูกจนถึงการจำหน่าย มีระบบสารสนเทศการเกษตร เตือนภัยธรรมชาติ สามารถรับมือกับความแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศได้ ภาครัฐเห็นถึงความมั่นคงทางอาหารของประเทศ โดยสร้าง แรงจูงใจในการเข้ามาประกอบอาชีพเกษตรกรรม เช่น สวัสดิการเกษตรกร อาชีพเกษตรกรรมเป็นที่นิยมของคนรุ่นใหม่ เนื่องจากการส่งเสริมการเรียนสาขาเกษตรโดยภาครัฐมีกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพให้รักอาชีพเกษตรกรรม บุคลากรภาคการเกษตรมีความรู้ความสามารถมากขึ้นนักลงทุนสนใจการลงทุนในภาคการเกษตรมากขึ้น มีการบริหารจัดการฟาร์มที่ดี ทำให้ประเทศไทยสามารถผลิตสินค้าเกษตรได้อย่างดีเยี่ยม รายได้เกษตรกรสูงขึ้นเทียบเท่าชนชั้นกลาง เกษตรกรกลายเป็นอาชีพที่มีความมั่นคงด้านรายได้และมีรายได้ขั้นต่ำที่แน่นอน สำหรับการผลิตในแต่ละชนิด

จังหวัดราชบุรีคาดการณ์ว่าจะเป็นจังหวัดหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ ทางด้านการเกษตรกรรมที่สร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรในจังหวัดในการส่งออกผลผลิตทางการเกษตร ได้แก่ สับปะรด มะพร้าว น้ำหอม มันสำปะหลัง ถั่วลิสง ข้าว ด้านปศุสัตว์ ได้แก่ สุกร ไก่ ไก่เนื้อ โคเนื้อ คิดเป็นมูลค่าสูงสุดถึง ๔๐,๕๐๐ ล้านบาทต่อปี ทั้งนี้เป็นโอกาสของจังหวัดราชบุรีในอนาคตจะต้องมีการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงครั้งยิ่งใหญ่ เพื่อเพิ่มปริมาณการผลิตอาหาร ให้มีมากพอรองรับความต้องการที่เพิ่มขึ้น โดยจะต้องมีการนำเทคโนโลยี เครื่องจักรที่ทันสมัยมาใช้มากขึ้น รวมถึงมีการบริหารจัดการที่ดีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต

๑.๑.๑.๒ ด้านอุตสาหกรรม

การขับเคลื่อนเศรษฐกิจโลกแนวโน้มในปี ๒๕๑๔ โดยจะมีจีดีพีสูงเกือบสองเท่าของประเทศในกลุ่มตลาดที่พัฒนาแล้ว คนชั้นกลางที่เพิ่มขึ้นในตลาดจะสร้างโอกาสการทำธุรกิจอย่างมหาศาล พร้อมแนะผู้ประกอบการเจาะตลาดใน ๔ กลุ่มอุตสาหกรรมไทย ที่มีศักยภาพในการเติบโตสูง ได้แก่ เกษตร บริการ สุขภาพและการศึกษา การผลิตและบริการทางการเงิน โดยต้องพัฒนาประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานประยุกต์ใช้นวัตกรรมและมีแผนการเข้าถึงตลาดที่เหมาะสม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ขณะที่รัฐต้องเตรียมความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการลงทุน จากที่ผ่านมา สัญญาณการเติบโตของกลุ่มตลาดเติบโตสูงและเปลี่ยนถ่ายไปสู่ยุคที่ภาวะตลาดกำลังเติบโตและมีเสถียรภาพมากขึ้น โดยคาดการณ์ว่า จีดีพีของตลาดนี้จะสูงเกือบเป็นสองเท่าเทียบเท่ากับตลาดที่พัฒนาแล้วในปี ๒๕๖๔ และมีสัดส่วนคิดเป็น ๖๕ % ของจีดีพีโลกในอีก ๕ ปีข้างหน้า สะท้อนให้เห็นถึงโอกาสในการลงทุนของผู้ประกอบการที่ยังมีอีกมาก ขณะที่จำนวนประชากรอีกหลายพันล้านคนที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้นในอนาคตจะเข้ามาเสริมกับจำนวนคนชั้นกลางในตลาด

จากการคาดการณ์ในอนาคตจะเห็นได้ว่าอุตสาหกรรมหลักที่มีศักยภาพในการเติบโตสูง มีศักยภาพยังต้องการการพัฒนาและมีโอกาสให้ผู้ประกอบการเข้าไปต่อยอดเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทั้งนี้ มองว่า มี ๔ กลุ่มอุตสาหกรรมในไทย ที่มีโอกาสในการเติบโตอย่างโดดเด่น ได้แก่

อุตสาหกรรมการเกษตร ถือเป็นอุตสาหกรรมพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ โดยมากกว่า ๑ ใน ๓ ของจำนวนแรงงานทั้งหมดของประเทศ ล้วนเป็นแรงงานที่มาจากภาคการเกษตร เปรียบเทียบกับประเทศที่พัฒนาแล้วอย่าง สหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร และเยอรมนี ที่มีแรงงานในกลุ่มนี้ เพียง ๑-๒ % เท่านั้น นอกจากนี้ การที่ภาครัฐฯ ส่งเสริมให้ไทยเป็นครัวของโลก (Kitchen of the World) ยิ่ง เป็นปัจจัยที่ผลักดันการเติบโตของอุตสาหกรรมนี้ แต่อย่างไรก็ดีไทยยังมีข้อจำกัดในเรื่องของโครงสร้างพื้นฐานด้านเกษตรกรรมและผลผลิตที่ไม่รองรับการเติบโตในอนาคต อุตสาหกรรมการเกษตรจึงมีความน่าสนใจ สำหรับผู้ประกอบการที่มีความเชี่ยวชาญหรือมีศักยภาพ ในการพัฒนาคุณภาพต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการใช้เครื่องจักรเพื่อการเพาะปลูก การนำเทคโนโลยีเพื่อการเกษตรมาใช้ เช่น เทคโนโลยีที่ช่วยให้อุปกรณ์ต่างๆ สามารถส่งข้อมูลระหว่างกันผ่านแอปพลิเคชัน (Machine-to-machine applications) และบริการเสริมด้านการเกษตรผ่านระบบมือถือ (Mobile value-added services) เพื่อช่วยในการเข้าถึงข้อมูลด้านการเกษตร ตรวจสอบสภาพอากาศและราคาสินค้าแบบเรียลไทม์ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับความพยายามของภาครัฐฯ ในการปฏิรูปอุตสาหกรรมนี้ไปสู่การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อการเพาะปลูก เช่น หุ่นยนต์ระบบอัตโนมัติ ระบบเซ็นเซอร์ การวิเคราะห์ข้อมูลขั้นสูงและอื่นๆ เพื่อพัฒนาความเป็นอยู่ เพิ่มผลผลิตทางการเกษตรและตอบโจทย์ความต้องการของผู้บริโภคอีกทางหนึ่งด้วย

อุตสาหกรรมบริการสุขภาพ ตลาดบริการสุขภาพทั่วโลกมีแนวโน้มขยายตัวอย่างต่อเนื่อง โดยได้รับอานิสงส์จากค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพและการเติบโตของกลุ่มชนชั้นกลางที่เพิ่มขึ้น โดยคาดการณ์ว่า ในปี ๒๕๖๕ ค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพของตลาดเติบโตสูง จะอยู่ที่ราว ๑๐.๗ % ต่อปี เปรียบเทียบกับตลาดที่พัฒนาแล้ว ที่ ๓.๗% ต่อปี และมีโอกาสที่ค่าใช้จ่ายต่อปีของตลาดเติบโตสูงจะแตะ ๔ ล้านล้านดอลลาร์ในปีเดียวกัน โดยไทยถือเป็นหนึ่งในตลาดที่มีการเติบโตด้านการใช้จ่ายด้านสุขภาพสูงกว่าจีดีพี เช่นเดียวกับ จีน อินเดีย และอินโดนีเซีย นอกจากนี้เทรนด์ของการนำระบบดิจิทัลเพื่อสุขภาพรูปแบบใหม่ (Digital Health) มาใช้ยกระดับการให้บริการ โดยเฉพาะในตลาดเติบโตสูงกำลังเพิ่มขึ้นอย่างแพร่หลาย เพราะนอกจากจะเพิ่มประสิทธิภาพในการรักษา ยังช่วยลดต้นทุนและทรัพยากรทางการแพทย์ ในปัจจุบันสถานพยาบาลหลายแห่งได้มีการใช้โซลูชันทางการแพทย์ ไม่ว่าจะเป็นระบบสนับสนุนการตัดสินใจ เทคโนโลยีบนระบบคลาวด์และระบบซอฟต์แวร์แบบเปิด (Cloud-based and open Source Systems) การสั่งยาผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ (e prescription) การแพทย์ทางไกล (Telemedicine) หรือเทรนด์ของการประกันสุขภาพส่วนบุคคลที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นโดยมูลค่าเงินลงทุน ด้านดิจิทัลเฮลท์ทั่วโลก คาดว่าจะสูงถึง ๒.๓ หมื่นล้านดอลลาร์

อุตสาหกรรมการผลิต เป็นที่ทราบดีว่า ไทยถือเป็นหนึ่งในศูนย์กลางการผลิตของโลก อีกทั้งยังเป็นฐานการผลิตยานยนต์และชิ้นส่วนรายใหญ่ของอาเซียน แต่หากไทยต้องการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันไปอีกขั้น ต้องเร่งขยายตลาดไปสู่กลุ่มธุรกิจที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง เช่น ยานยนต์ เคมี อุปกรณ์ อิเล็กทรอนิกส์ และอุปกรณ์ทางการแพทย์ ให้มากขึ้น นอกจากนี้ด้วยต้นทุนแรงงานที่เพิ่มสูงขึ้น บริษัทต่างๆ จำเป็นต้องพัฒนาความสามารถหลักด้วยการนำเทคโนโลยีระบบอัตโนมัติเข้ามาช่วยเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการผลิต รวมทั้งทำการประเมินฟุตพริ้นท์ นอกจากนี้ในการขยายไปยังตลาดใหม่ๆ บริษัทต้องให้ความสำคัญในการตรวจสอบวิเคราะห์สถานะของธุรกิจ (Due diligence) เพื่อศึกษาข้อกำหนดในด้านการลงทุนและปัจจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง รายงานยังระบุว่าเทคโนโลยีใหม่ๆ เช่น อินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อเข้ากับอุปกรณ์และเครื่องมือต่างๆ (Internet of Things : IoT) หุ่นยนต์ (Robotics) รวมทั้งเทคโนโลยีการพิมพ์แบบ ๓ มิติ (๓ D printing) ที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของต้นทุนและค่าใช้จ่าย จะยิ่งเข้ามามีอิทธิพลต่อความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการทั่วโลกในอนาคต

อุตสาหกรรมบริการทางการเงิน พัฒนาการของตลาดการเงินของไทยมีแนวโน้มเติบโตขึ้นเรื่อยๆ เพราะผู้เล่นในอุตสาหกรรมต่างปรับกลยุทธ์และกรอบความคิดในการนำเทคโนโลยีทางการเงินมาใช้กันอย่างคึกคัก อนาคตรูปแบบการชำระเงินทางเลือกในไทยจะมีความหลากหลายมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการทำธุรกรรมที่ไม่ต้องใช้เงินสด การเข้ามาของผู้ประกอบการรายใหม่ที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน เช่น ธุรกิจอีคอมเมิร์ซและผู้ให้บริการเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ ขณะที่ข้อมูลของไอเอ็มเอฟระบุว่าอัตราการออมของไทยคาดว่าจะยังคงอยู่ในระดับสูง หรือ ๓๐ % ของจีดีพีในปี ๒๕๖๔ สะท้อนให้เห็นถึงโอกาสในการขยายการเข้าถึงบริการทางการเงิน โดยเฉพาะประชากรที่อาศัยอยู่ในท้องถิ่นห่างไกล ไม่มีบัญชีฝากธนาคารหรืออยู่นอกระบบ เพราะมีข้อจำกัดในด้านเอกสารหรือขาดความรู้ ความเข้าใจในการใช้หรือเข้าถึงแหล่งบริการทางการเงินต่างๆ ซึ่งถือเป็นทั้งโอกาสและความท้าทายของผู้ประกอบการในการเข้ามายกระดับบริการทางการเงินให้กับอุตสาหกรรม

แนวโน้มด้านอุตสาหกรรมจังหวัดราชบุรีจากการวิเคราะห์สถานการณ์ในปัจจุบันผู้ประกอบการ มีการพัฒนาต่อยอดเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางด้านอุตสาหกรรมมากขึ้น และที่สำคัญอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ของจังหวัดราชบุรีเป็นอุตสาหกรรมอาหารและอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตเกษตร จึงเป็นโอกาสที่สำคัญของจังหวัดที่ภาคการผลิตสามารถเป็นวัตถุดิบเพื่อการแปรรูปในพื้นที่ จึงเป็นแนวทางที่เชื่อมโยงกันระหว่างการผลิตของเกษตรกรและภาคอุตสาหกรรมผู้แปรรูปและเพื่อรองรับแนวโน้มในอนาคต จังหวัดราชบุรีได้วางแนวทางตามแผนพัฒนาจังหวัดราชบุรีเพื่อเตรียมพร้อมให้อุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรของจังหวัดราชบุรีในการก้าวไปสู่การเป็นผู้ผลิตที่สำคัญ ในระดับประเทศและต่างประเทศ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานรองรับทั้งในด้านแรงงาน วัตถุดิบ เทคโนโลยี มาตรฐานวิจัยและพัฒนา และพัฒนาการผลิตด้านอุตสาหกรรมสีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การมุ่งเน้นการพัฒนาต่อจากการพัฒนาฐานความรู้เพื่อนำมาต่อยอดในการพัฒนาภาคการผลิตและสินค้า เน้นการผลิตสินค้าที่ต้องใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม ปรับบทบาทจังหวัดราชบุรีให้เป็นตัวกลางในการบริหารจัดการระบบห่วงโซ่การผลิตในภาคตะวันตก ให้เป็นที่ยอมรับในประเทศและอาเซียน โดยการพัฒนาเป็นศูนย์กลางการค้าและบริหารจัดการการผลิตและจัดการเครือข่ายในประเทศ ยกยกระดับการผลิตวัตถุดิบเพื่อสร้างให้เกิดมูลค่าเพิ่ม รวมถึงการสร้างนวัตกรรมทรัพย์สินทางปัญญาและภาพลักษณ์ตราสินค้าราชบุรีให้เป็นที่ยอมรับในประเทศและอาเซียน

๑.๑.๑.๓ ด้านการท่องเที่ยว

จากแนวโน้มการคาดการณ์ขององค์การการท่องเที่ยวโลกแห่งสหประชาชาติ (UNWTO) ระบุว่า การเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ด้านการท่องเที่ยว (Tourism Landscape) ในปี ๒๕๖๓ ที่จะมีนักท่องเที่ยว ทั่วโลกกว่า ๑,๖๐๐ ล้านคน เคลื่อนมาสู่ภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกถึง ๔๑๖ ล้านคน หรือครองสัดส่วน ๑ ใน ๔ โดยมี “ไทย” เป็นผู้เล่นสำคัญ เพราะหากรักษาระดับการเติบโตได้เท่ากับเอเชียแปซิฟิกที่ ๖.๕ % ต่อปี ไปได้ต่อเนื่อง ในปี ๒๕๖๓ จำนวนนักท่องเที่ยวจะสูงถึง ๔๑.๕ ล้านคน แต่หากยังรักษาระดับการเติบโตเท่ากับอดีตที่ผ่านมาของตัวเองคือ ๑๕ % ต่อปี จะมีจำนวนก้าวกระโดดไปแตะ ๗๑ ล้านคน หรือเป็นครั้งแรกที่มีชาวต่างชาติ “เท่ากับจำนวนประชากรในประเทศ” ดังนั้น ภายใต้นโยบายไทยแลนด์ ๔.๐

จึงวางเกณฑ์การชี้วัดช่วง ๕ ปีแรก ว่า รายได้จากการท่องเที่ยวจะไม่ต่ำกว่า ๔ ล้านล้านบาท ในขณะที่อันดับความสามารถในการแข่งขันที่พิจารณาจาก Travel & Tourism Competitiveness Index (TTCI) จะต้องไม่ต่ำกว่าอันดับที่ ๒๕ ของโลก ซึ่งทั้งหมดจะต้องขับเคลื่อนด้วยการใช้นวัตกรรม เทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ ประสานด้วยความร่วมมือรัฐ - เอกชน มาสร้าง Strength from Within หรือความเข้มแข็งจากภายใน หรือระดับท้องถิ่นก่อนไปเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจระดับโลก ด้วยการตั้งอยู่พื้นฐานจุดแข็งวัฒนธรรมการให้บริการความหลากหลายเชิงชีวภาพและวัฒนธรรมที่เป็นคุณค่าดั้งเดิม โดยการท่องเที่ยวโดยชุมชน (Community Based Tourism) เป็นรูปแบบหนึ่งของการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนที่ชุมชนมีบทบาทหลักในการกำหนดทิศทางการบริหารจัดการโดยชุมชนเพื่อชุมชน ซึ่งได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวทั่วโลก โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวยุโรป คาดว่าจะเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕๐ ในการมองหากิจกรรม “การท่องเที่ยวโดยชุมชน” ที่ถือเป็น Local Experience การท่องเที่ยวโดยชุมชนใน ๒๕ แห่งหลักของไทย โดยแนวโน้มคาดว่าจะสามารถสร้างรายได้ถึง ๔๐.๓ ล้านบาท จากจำนวนนักท่องเที่ยวประมาณ ๒ แสนคน

แนวโน้มการท่องเที่ยวในอนาคตจังหวัดราชบุรีจากการคาดการณ์ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ คาดว่าจะมีนักท่องเที่ยวชาวไทยถึง ๑,๓๙๔,๘๘๓ คน และชาวต่างชาติถึง ๑๔,๓๙๓ คน ทำรายได้ในการท่องเที่ยวในจังหวัดสูงสุดถึง ๕,๘๑๖ ล้านบาท เนื่องจากศักยภาพด้านการท่องเที่ยวจังหวัดราชบุรีมีทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวที่ดี จึงสามารถที่จะยกระดับรายได้จากการท่องเที่ยว โดยการสร้างจุดขายด้านการท่องเที่ยวเพิ่ม จุดเด่นที่น่าสนใจต่อนักท่องเที่ยวและเพิ่มกิจกรรมในการดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มากขึ้นเช่น การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และวิถีชีวิตชุมชน การท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ และตามแผนพัฒนาจังหวัดเน้นการวางแผนการพัฒนา นวัตกรรมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ เชิงเกษตร เชิงจิตวิญญาณ เชิงประวัติศาสตร์ ประเพณี เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง โดยส่งเสริมและทำการตลาดกับกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติ เน้นเพิ่มนักท่องเที่ยวที่มีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวสูงให้มากขึ้น พร้อมจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวทั้งในรูปแบบภายในประเทศและนานาชาติ เพื่อให้เป็น Brand ทางการท่องเที่ยวของจังหวัด เช่น การท่องเที่ยวแห่งความรักที่สวนผึ้ง ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเมืองศิลปราชบุรี เป็นต้น

๑.๑.๑.๔ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

การพัฒนาของประเทศต่างๆ ในโลกเป็นการพัฒนาที่มุ่งเน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อให้ได้มาซึ่งการเพิ่มผลผลิตเพื่อให้เพียงพอกับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นและเพื่อเพิ่มความมั่นคงและสวัสดิการให้แก่ประชากรของประเทศต่างๆ แต่เนื่องจากการพัฒนาดังกล่าวมีผลลบต่อการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างฟุ่มเฟือย การปล่อยมลพิษสู่สิ่งแวดล้อม ได้สร้างต้นทุนต่อสังคมเป็นอย่างมาก ในขณะที่ประเทศต่างๆ โดยเฉพาะประเทศกำลังพัฒนาไม่มีเทคโนโลยีที่สูงพอที่จะป้องกัน/แก้ไข ปัญหาสิ่งแวดล้อมและมลพิษที่เกิดขึ้นได้ ส่งผลให้ปัญหามลพิษทำความรุนแรงมากขึ้น ทรัพยากรธรรมชาติเสื่อมโทรมลง ซึ่งแนวโน้มด้านการใช้พลังงานคาดว่าความต้องการบริโภคพลังงานเพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยคาดว่าจะเพิ่มขึ้นมากกว่าร้อยละ ๕๐ ในอีก ๒๐ ปีข้างหน้า สัดส่วนความต้องการพลังงานในประเทศพัฒนาแล้ว เช่น สหรัฐอเมริกาและสหภาพยุโรปมีแนวโน้มลดลง เนื่องจากการพัฒนาประสิทธิภาพของการใช้พลังงาน ขณะที่ประเทศกำลังพัฒนาจะมีส่วนแบ่งการบริโภคพลังงานสูงถึงร้อยละ ๗๙ ของความต้องการพลังงานของโลกในปี ๒๐๓๐ พลังงานสะอาดมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น ได้แก่ แก๊สธรรมชาติ นิวเคลียร์ พลังงานทดแทน และพลังงานน้ำ แม้ว่าโครงสร้างการใช้พลังงานของโลกในอนาคตยังคงพึ่งพาเชื้อเพลิงฟอสซิลเป็นพลังงานหลัก เนื่องจากหลายประเทศยังคงมีการอุดหนุนการใช้เชื้อเพลิงฟอสซิล และการค้นพบวิธีการขุดเจาะแบบใหม่จากชั้นหินดินดานน้ำมัน (Oil Shale) ทำให้ผลผลิตน้ำมันดิบยังขยายตัวต่อไปได้ อย่างไรก็ตามสัดส่วนความต้องการน้ำมันและถ่านหิน มีแนวโน้มลดลงจากร้อยละ ๖๖ ในปี ๒๐๐๗ เหลือร้อยละ ๕๙ ในปี ๒๐๓๕ การผลิตพลังงานจากคนจำนวนมาก (Crowdsourcing Energy) เป็นผลจากความพยายามทำให้เมืองที่แออัดกลายเป็นเมืองสีเขียว (Green City) โดยเฉพาะอย่างยิ่งการส่งเสริมการใช้โซลาร์เซลล์เพื่อผลิตไฟฟ้าสำหรับครัวเรือน ทำให้มีไฟฟ้าที่เหลือใช้จำหน่ายเข้าสู่ระบบมากขึ้น

แนวโน้มทางด้านสิ่งแวดล้อม ทิศทางด้านสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ ๓ ด้าน คือ (๑) ความเสี่ยงด้านสภาพภูมิอากาศเปลี่ยนแปลง การปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ในปี ๒๐๓๐ จะเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๖ จากระดับ ในปัจจุบันส่งผลทำให้อุณหภูมิเฉลี่ยของโลกเพิ่มขึ้น ๐.๕ - ๑.๕ องศาเซลเซียสภายใน ๒๐ ปีข้างหน้า ผลที่อาจตามมา คือ สภาพอากาศจะมีความแปรปรวนมากขึ้นและเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติที่รุนแรงมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่ออัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ความมั่นคงทางอาหาร และความเชื่อมั่นของนักลงทุน (๒) ความไม่เพียงพอของแหล่งทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การเพิ่มขึ้นของประชากรโลก การขยายตัวทางเศรษฐกิจ และการเพิ่มขึ้นของรายได้ของประชากรโลก จะทำให้ความต้องการใช้ทรัพยากรมากขึ้น ได้แก่ ความต้องการพลังงานจะเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕๐ ความต้องการน้ำของโลกจะเพิ่มขึ้นร้อยละ ๔๐ และความต้องการอาหารของโลกจะเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓๕ ของระดับความต้องการในปัจจุบัน ความต้องการใช้ทรัพยากรจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วอย่างไม่สอดคล้องกับควมมีอยู่ของทรัพยากรในภูมิภาคนี้ ทำให้เอเชียจะเกิดความขาดแคลนและจำเป็นต้องพึ่งพาการนำเข้าทรัพยากรจากต่างประเทศ (๓) ความกังวลเรื่องสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้น การเพิ่มขึ้นของกิจกรรมทางเศรษฐกิจ การใช้ทรัพยากรธรรมชาติและการขยายตัวของเมืองในภูมิภาคเอเชีย จะทำให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมรุนแรงขึ้น

จังหวัดราชบุรีมีพื้นที่ทั้งหมดจำนวน ๓,๒๕๐,๔๙๔ ไร่ เป็นพื้นที่เกษตร ๑,๑๕๔,๑๕๕ ไร่ พื้นที่ชลประทาน ๘๓๓, ๒๕๑ ไร่ จำเป็นอย่างมากในการพึ่งพาอาศัยประโยชน์การใช้พื้นที่ดินในด้านการเกษตรกรรม การใช้พื้นที่ดินเพื่อสร้างที่อยู่อาศัย สร้างระบบสาธารณูปโภคต่างๆ เช่น ถนน ไฟฟ้า แหล่งน้ำ เป็นต้น และความต้องการใช้น้ำมากขึ้นในการอุปโภคบริโภค การเพาะปลูกใช้ในภาคอุตสาหกรรม ใช้ในการผลิตน้ำประปาและการผลิตกระแสไฟฟ้า ใช้การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ โดยการสร้างที่กักเก็บน้ำ เช่น สร้างเขื่อน อ่างเก็บน้ำ คลองเก็บน้ำ คลองส่งน้ำเพื่อการเกษตรและผลิตกระแสไฟฟ้า เป็นต้น และตามแผนพัฒนาจังหวัดราชบุรีมุ่งเน้นการวางแผนการบริหารจัดการดินและการบริหารจัดการน้ำ คำนึงการใช้ประโยชน์ทรัพยากรน้ำของกลุ่มน้ำ โดยจัดทำแผนงาน/โครงการต่างๆ ด้านน้ำทั้งในภาวะปกติและภาวะวิกฤต และเสริมสร้างเครือข่ายการประสานงานและการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพระหว่างภาคประชาชนในพื้นที่ เพิ่มประสิทธิภาพการเก็บกักน้ำของแหล่งน้ำต้นทุนและระบบกระจายน้ำให้ดีขึ้นด้วยการพัฒนาแหล่งน้ำขนาดกลางและขนาดเล็กในลักษณะรวมกลุ่มพื้นที่ โดยให้ความสำคัญกับพื้นที่ชนบทที่จังหวัดจะมีความเสี่ยงในอนาคตต่อการขาดแคลนน้ำสะอาดเพื่อการอุปโภคบริโภคโดยใช้ทั้งน้ำผิวดินและน้ำใต้ดิน และการพัฒนาน้ำบาดาลขึ้นมาใช้ประโยชน์ เพื่อการเกษตรและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำและการจัดสรรน้ำเพื่อใช้ประโยชน์ และลดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ ให้คุ้มค่าที่สุด

๑.๑.๒ สรุปสถานการณ์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดราชบุรี

จากผลการดำเนินงานที่ผ่านมาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดราชบุรีได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเองโดยสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน บูรณาการโครงการพัฒนาที่จะดำเนินการร่วมกันภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดราชบุรี เพื่อให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์พัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๑๒) และยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) ตลอดจนตอบสนองต่อปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง ซึ่งในการดำเนินงานที่ผ่านมาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดราชบุรีได้ให้ความสำคัญในด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย ด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์กรรม และการท่องเที่ยว ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และด้านศิลปะ วัฒนธรรมจารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นตามลำดับ เพื่อสนองตอบความต้องการและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในพื้นที่ ส่งผลให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและลดปัญหาในด้านต่างๆ ทั้งนี้

จากการรวบรวมข้อมูลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดราชบุรีส่วนใหญ่มีงบประมาณจำกัดไม่สามารถที่จะจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนาในทุก ๆ ด้านได้ จึงต้องเลือกพัฒนาท้องถิ่นตามปัญหาความต้องการของประชาชนในพื้นที่ก่อน ซึ่งสามารถวิเคราะห์สถานการณ์พัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดราชบุรีได้ ดังนี้

- ๑) มีตลาดกลางการเกษตรที่สามารถระบายสินค้าไปสู่ภาคต่างๆ ได้เป็นอย่างดี
- ๒) มีระยะทางระบบการขนส่งที่สะดวก และระยะทางไม่ไกลจากกรุงเทพฯ (๑๐๐ กิโลเมตร) และประเทศเพื่อนบ้าน
- ๓) มีโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปทางการเกษตรและอาหารทั้งขนาดใหญ่ ขนาดกลางและเล็ก เป็นจำนวนมากสามารถรองรับวัตถุดิบ ด้านการเกษตรในพื้นที่และใกล้เคียงได้
- ๔) มีผลผลิตทางการเกษตรที่โดดเด่นและหลากหลาย
- ๕) มีสินค้า OTOP ระดับ ๕ ดาวมากเป็นอันดับที่ ๔ ของประเทศ
- ๖) มีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลายครอบคลุมทุกประเภท และมีทุนทางวัฒนธรรมที่เป็นพื้นฐาน การส่งเสริมการสร้างคุณค่าและมูลค่า ด้านการท่องเที่ยว การบริการและการผลิต
- ๗) มีโรงพยาบาลขนาดใหญ่และศูนย์บริการสาธารณสุขครอบคลุมทุกพื้นที่
- ๘) มีวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่นที่ทุกคนเฝ้าให้การยอมรับและส่งเสริมการสืบทอด
- ๙) สภาพพื้นที่มีลุ่มน้ำเหมาะสมกับการเกษตร และมีทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลายทั้งพืช และสัตว์สามารถสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงนิเวศนี้ได้
- ๑๐) มีศูนย์วิจัยพัฒนาเมืองในการป้องกันและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดในพื้นที่
- ๑๑) มีกองกำลังตั้งอยู่ในพื้นที่ชายแดนสามารถเฝ้าระวังได้อย่างครอบคลุมและมีประสิทธิภาพ
- ๑๒) มีศูนย์บรรเทาสาธารณภัยกองทัพบกในพื้นที่
- ๑๓) มีพื้นที่ติดชายแดนประเทศเมียนมาร์สามารถเปิดการค้าชายแดนได้
- ๑๔) มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีอำนาจหน้าที่ในการดูแลรับผิดชอบในการแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นมากถึง ๑๑๒ แห่ง ครอบคลุมทั้งจังหวัดและมี ความพร้อมในด้านงบประมาณ บุคลากร เครื่องมือ เครื่องจักรขนาดใหญ่ สามารถรองรับ การดำเนินโครงการขนาดใหญ่ได้
- ๑๕) เป็นจังหวัดที่มีการถ่ายโอนภารกิจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ตามพระราชบัญญัติกำหนด แผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒) ให้ดูแล รับผิดชอบหลายด้าน เช่น ด้านการจัดการศึกษา การให้การสงเคราะห์คนชรา อาสาสมัคร สาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ถนนทางหลวงชนบทหรือทางหลวงท้องถิ่น การบริหารจัดการ สถานีขนส่ง เป็นต้น

๑.๒ การประเมินผลการนำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ไปปฏิบัติในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

องค์การบริหารส่วนจังหวัดราชบุรีได้รวบรวมข้อมูลการนำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นในเขตจังหวัดราชบุรีไปปฏิบัติ โดยการนำไปบรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่นเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาท้องถิ่น ของตนเอง ซึ่งสามารถนำเสนอในภาพรวมแยกในแต่ละยุทธศาสตร์ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดราชบุรี ดังนี้

๑.๒.๑ องค์การบริหารส่วนจังหวัดราชบุรี

ยุทธศาสตร์การ พัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดราชบุรี	ปีที่ ๑ ๒๕๖๐		ปีที่ ๒ ๒๕๖๑		ปีที่ ๓ ๒๕๖๒		รวม	
	จำนวน โครงการ	งบประมาณ	จำนวน โครงการ	งบประมาณ	จำนวน โครงการ	งบประมาณ	จำนวน โครงการ	งบประมาณ
๑. ด้านพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและ สาธารณูปการ	๒๓๓	๕๒๙,๖๓๗,๘๐๐	๑๖๐	๓๗๕,๐๓๗,๘๖๐	๑๐๑	๒๕๖,๙๐๔,๔๘๐	๔๙๔	๑,๑๖๑,๕๘๐,๑๔๐
๒. ด้านส่งเสริม คุณภาพชีวิต	๙๓	๑๑๗,๓๘๕,๗๖๘	๑๙	๑๔,๕๕๐,๐๐๐	๑๘	๑๐,๕๕๐,๐๐๐	๑๓๐	๑๔๒,๔๘๕,๗๖๘
๓. ด้านการจัด ระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความ สงบเรียบร้อย	๓๑	๑๑๗,๘๑๓,๗๒๐	๑๗	๔๕,๒๕๑,๘๕๐	๑๗	๔๕,๒๕๑,๘๕๐	๖๕	๒๐๘,๓๑๗,๔๒๐
๔. ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชย์กรรมและการ ท่องเที่ยว	๙๖	๑๐๘,๐๘๘,๙๐๐	๔๙	๓๙,๒๘๔,๐๐๐	๔๖	๓๕,๗๑๘,๐๐๐	๑๙๑	๑๘๓,๐๙๐,๙๐๐
๕. ด้านการบริหาร จัดการและการ อนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ	๓๐	๒๗,๐๙๔,๑๐๐	๒๒	๑๗,๓๐๐,๐๐๐	๒๒	๑๗,๓๐๐,๐๐๐	๗๔	๖๑,๖๙๔,๑๐๐
๖. ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณี และภูมิ ปัญญาท้องถิ่น	๓๗	๑๒,๕๖๐,๙๓๐	๔	๓,๕๐๐,๐๐๐	๔	๓,๕๐๐,๐๐๐	๔๕	๑๙,๕๖๐,๙๓๐
รวม	๕๒๐	๙๑๒,๕๘๑,๒๑๘	๒๗๑	๔๙๔,๙๒๓,๗๑๐	๒๐๘	๓๖๙,๒๒๔,๓๓๐	๙๙๙	๑,๗๗๖,๗๒๙,๒๕๘

ข้อมูลจากระบบ e - Plan ณ ๑๖/๐๕/๒๕๖๒

ในภาพรวมพบว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดราชบุรีจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดราชบุรีในทุกยุทธศาสตร์ เมื่อพิจารณาตามจำนวนโครงการเป็นรายยุทธศาสตร์พบว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดราชบุรีให้ความสำคัญกับการพัฒนาท้องถิ่นมากที่สุด ในยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ จำนวน ๔๙๔ โครงการ งบประมาณ ๑,๑๖๑,๕๘๐,๑๔๐ บาท รองลงมาในยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว จำนวน ๑๙๑ โครงการ งบประมาณ ๑๘๓,๐๙๐,๙๐๐ บาท และให้ความสำคัญน้อยที่สุดในยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น จำนวน ๔๕ โครงการ งบประมาณ ๑๙,๕๖๐,๙๓๐ บาท

๒. ผลที่ได้รับจากการดำเนินงาน

๒.๑ ผลที่ได้รับ/ผลที่สำคัญ

องค์การบริหารส่วนจังหวัดราชบุรีได้รวบรวมผลการดำเนินงานในภาพรวมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดราชบุรี จากยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดราชบุรี ดังนี้

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดราชบุรี	จำนวนโครงการ		จำนวนงบประมาณ	
	จำนวนโครงการที่ปรากฏอยู่ในแผน	จำนวนโครงการที่ได้ปฏิบัติ	จำนวนงบประมาณที่ปรากฏอยู่ในแผน	จำนวนงบประมาณที่ได้ปฏิบัติ
๑. ด้านพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ	๔๗๗	๖๔	๑,๖๖๒,๗๖๕,๔๓๔	๒๕๑,๘๑๕,๐๐๐
๒. ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต	๑๑๔	๖๙	๑๘๖,๖๐๒,๑๙๐	๔๒,๗๑๔,๒๕๐
๓. ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย	๒๑	๗	๑๐๗,๕๒๓,๙๐๐	๔๘,๗๙๐,๐๐๐
๔. ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว	๑๔๔	๗๕	๑๔๖,๖๙๓,๓๖๐	๓๗,๒๐๖,๔๐๐
๕. ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๓๒	๑๒	๒๑,๓๑๑,๑๐๐	๔,๕๐๐,๐๐๐
๖. ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น	๒๕	๑๗	๑๒,๖๘๔,๒๙๐	๑๘,๐๖๗,๕๔๐
รวม	๘๑๓	๒๔๔	๒,๑๓๗,๕๘๐,๒๗๔	๔๐๓,๐๙๓,๑๙๐

รายงานสรุปผลการดำเนินงานทั้งหมด ระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๒ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒

ราชบุรี	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗		ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘		ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙		ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐		ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑		ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ	จำนวนโครงการ	งบประมาณ	จำนวนโครงการ	งบประมาณ	จำนวนโครงการ	งบประมาณ	จำนวนโครงการ	งบประมาณ	จำนวนโครงการ	งบประมาณ
อปจ.	๗๗๐	๑,๖๖๑,๑๙๗,๓๘๐.๐๐	๖๖๑	๑,๕๙๐,๗๓๔,๙๘๐.๐๐	๖๓๘	๑,๒๕๗,๑๐๙,๓๘๗.๐๐	๕๒๒	๙๑๘,๐๗๓,๒๑๘.๐๐	๖๙๗	๑,๕๕๙,๘๙๙,๗๗๐.๐๐	๘๑๓	๒,๑๓๗,๕๘๐,๒๗๔.๐๐
เทศบาล	๖,๑๕๘	๓,๙๔๘,๕๓๗,๙๕๓.๐๐	๖,๒๓๔	๕,๐๒๐,๘๗๕,๙๕๒.๐๐	๖,๔๐๔	๔,๒๑๗,๐๙๔,๖๐๔.๕๐	๖,๗๘๔	๔,๙๔๙,๙๕๙,๕๗๐.๕๐	๖,๘๗๘	๕,๘๒๒,๑๒๗,๔๒๖.๐๐	๗,๕๑๒	๖,๔๗๖,๒๙๐,๘๔๐.๕๒
อปต.	๑๑,๘๐๖	๕,๐๖๕,๗๑๕,๘๔๙.๐๐	๑๓,๑๙๗	๘,๐๖๔,๗๒๑,๒๙๐.๒๘	๑๔,๒๖๖	๘,๓๑๑,๙๕๙,๖๕๓.๔๘	๑๔,๖๒๘	๑๐,๑๑๒,๕๘๖,๓๗๙.๐๐	๑๗,๘๗๒	๑๒,๕๗๘,๐๐๑,๐๒๘.๓๖	๑๙,๓๕๕	๑๓,๔๒๒,๒๘๓,๐๖๙.๗๔
รวม	๑๘,๗๓๔	๑๐,๖๗๕,๔๕๑,๑๘๒๐๐๐	๒๐,๐๙๒	๑๔,๖๗๖,๓๓๒,๒๒๒.๒๘	๒๑,๓๐๘	๑๓,๗๘๖,๑๖๓,๖๔๔.๙๘	๒๑,๙๓๔	๑๕,๙๘๐,๖๑๙,๑๖๗.๕๐	๒๕,๔๔๗	๑๙,๙๖๐,๐๒๘,๒๒๔.๓๖	๒๗,๖๘๐	๒๒,๐๓๖,๑๕๔,๑๘๔.๒๖

ข้อมูลจากระบบ e - Plan ณ ๑๖/๐๕/๒๕๖๒

เมื่อพิจารณาในภาพรวมพบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดราชบุรีมีการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๒ เพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน ดังนี้

๑. องค์การบริหารส่วนจังหวัดราชบุรี

๑.๑ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ มีแผนการดำเนินงานทั้งหมด จำนวน ๗๗๐ โครงการ งบประมาณ ๑,๖๖๑,๑๙๗,๓๘๐.๐๐ บาท

๑.๒ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ มีแผนการดำเนินงานทั้งหมด จำนวน ๖๖๑ โครงการ งบประมาณ ๑,๕๙๐,๗๓๔,๙๘๐.๐๐ บาท

๑.๓ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ มีแผนการดำเนินงานทั้งหมด จำนวน ๖๓๘ โครงการ งบประมาณ ๑,๒๕๗,๑๐๙,๓๘๗.๐๐ บาท

๑.๔ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีแผนการดำเนินงานทั้งหมด จำนวน ๕๒๒ โครงการ งบประมาณ ๙๑๘,๐๗๓,๒๑๘.๐๐ บาท

๑.๕ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ มีแผนการดำเนินงานทั้งหมด จำนวน ๖๙๗ โครงการ งบประมาณ ๑,๕๕๙,๘๙๙,๗๗๐.๐๐ บาท

๑.๖ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ มีแผนการดำเนินงานทั้งหมด จำนวน ๘๑๓ โครงการ งบประมาณ ๒,๑๓๗,๕๘๐,๒๗๔.๐๐ บาท

๒. เทศบาล

๒.๑ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ มีแผนการดำเนินงานทั้งหมด จำนวน ๖,๑๕๘ โครงการ งบประมาณ ๓,๙๔๘,๕๓๗,๙๕๓.๐๐ บาท

๒.๒ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ มีแผนการดำเนินงานทั้งหมด จำนวน ๖,๒๓๔ โครงการ งบประมาณ ๕,๐๒๐,๘๗๕,๙๕๒.๐๐ บาท

๒.๓ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ มีแผนการดำเนินงานทั้งหมด จำนวน ๖,๔๐๔ โครงการ งบประมาณ ๔,๒๑๗,๐๙๔,๖๐๔.๕๐ บาท

๒.๔ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีแผนการดำเนินงานทั้งหมด จำนวน ๖,๗๘๔ โครงการ งบประมาณ ๔,๙๔๙,๙๕๙,๕๗๐.๕๐ บาท

๒.๕ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ มีแผนการดำเนินงานทั้งหมด จำนวน ๖,๘๗๘ โครงการ งบประมาณ ๕,๘๒๒,๑๒๗,๔๒๖.๐๐ บาท

๒.๖ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ มีแผนการดำเนินงานทั้งหมด จำนวน ๗,๕๑๒ โครงการ งบประมาณ ๖,๔๗๖,๒๙๐,๘๔๐.๕๒ บาท

๓. องค์การบริหารส่วนตำบล

๓.๑ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ มีแผนการดำเนินงานทั้งหมด จำนวน ๑๑,๘๐๖ โครงการ งบประมาณ ๕,๐๖๕,๗๑๕,๘๔๙.๐๐ บาท

๓.๒ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ มีแผนการดำเนินงานทั้งหมด จำนวน ๑๓,๑๙๗ โครงการ งบประมาณ ๘,๐๖๔,๗๒๑,๒๙๐.๒๘ บาท

๓.๓ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ มีแผนการดำเนินงานทั้งหมด จำนวน ๑๔,๒๖๖ โครงการ งบประมาณ ๘,๓๑๑,๙๕๙,๖๕๓.๔๘ บาท

๓.๔ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีแผนการดำเนินงานทั้งหมด จำนวน ๑๔,๖๒๘ โครงการ งบประมาณ ๑๐,๑๑๒,๕๘๖,๓๗๙.๐๐ บาท

๓.๕ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ มีแผนการดำเนินงานทั้งหมด จำนวน ๑๗,๘๗๒ โครงการ งบประมาณ ๑๒,๕๗๘,๐๐๑,๐๒๘.๓๖ บาท

๓.๖ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ มีแผนการดำเนินงานทั้งหมด จำนวน ๑๙,๓๕๕ โครงการ งบประมาณ ๑๓,๔๒๒,๒๘๓,๐๖๙.๗๔ บาท

๔. ในภาพรวมพบว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดราชบุรีมีแผนการดำเนินงานทั้งหมด เมื่อพิจารณาตามจำนวนโครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพบว่า ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ มีโครงการที่บรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่นที่จะดำเนินงานทั้งหมดมากที่สุด จำนวน ๒๗,๖๘๐ โครงการ รองลงมา คือ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ จำนวน ๒๕,๔๔๗ โครงการ และน้อยที่สุด คือ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ จำนวน ๑๘,๗๓๔ โครงการ ตามลำดับ

รายงานสรุปผลการอนุมัติงบประมาณ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๒ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒

ราชบุรี	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗		ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘		ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙		ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐		ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑		ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒	
	จำนวนโครงการที่อนุมัติ	งบประมาณ	จำนวนโครงการที่อนุมัติ	งบประมาณ	จำนวนโครงการที่อนุมัติ	งบประมาณ	จำนวนโครงการที่อนุมัติ	งบประมาณ	จำนวนโครงการที่อนุมัติ	งบประมาณ	จำนวนโครงการที่อนุมัติ	งบประมาณ
อบจ.	๓๘๐	๖๔๙,๒๓๖,๕๔๐.๐๐	๓๔๔	๕๘๘,๕๖๘,๒๘๐.๐๐	๓๖๕	๕๗๓,๒๙๓,๘๘๐.๐๐	๓๐๔	๔๐๓,๐๘๔,๓๘๘.๐๐	๓๐๘	๔๘๓,๗๒๔,๕๙๐.๐๐	๒๔๔	๔๐๔,๓๕๓,๖๔๔.๐๐
เทศบาล	๑,๘๖๖	๖๐๖,๓๗๙,๔๒๒.๐๐	๒,๓๒๑	๒,๐๓๕,๗๓๔,๐๘๙.๐๐	๒,๘๑๔	๑,๔๗๘,๑๔๑,๒๒๔.๕๐	๒,๘๒๒	๑,๖๒๘,๗๑๕,๔๖๕.๕๐	๒,๖๓๙	๑,๕๒๑,๕๕๑,๒๑๙.๐๐	๑,๘๕๐	๘๖๘,๐๓๙,๒๖๗.๕๒
อบต.	๔,๑๓๖	๑,๒๒๗,๘๖๘,๒๑๒.๐๐	๕,๑๑๖	๑,๕๐๒,๗๙๕,๗๗๒.๓๐	๕,๓๔๐	๑,๖๒๓,๑๒๐,๖๒๗.๐๐	๕,๙๐๑	๒,๒๔๖,๕๒๓,๑๖๑.๐๐	๕,๓๔๓	๒,๒๒๐,๓๙๙,๓๒๐.๐๐	๓,๔๖๘	๑,๓๑๖,๓๗๓,๕๙๑.๓๘
รวม	๖,๓๘๒	๒,๔๘๓,๔๘๔,๑๗๔.๐๐	๗,๗๘๑	๔,๑๒๗,๐๙๘,๑๔๑.๓๐	๘,๕๑๙	๓,๖๗๔,๕๕๕,๗๓๑.๕๐	๙,๐๒๗	๔,๒๗๘,๓๒๓,๐๑๔.๕๐	๘,๒๙๐	๔,๒๒๕,๖๗๕,๑๒๙.๐๐	๕,๕๖๒	๒,๕๘๘,๗๖๖,๕๐๒.๙๐

ข้อมูลจากระบบ e - Plan ณ ๑๖/๐๕/๒๕๖๒

เมื่อพิจารณาในภาพรวมพบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดราชบุรีมีการขออนุมัติงบประมาณ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๒ เพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน ดังนี้

๑. องค์กรบริหารส่วนจังหวัดราชบุรี

- ๑.๑ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ มีการขออนุมัติงบประมาณ จำนวน ๓๘๐ โครงการ งบประมาณ ๖๔๙,๒๓๖,๕๔๐.๐๐ บาท
- ๑.๒ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ มีการขออนุมัติงบประมาณ จำนวน ๓๔๔ โครงการ งบประมาณ ๕๘๘,๕๖๘,๒๘๐.๐๐ บาท
- ๑.๓ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ มีการขออนุมัติงบประมาณ จำนวน ๓๖๕ โครงการ งบประมาณ ๕๗๓,๒๙๓,๘๘๐.๐๐ บาท
- ๑.๔ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีการขออนุมัติงบประมาณ จำนวน ๓๐๔ โครงการ งบประมาณ ๔๐๓,๐๘๔,๓๘๘.๐๐ บาท

๑.๕ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ มีการขออนุมัติงบประมาณ จำนวน ๓๐๘ โครงการ งบประมาณ ๔๘๓,๗๒๔,๕๙๐.๐๐ บาท

๑.๖ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ มีการขออนุมัติงบประมาณ จำนวน ๒๔๔ โครงการ งบประมาณ ๔๐๔,๓๕๓,๖๔๔.๐๐ บาท

๒. เทศบาล

๒.๑ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ มีการขออนุมัติงบประมาณ จำนวน ๑,๘๖๖ โครงการ งบประมาณ ๖๐๖,๓๗๙,๔๒๒.๐๐ บาท

๒.๒ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ มีการขออนุมัติงบประมาณ จำนวน ๒,๓๒๑ โครงการ งบประมาณ ๒,๐๓๕,๗๓๔,๐๘๙.๐๐ บาท

๒.๓ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ มีการขออนุมัติงบประมาณ จำนวน ๒,๘๑๔ โครงการ งบประมาณ ๑,๔๗๘,๑๔๑,๒๒๔.๕๐ บาท

๒.๔ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีการขออนุมัติงบประมาณ จำนวน ๒,๘๒๒ โครงการ งบประมาณ ๑,๖๒๘,๗๑๕,๔๖๕.๕๐ บาท

๒.๕ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ มีการขออนุมัติงบประมาณ จำนวน ๒,๖๓๙ โครงการ งบประมาณ ๑,๕๒๑,๕๕๑,๒๑๙.๐๐ บาท

๒.๖ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ มีการขออนุมัติงบประมาณ จำนวน ๑,๘๕๐ โครงการ งบประมาณ ๘๖๘,๐๓๙,๒๖๗.๕๒ บาท

๓. องค์การบริหารส่วนตำบล

๓.๑ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ มีการขออนุมัติงบประมาณ จำนวน ๔,๑๓๖ โครงการ งบประมาณ ๑,๒๒๗,๘๖๘,๒๑๒.๐๐ บาท

๓.๒ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ มีการขออนุมัติงบประมาณ จำนวน ๕,๑๑๖ โครงการ งบประมาณ ๑,๕๐๒,๗๙๕,๗๗๒.๓๐ บาท

๓.๓ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ มีการขออนุมัติงบประมาณ จำนวน ๕,๓๔๐ โครงการ งบประมาณ ๑,๖๒๓,๑๒๐,๖๒๗.๐๐ บาท

๓.๔ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีการขออนุมัติงบประมาณ จำนวน ๕,๙๐๑ โครงการ งบประมาณ ๒,๒๔๖,๕๒๓,๑๖๑.๐๐ บาท

๓.๕ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ มีการขออนุมัติงบประมาณ จำนวน ๕,๓๔๓ โครงการ งบประมาณ ๒,๒๒๐,๓๙๙,๓๒๐.๐๐ บาท

๓.๖ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ มีการขออนุมัติงบประมาณ จำนวน ๓,๔๖๘ โครงการ งบประมาณ ๑,๓๑๖,๓๗๓,๕๙๑.๓๘ บาท

๔. ในภาพรวมพบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดมีการขออนุมัติงบประมาณ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีโครงการที่อนุมัติงบประมาณมากที่สุด จำนวน ๙,๐๒๗ โครงการ รองลงมา คือ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ จำนวน ๘,๕๑๙ โครงการ และน้อยที่สุด คือ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ จำนวน ๕,๕๖๒ โครงการ ตามลำดับ

๒.๒ ผลกระทบ

จากการวิเคราะห์สถานการณ์พัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดราชบุรีพบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดราชบุรีสามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการให้กับประชาชนในระดับพื้นที่ อาจเป็นเพราะมีสาเหตุ ดังนี้

๑. ปัญหาภาวะเศรษฐกิจโลก โรคระบาดและโรคพืชมีผลกระทบต่อการท่องเที่ยวภายในจังหวัดและผลิตอาหารเพื่อการส่งออก

๒. ราคาปัจจัยการผลิตสูงขึ้นทำให้การผลิตสินค้าด้านการเกษตรมีต้นทุนสูง

๓. ขาดทิศทางการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ AEC ในเชิงปฏิบัติการ

๔. ความรุนแรงต่อกระแสการบริโภคนิยมทำให้ภาคสังคมอ่อนแอ

๕. ภาวะโลกร้อนส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมของจังหวัด เช่น ขาดน้ำ ไฟป่า

๖. กระแสวัตถุนิยมที่รุนแรงในปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมและประเพณีที่ดั้งเดิมของชุมชน

๗. ขาดการวางแผนการใช้ประโยชน์ที่ดินในบางพื้นที่การถูกกว้านซื้อที่ดินจากนายทุนภายนอก

๘. ผู้ค้ามีการปรับเปลี่ยนวิธีการจำหน่าย/ขนส่ง ยาเสพติดตลอดเวลา

๙. การบุกรุกพื้นที่ป่าไม้แนวชายแดนมีผู้มีอิทธิพลให้การสนับสนุน รวมทั้งการบุกรุกแม่น้ำ ลำคลองและสถานที่สาธารณะ

๑๐. ไม่สามารถพยากรณ์การเกิดภัยทางธรรมชาติได้

๑๑. มีความต้องการแรงงานไร้ฝีมือจากแรงงานต่างด้าวของสถานประกอบการเนื่องจากค่าจ้างต่ำ

๑๒. เยาวชนขาดการรับรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ชาติไทยทำให้ไม่เข้าใจในการดำรงไว้ซึ่งสถาบันของชาติ

๑๓. การเคลื่อนย้ายแรงงานต่างด้าวเข้าประเทศเมื่อเข้าสู่ AEC

๑๔. การเกิดความคิดความขัดแย้งทางสังคมที่เกิดขึ้นในบางพื้นที่ ซึ่งอาจเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนา โดยเฉพาะการพัฒนาแหล่งน้ำหรือการก่อสร้างโครงการชลประทานขนาดใหญ่ เช่น การไม่ยอมเสียสละพื้นที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม เป็นต้น

๑๕. ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดการขยะมูลฝอยอย่างเหมาะสมและถูกวิธี ตลอดจนไม่ให้ความสำคัญในการจัดการขยะมูลฝอยซึ่งจะเกิดปัญหาอย่างมากในอนาคต

๑๖. การเปลี่ยนแปลงนโยบายของรัฐบาลหรือผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับเลือกตั้งใหม่ในแต่ละครั้งและในแต่ละพื้นที่อาจส่งผลให้การพัฒนาท้องถิ่นขาดความต่อเนื่อง

๑๗. การกำหนดแนวทางและหลักเกณฑ์ต่างๆ จากส่วนกลางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติยังขาดความชัดเจนทำให้ไม่สามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้องและอาจนำไปสู่ความผิดพลาดหรือเกิดการฟ้องร้องขึ้นได้

๑๘. การจัดสรรงบประมาณให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามแผนกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่เป็นนโยบายของรัฐบาลไม่เป็นไปตามแผนที่วางไว้ทำให้การถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ไม่มีงบประมาณในการดำเนินการและไม่สอดคล้องกับอำนาจหน้าที่

๓. สรุปปัญหาอุปสรรคการดำเนินงานที่ผ่านมาและแนวทางการแก้ไข

๓.๑ ปัญหาและอุปสรรค

๑) ปัญหาด้านสังคม การศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

- ๑.๑ ปัญหายาเสพติด เนื่องจากการแพร่ระบาดของยาเสพติดโดยเฉพาะยาบ้าจำนวนมาก
 - ๑.๒ ปัญหาสวัสดิการและกิจกรรมนันทนาการไม่เพียงพอ
 - ๑.๓ ปัญหาประชาชนขาดคุณภาพชีวิต ขาดความรู้ความเข้าใจในการดูแลสุขภาพอนามัยของตนเอง ไม่ให้ความสำคัญกับการออกกำลังกาย
 - ๑.๔ ปัญหาการเกิดอุบัติเหตุมีแนวโน้มเพิ่มจำนวนและความรุนแรงมากขึ้น เนื่องจากไม่ปฏิบัติตามกฎจราจรและขับรถโดยประมาท
 - ๑.๕ ปัญหาขาดแคลนสถานที่ดูแลคนพิการ ผู้สูงอายุเด็กที่ถูกทอดทิ้งและผู้ด้อยโอกาสทางสังคม
 - ๑.๖ ปัญหาขาดโอกาสการศึกษาอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากขาดเงินทุนและมีฐานะทางเศรษฐกิจไม่เอื้ออำนวย
 - ๑.๗ ปัญหาค่านิยมของผู้ปกครองที่ต้องการให้บุตรหลานได้เข้าเรียนในโรงเรียนประจำจังหวัดที่มีชื่อเสียง จึงทำให้เกิดการกระจุกตัวของจำนวนนักเรียน
 - ๑.๘ ปัญหาขาดศูนย์การเรียนรู้ของชุมชนเพื่อเปิดโอกาสและทางเลือกให้แก่ประชาชนโดยทั่วไปรับรู้ข่าวสารข้อมูล ตลอดจนสถานการณ์การเรียนรู้ตามธรรมชาติในวิถีการดำรงชีวิตเพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาชีวิตและเพิ่มความรู้ให้ทันต่อสภาพการที่เปลี่ยนแปลงไป
 - ๑.๙ ปัญหาขาดแคลนอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน ทำให้เกิดข้อจำกัดในการพัฒนาศักยภาพด้านการเรียนการสอน
 - ๑.๑๐ ปัญหาขาดทักษะในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยเฉพาะภาษาอังกฤษและภาษาของประเทศกลุ่มสมาชิกอาเซียน
 - ๑.๑๑ ปัญหาการขาดบุคลากรที่มีความพร้อมและศักยภาพในการใช้ภาษาอังกฤษ
 - ๑.๑๒ ปัญหาขาดแคลนสถานที่ที่จะใช้เป็นศูนย์กลางในการอบรมสัมมนาและพัฒนาบุคลากรด้านการศึกษาของจังหวัดทำให้เกิดอุปสรรคในการพัฒนาบุคลากรทางด้านการศึกษา และขาดการประสานความร่วมมือระหว่างบุคลากรทางการศึกษาที่อยู่ในหน่วยงานต่าง ๆ
 - ๑.๑๓ ปัญหาขาดแคลนสถานที่ให้ความรู้และสถานที่ให้บริการข้อมูลข่าวสารให้กับประชาชน เช่น ห้องสมุด ศูนย์การเรียนรู้หรือพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น
 - ๑.๑๔ ปัญหาการไม่ให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมประเพณี โดยมุ่งเน้นการพัฒนาทางด้านโครงสร้างพื้นฐานมากกว่า
 - ๑.๑๕ ปัญหาการไม่ให้ความสำคัญในการการกทำนุบำรุงศาสนา
 - ๑.๑๖ ปัญหาขาดการส่งเสริมและสนับสนุนศาสนศึกษา ศาสนทายาทและศาสนธรรม
 - ๑.๑๗ ปัญหาการพัฒนาศาสนสถานให้มีความสะอาด ร่มเย็น เพื่อให้เป็นประโยชน์ด้านจิตใจของชุมชน
 - ๑.๑๘ ปัญหาขาดการสืบค้นคว้าภูมิปัญญาท้องถิ่นรวมทั้งประเพณีและวัฒนธรรมที่สูญหายไป
- เนื่องจากขาดการเอาใจใส่และการเก็บรวบรวมให้เป็นระบบ
- ๑.๑๙ ปัญหาเยาวชนขาดการรักท้องถิ่นของตนเอง เนื่องจากขาดความหวงแหนในท้องถิ่นของตนเอง ขาดความสำนึกในความเป็นคนไทย ให้ความสำคัญกับวัฒนธรรมต่างชาติมากกว่าวัฒนธรรมไทย
 - ๑.๒๐ ปัญหาแรงงานต่างด้าวและผลกระทบที่ตามมา
 - ๑.๒๑ ปัญหาการประกอบอาชีพผิดกฎหมายและละเมิดกฎหมาย
 - ๑.๒๒ ปัญหาโสเภณีและการค้ามนุษย์
 - ๑.๒๓ ปัญหาการใช้ความรุนแรงต่อเด็กและสตรี
 - ๑.๒๔ ปัญหาการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในทางที่ผิด
 - ๑.๒๕ ปัญหาหลักสูตรการเรียนการสอนที่ไม่ทันสมัย ล้าหลัง
 - ๑.๒๖ ปัญหาเยาวชนตั้งครุฑก่อกวนวัยอันควร

๑.๒๗ ปัญหากลุ่มเยาวชนที่รวมตัวกันขับรถเร็วเกินที่กฎหมายกำหนดก่อให้เกิดอันตรายต่อสังคม

๒) ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการและการพัฒนาแหล่งน้ำ

๒.๑ ปัญหาการคมนาคม

- ปัญหาถนน สะพานภายในหมู่บ้านและที่เชื่อมโยงระหว่างท้องถื่นชำรุดเสียหายเป็นหลุมเป็นบ่อ และมีสภาพแคบไม่ได้มาตรฐาน ทำให้การคมนาคมไม่สะดวก

- ปัญหาความขัดแย้งในเรื่องการก่อสร้างระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนเจ้าของพื้นที่ ซึ่งมักไม่ยินยอมให้พื้นที่ทำการก่อสร้างเพราะจะทำให้ต้นสูญเสียดิน

- ปัญหาการก่อสร้างในพื้นที่ของหน่วยงานอื่นซึ่งจะต้องขออนุญาตให้เรียบร้อยก่อนทำให้เกิดความไม่สะดวกในการดำเนินงานและเกิดความล่าช้า

- ปัญหาความไม่ปลอดภัยในการจราจรและขนส่งสาธารณะ

๒.๒ ปัญหาภัยแล้ง เกิดการขาดแคลนน้ำเพื่อใช้ในการอุปโภค - บริโภค และการเกษตร

- ปัญหาแหล่งน้ำธรรมชาติเพื่อการเกษตรมีสภาพตื้นเขิน กักเก็บน้ำได้น้อย รวมทั้งมีวัชพืชปกคลุมเป็นจำนวนมาก ทำให้ไม่มีน้ำใช้เพียงพอตลอดปี

- ปัญหาระบบประปาส่วนใหญ่ไม่ได้มาตรฐาน ไม่ทั่วถึงและไม่เพียงพอต่อความต้องการรวมทั้งยังขาดจิตสำนึกในการใช้น้ำอย่างถูกวิธี

- ปัญหาพื้นที่ทำการเกษตรส่วนใหญ่ยังไม่มีแหล่งน้ำหรือไม่ได้อยู่ในเขตระบบชลประทานเพื่อการเกษตร

- ปัญหาประชาชนส่วนใหญ่ยังอาศัยน้ำจากแหล่งน้ำธรรมชาติในการอุปโภค - บริโภค ซึ่งเป็นน้ำที่ไม่สะอาดและไม่เพียงพอตลอดปี

๒.๓ ปัญหา น้ำท่วมขังในฤดูฝน

๒.๔ ปัญหา ไฟฟ้าไม่เพียงพอและไม่ทั่วถึงทุกครัวเรือน

- ปัญหาไฟฟ้าสาธารณะเพื่อใช้ในการส่องสว่างในเวลากลางคืนเกิดการชำรุดเสียหายไม่เพียงพอและไม่ทั่วถึง อาจก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรมทำให้ประชาชนไม่มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

- ปัญหากระแสไฟฟ้าตกเนื่องจากประชาชนใช้กระแสไฟฟ้าเพิ่มมากขึ้น

- ปัญหาบางครัวเรือนยังไม่มีไฟฟ้าใช้

๒.๕ ปัญหาการสื่อสารและโทรคมนาคมไม่ทั่วถึง เนื่องจากระบบโทรคมนาคมและระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตไม่เพียงพอต่อความต้องการที่จะใช้บริการทำให้ประชาชนไม่สะดวกในการติดต่อสื่อสาร

๒.๖ ปัญหาขาดความรู้ความเข้าใจถึงความสำคัญและประโยชน์ของการจัดทำผังเมืองรวม

๒.๗ ปัญหาประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอุทิศที่ดินให้กับทางราชการ

๓) ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓.๑ ปัญหาแม่น้ำ คูคลองอยู่ในสภาพเสื่อมโทรม เนื่องจากมีการกำจัดน้ำเสียโดยใช้แหล่งน้ำธรรมชาติเป็นที่รองรับน้ำเสียจากชุมชน ซึ่งไม่ได้ผ่านการบำบัดทำให้แม่น้ำหลายสายอยู่ในสภาพเสื่อมโทรมและเน่าเสีย

๓.๒ ปัญหาขาดระบบการกำจัดขยะมูลฝอยที่ถูกสุขลักษณะ

๓.๓ ปัญหาคูคลอง แหล่งน้ำธรรมชาติตื้นเขิน

๓.๔ ปัญหาการขนส่งและจัดเก็บขยะมูลฝอย เนื่องจากรถเก็บขยะส่วนใหญ่มีอายุการใช้งานนาน และมีไม่เพียงพอเมื่อเทียบกับการเพิ่มขึ้นของจำนวนขยะมูลฝอย

๓.๕ ปัญหาฝุ่นละอองจากการระเบิดหินและการโม่หิน ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศเพิ่มขึ้น

๓.๖ ปัญหาขาดการจัดการระบบบำบัดน้ำเสียที่เป็นระบบทำให้ปริมาณน้ำเสียมีแนวโน้มเพิ่มปริมาณมากขึ้นในอนาคต

๓.๗ ปัญหาประชาชนไม่ให้ความสำคัญและขาดความรู้ ตลอดจนจิตสำนึกในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓.๘ ปัญหาการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างไม่เห็นคุณค่า เช่น มีการตัดไม้ทำลายป่า

๓.๙ ปัญหาการขาดพื้นที่ในการกำจัดขยะมูลฝอย

๓.๑๐ ปัญหาการขาดแคลนพื้นที่สาธารณะหรือพื้นที่สีเขียว เนื่องจากพื้นที่ป่าไม้ ที่ดินสาธารณะและที่ดินของรัฐถูกบุกรุก

๓.๑๑ ปัญหาขาดการจัดพื้นที่อนุรักษ์ (โซนนิ่ง) ในพื้นที่ที่มีการอนุรักษ์ป่า

๓.๑๒ ปัญหาไม่มีการวางแผนรองรับการขยายตัวของชุมชนเมือง/ท้องถิ่น

๓.๑๓ ปัญหาการใช้สารเคมีในการทำเกษตรกรรมซึ่งส่งผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓.๑๔ ปัญหามลพิษทางอากาศ ทำให้ไม่สามารถนำน้ำฝนมาใช้ในการบริโภคได้

๓.๑๕ ปัญหาแม่น้ำ ลำคลองและที่สาธารณะประโยชน์

๔) ปัญหาด้านเศรษฐกิจ

๔.๑ ปัญหาการว่างงาน เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจตกต่ำส่งผลให้ผู้ประกอบการหยุดกิจการทำให้ประชาชนไม่มีงานทำและว่างงานหลังหมดฤดูกาลทำการเกษตร

๔.๒ ปัญหาการขาดแคลนที่ดินทำกินเป็นของตนเอง การเช่าที่ทำกินจะทำให้เกษตรกรมีต้นทุนสูงขึ้น

๔.๓ ปัญหาเกษตรกรขายผลผลิตได้ราคาต่ำในขณะที่ต้นทุนในการผลิตสูง

๔.๔ ปัญหาความต้องการการใช้ที่ดินเพื่ออุตสาหกรรมและที่อยู่อาศัยมีเพิ่มมากขึ้น ในขณะที่การใช้ที่ดินทางด้านการเกษตรจำนวนลดลง นอกจากนี้ประชาชนมีแนวโน้มที่จะขายที่ดินทำกินของตนเองมากขึ้น ซึ่งจะก่อให้เกิดปัญหาด้านการใช้ที่ดินทำกินต่อไปในอนาคต

๔.๕ ปัญหาอุทกภัยในบริเวณที่เกิดน้ำท่วมจะส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ในพื้นที่และยังส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของจังหวัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเสียหายที่เกิดขึ้นกับผลผลิตทางการเกษตร

๔.๖ ปัญหาการขาดแคลนเกษตรกร แนวโน้มหนุ่มสาวส่วนใหญ่ไม่สนใจที่จะประกอบอาชีพเกษตรกรรมต่อไป โดยมักจะประกอบอาชีพในเมืองและในโรงงานอุตสาหกรรมทำให้ศักยภาพการใช้ที่ดินเพื่อการเกษตรมีข้อจำกัด ขาดแรงจูงใจในการพัฒนาอาชีพเกษตรกรรม แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินจากเกษตรกรรมเป็นการใช้ที่ดินในด้านอื่นๆ จึงมีสูงขึ้น

๔.๗ ปัญหาขาดความรู้ด้านการตลาดและขาดการเชื่อมโยงระหว่างผู้ผลิตและผู้จำหน่าย

๔.๘ ปัญหาขาดแคลนสถานที่ใช้ในการจำหน่ายสินค้า สินค้าชุมชน สินค้าการเกษตรและสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์

๔.๙ ปัญหาขาดอาชีพเสริมเพิ่มรายได้ให้กับครอบครัวและไม่สามารถพึ่งพาตนเองได้

๔.๑๐ ปัญหาการใช้สารเคมีในการผลิตสินค้าเกษตรปริมาณมากทำให้ผลผลิตไม่ได้มาตรฐานอาหารปลอดภัย

๔.๑๑ ปัญหาการขาดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์รูปแบบของบรรจุภัณฑ์เพื่อเพิ่มมูลค่าของสินค้าและผลิตภัณฑ์

๔.๑๒ ปัญหาขาดองค์ความรู้และทักษะในการบูรณาการบริหารจัดการ ปัจจัยและกระบวนการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย

๔.๑๓ ปัญหาขาดการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลการท่องเที่ยว และขาดการส่งเสริมการท่องเที่ยวจากภาครัฐและเอกชน

๔.๑๔ ปัญหาขาดศูนย์กลางการให้บริการการท่องเที่ยวอย่างครบวงจรและขาดการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ

- ๔.๑๕ ปัญหาแหล่งท่องเที่ยวเสื่อมโทรม
- ๔.๑๖ ปัญหาผู้ประกอบการขาดทักษะในการให้บริการด้านการท่องเที่ยว
- ๔.๑๗ ปัญหาสถานที่พักสำหรับนักท่องเที่ยวมีขนาดเล็ก ยังไม่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวกลุ่มใหญ่ได้
- ๔.๑๘ ปัญหาขาดความรู้ความเข้าใจในการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)
- ๔.๑๙ ปัญหาแรงงานต่างด้าวเข้ามาทำงานเพิ่มขึ้นทำให้ประชาชนในพื้นที่ได้รับผลกระทบจากการจ้างแรงงาน
- ๔.๒๐ ปัญหาค่าครองชีพสูงทำให้รายได้ไม่พอต่อรายจ่ายส่งผลให้เกิดหนี้ในครัวเรือนเพิ่มขึ้น

๕) ปัญหาด้านสาธารณสุขและการกีฬา

- ๕.๑ ปัญหาการแพร่ระบาดของโรคเนื่องจากขาดการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนมีจิตสำนึกในการป้องกันโรค เช่น ยุง แมลงวัน หนูและพาหะนำโรคต่างๆ
- ๕.๒ ปัญหาบุคลากรด้านสาธารณสุขไม่สามารถให้บริการได้อย่างเต็มที่ เนื่องจากบุคลากรยังไม่เพียงพอที่จะดูแลประชาชนได้อย่างเป็นองค์รวม
- ๕.๓ ปัญหาสุขภาพอนามัยของประชาชน เนื่องจากประชาชนไม่สามารถเข้าถึงบริการสุขภาพที่มีคุณภาพ จึงทำให้ไม่สามารถได้รับการเสริมสร้างคุณภาพที่ดีได้
- ๕.๔ ปัญหาขาดการสนับสนุนและเชื่อมโยงการดำเนินงานด้านสาธารณสุขมูลฐาน
- ๕.๕ ปัญหาขาดหน่วยบริการรองรับการเป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติ
- ๕.๖ ปัญหาการขาดการคัดกรอง/เฝ้าระวัง/ควบคุมโรคติดต่อในแต่ละพื้นที่โดยเฉพาะกลุ่มแรงงานต่างด้าว และกลุ่มเสี่ยงต่างๆ
- ๕.๗ ปัญหาขาดการจัดทำฐานข้อมูลการให้บริการแรงงานต่างด้าว
- ๕.๘ ปัญหาขาดการสนับสนุนและวิจัยการใช้ยาสมุนไพรทดแทนยาต่างประเทศ
- ๕.๙ ปัญหาขาดแคลนสถานที่สำหรับการออกกำลังกายพักผ่อนหย่อนใจและสถานที่สำหรับการแข่งขันกีฬายาวชนและประชาชนทั่วไป
- ๕.๑๐ ปัญหาขาดการส่งเสริมการออกกำลังกายและสร้างสุขภาพที่ดีแก่ประชาชน

๖) ปัญหาด้านการเมืองการบริหาร

- ๖.๑ ปัญหาประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจในการบริหารงานท้องถิ่น และขาดการรับรู้ข่าวสารของทางราชการอย่างทั่วถึง
- ๖.๒ ปัญหาบุคลากรของหน่วยงานยังขาดความรู้เกี่ยวกับวิทยาการใหม่ ๆ
- ๖.๓ ปัญหาเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานล้าสมัยและไม่เพียงพอ
- ๖.๔ ปัญหาประชาชนขาดสถานที่ให้ข้อมูลข่าวสาร การจัดเก็บเอกสารและศูนย์รวบรวมข้อมูลข่าวสารอย่างเป็นระบบ
- ๖.๕ ปัญหาขาดความสนใจในการใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่น
- ๖.๖ ปัญหาหน่วยงานภาครัฐยังขาดระบบการรายงานผลการดำเนินงานให้ประชาชนทราบ
- ๖.๗ ปัญหาท้องถิ่นไม่เห็นความสำคัญของการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นและการประสานบูรณาการการทำงานร่วมกัน
- ๖.๘ ปัญหาขาดการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเสนอแนะความคิดเห็น ร่วมปฏิบัติงานและร่วมตรวจสอบการดำเนินงานของท้องถิ่น
- ๖.๙ ปัญหาประชาชนขาดจิตสำนึกในการร่วมกันต่อต้านการทุจริตและการประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐ
- ๖.๑๐ ปัญหาเจ้าหน้าที่ของรัฐขาดขวัญและกำลังใจที่จะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสุจริต
- ๖.๑๑ ปัญหาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบางแห่งขาดความครบถ้วนในการวิเคราะห์สภาพปัญหาที่แท้จริง

๓.๒ การดำเนินงานที่ผ่านมา

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาความต้องการของประชาชนโดยการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนา ซึ่งสามารถสรุปผลการดำเนินงานงานเรียงลำดับตามผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาได้ ดังนี้

๑. ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต มีโครงการที่สำคัญ เช่น
 - ๑.๑ การส่งเสริมระบบการศึกษาและการเรียนรู้
 - ๑.๒ จัดซื้อวัสดุ/อุปกรณ์/ครุภัณฑ์ทางการศึกษา
 - ๑.๓ ก่อสร้าง/ปรับปรุงอาคารสถานศึกษา
 - ๑.๔ ก่อสร้าง/ปรับปรุงห้องสมุดหรือศูนย์บริการการศึกษา
 - ๑.๕ การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล
 - ๑.๖ การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ
 - ๑.๗ จัดซื้อวัสดุ/อุปกรณ์/ครุภัณฑ์ทางการแพทย์
 - ๑.๘ การส่งเสริมกีฬา เช่น ก่อสร้างลานกีฬา/ก่อสร้างสนามกีฬา
 - ๑.๙ การส่งเสริมกิจกรรมการนันทนาการ เช่น ก่อสร้างสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ/สวนสาธารณะ/

สวนสุขภาพ

- ๑.๑๐ การส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการสังคมสงเคราะห์
- ๑.๑๑ การแก้ไขปัญหาสังคม
- ๑.๑๒ การส่งเสริมอาชีพเพื่อเพิ่มรายได้
- ๑.๑๓ การดำเนินงานตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง
- ๑.๑๔ ก่อสร้างโรงพยาบาล
- ๑.๑๕ ก่อสร้างอาคารฝึกอาชีพ/ศูนย์ฝึกอาชีพ/ศูนย์เรียนรู้
- ๑.๑๖ ก่อสร้างศูนย์จำหน่ายสินค้า/ร้านค้าชุมชน/ตลาดกลาง
- ๑.๑๗ ก่อสร้างศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีทางการเกษตร/ศูนย์สาธิตการเกษตร
- ๑.๑๘ การเสริมสร้างความเข้มแข็งในภาคการเกษตรและอุตสาหกรรม
- ๑.๑๙ การพัฒนาสินค้าเกษตรปลอดภัยและเกษตรอุตสาหกรรม
- ๑.๒๐ การเสริมสร้างความอบอุ่นและเข้มแข็งให้กับครอบครัว
- ๑.๒๑ การดำเนินการตามภารกิจถ่ายโอน

๒. ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย มีโครงการที่สำคัญ เช่น

- ๒.๑ การป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม
- ๒.๒ การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค สิทธิเสรีภาพและหน้าที่ของประชาชนเพื่อความ

เป็นพลเมือง

- ๒.๓ การจัดการเลือกตั้ง/การจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์ ครุภัณฑ์เพื่อใช้ในการเลือกตั้ง
- ๒.๔ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- ๒.๕ การรักษาความสงบเรียบร้อย
- ๒.๖ การสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- ๒.๗ จัดซื้อวัสดุ/อุปกรณ์/ครุภัณฑ์เพื่อป้องกันและให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย
- ๒.๘ การป้องกันอุบัติเหตุและเสริมสร้างวินัยการจราจร
- ๒.๙ การดำเนินการตามภารกิจถ่ายโอน

๓. ด้านพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ มีโครงการที่สำคัญ เช่น
 - ๓.๑ ก่อสร้าง/ปรับปรุงถนนลาดยางแบบแอสฟัลต์ติกคอนกรีต
 - ๓.๒ ก่อสร้าง/ปรับปรุงถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก
 - ๓.๓ ก่อสร้าง/ปรับปรุงถนนแบบพาราแอสฟัลต์ติกคอนกรีตหรือพาราสเลอร์ซีล
 - ๓.๔ ก่อสร้างถนนลูกรัง/หินคลุก
 - ๓.๕ ก่อสร้าง/ปรับปรุง/ขยายถนนที่ชำรุดเสียหาย
 - ๓.๖ ก่อสร้าง/ปรับปรุง/ขยายสะพาน ค.ส.ล.
 - ๓.๗ ก่อสร้างท่อลอดเหลี่ยม
 - ๓.๘ วางท่อระบายน้ำ
 - ๓.๙ ก่อสร้างรางระบายน้ำ
 - ๓.๑๐ ก่อสร้างเขื่อน/ผนังกันน้ำ
 - ๓.๑๑ ก่อสร้างคันดินกันน้ำ/กำแพงกันดิน/เรียงหินยาแนว
 - ๓.๑๒ ขุดลอกคูคลอง ลำห้วยและแหล่งน้ำ
 - ๓.๑๓ ขุดลอกและกำจัดวัชพืช
 - ๓.๑๔ ขุดลอกอ่างเก็บน้ำ/สระน้ำ
 - ๓.๑๕ ก่อสร้างระบบประปา
 - ๓.๑๖ ขยายเขตประปา
 - ๓.๑๗ ก่อสร้างหอถังประปาหมู่บ้าน/เครื่องสูบน้ำ
 - ๓.๑๘ ขุดเจาะบ่อบาดาล
 - ๓.๑๙ ก่อสร้างโรงสูบน้ำ/สถานีสูบน้ำ
 - ๓.๒๐ ก่อสร้างเหมืองส่งน้ำ/คลองส่งน้ำ
 - ๓.๒๑ ก่อสร้างวางท่อส่งน้ำ
 - ๓.๒๒ ก่อสร้างฝายเก็บน้ำ/ฝายน้ำล้น
 - ๓.๒๓ ก่อสร้างประตูระบายน้ำ/ประตูกันน้ำ
 - ๓.๒๔ ก่อสร้างตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม และที่จอดรถ
 - ๓.๒๕ ติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะ
 - ๓.๒๖ ขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะ
 - ๓.๒๗ ติดตั้ง/ปรับปรุงสัญญาณไฟจราจร ป้ายจราจร ป้ายบอกทาง ตีเส้นจราจร
 - ๓.๒๘ ส่งเสริมระบบการวางผังเมือง และการดูแลรักษาที่สาธารณะ
 - ๓.๒๙ การจัดการและดูแลสถานีขนส่งทั้งทางบกและทางน้ำ
 - ๓.๓๐ การแจกจ่ายน้ำ
 - ๓.๓๑ การดำเนินการตามภารกิจถ่ายโอน
๔. ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว มีโครงการที่สำคัญ เช่น
 - ๔.๑ การจัดทำและประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น
 - ๔.๒ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมให้กับประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น
 - ๔.๓ ก่อสร้างอาคารอเนกประสงค์/ศาลาอเนกประสงค์
 - ๔.๔ ก่อสร้างศูนย์ข้อมูลข่าวสาร/เผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร
 - ๔.๕ การส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยว
 - ๔.๖ ก่อสร้าง/ปรับปรุง/พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

- ๔.๗ ก่อสร้างศูนย์ข้อมูลการบริการการท่องเที่ยว
 - ๔.๘ การเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
 - ๔.๙ การเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานให้กับบุคลากร
 - ๔.๑๐ การฝึกอบรมและทัศนศึกษาดูงาน
 - ๔.๑๑ การปรับปรุง/ซ่อมแซมทรัพย์สินของทางราชการ หรือสถานที่ปฏิบัติงาน
 - ๔.๑๒ การจัดซื้อเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงาน/จัดหายานพาหนะ
 - ๔.๑๓ การส่งเสริมสวัสดิการในด้านต่าง ๆ ให้กับบุคลากร
 - ๔.๑๔ การพาณิชย์และส่งเสริมการลงทุน
 - ๔.๑๕ การพัฒนารายได้
 - ๔.๑๖ การพัฒนาองค์กรและการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี
 - ๔.๑๗ การส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสม
 - ๔.๑๘ การดำเนินการตามภารกิจถ่ายโอน
๕. ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น มีโครงการที่สำคัญ เช่น
 - ๕.๑ การส่งเสริมศาสนา
 - ๕.๒ การส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรม
 - ๕.๓ การส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
 - ๕.๔ ก่อสร้างพิพิธภัณฑ์ โบราณสถาน และหอจดหมายเหตุ
 - ๕.๕ การสร้างความตระหนักในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
 - ๕.๖ การดำเนินการตามภารกิจถ่ายโอน
๖. ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีโครงการที่สำคัญ เช่น
 - ๖.๑ การกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
 - ๖.๒ ก่อสร้างสถานีคัดแยกขยะ/ขนถ่ายขยะ/ควบคุมที่พักขยะ
 - ๖.๓ การจัดตั้งและดูแลระบบบำบัดน้ำเสีย
 - ๖.๔ จัดซื้อวัสดุ/อุปกรณ์/ครุภัณฑ์เกี่ยวกับการกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและระบบบำบัดน้ำเสีย
 - ๖.๕ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - ๖.๖ การบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - ๖.๗ การจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่าง ๆ
 - ๖.๘ การป้องกัน บำบัดและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - ๖.๙ การปลูกป่าทดแทน/การปลูกหญ้าแฝก
 - ๖.๑๐ ฟื้นฟูและพัฒนาทรัพยากรดิน น้ำ ป่าไม้ หรือระบบนิเวศน์ที่เสื่อมโทรม
 - ๖.๑๑ การเฝ้าระวังและป้องกันการเกิดไฟป่า
 - ๖.๑๒ การจัดการความหลากหลายทางชีวภาพ
 - ๖.๑๓ ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน
 - ๖.๑๔ การดำเนินการตามภารกิจถ่ายโอน

๓.๓ แนวทางแก้ไข

๓.๓.๑ ด้านสังคม การศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

๑. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตแก่เด็ก สตรี คนชรา ผู้ด้อยโอกาส และการสังคมสงเคราะห์ต่าง ๆ
๒. ส่งเสริมระบบการศึกษาและการเรียนรู้ต่าง ๆ
๓. ส่งเสริมการอนุรักษ์และฟื้นฟูศิลปะ จารีตประเพณี ขนบธรรมเนียมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นให้คงอยู่สืบต่อไป
๔. ส่งเสริมการศาสนาและศิลปวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น
๕. สนับสนุนและส่งเสริมงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตลอดจนแก้ไขปัญหาคาเด็กและเยาวชนในกลุ่มเสี่ยง
๖. ส่งเสริมการแก้ไขปัญหาดังกล่าวในด้านต่าง ๆ
๗. เสริมสร้างสถาบันครอบครัวให้มีความอบอุ่นและเข้มแข็ง
๘. สนับสนุนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๙. สนับสนุนการป้องกันปัญหาอาชญากรรมและการจราจร

๓.๓.๒ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการและการพัฒนาแหล่งน้ำ

๑. พัฒนาระบบการคมนาคม การขนส่งและไฟฟ้าสาธารณะ
๒. พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค - บริโภคและการเกษตร
๓. สนับสนุนและช่วยเหลือผู้ประสบปัญหาภัยแล้งและขาดแคลนน้ำ ตลอดจนการป้องกันน้ำท่วมขัง
๔. สนับสนุนด้านเทคนิค วิชาการ เครื่องมือ เครื่องจักรกลและบุคลากรในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐานสาธารณูปโภคและสาธารณูปการให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานอื่น ๆ
๕. ส่งเสริมการวางผังการใช้ที่ดินให้เป็นระบบและการจัดการใช้ที่ดินอย่างเหมาะสม
๖. สนับสนุนการรองรับภารกิจถ่ายโอนด้านโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ เพื่อให้มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ

๓.๓.๓ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑. ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของประชาชน เด็กและเยาวชนในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๒. ส่งเสริมการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๓. ส่งเสริมและพัฒนาระบบการกำจัดขยะมูลฝอยอย่างเหมาะสมและถูกวิธี
๔. ส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่าง ๆ ตลอดจนลดการใช้สารเคมี
๕. ส่งเสริมและสนับสนุนการแก้ไขปัญหาหน้าน้ำเสีย (ระบบบำบัดน้ำเสีย)
๖. ส่งเสริมการดูแลและบำรุงรักษาป่าไม้ ที่ดิน โดยการปลูกป่าทดแทนและรักษาสภาพแวดล้อมของแหล่งต้นน้ำลำธาร
๗. ส่งเสริมการประหยัดพลังงานและการรณรงค์แก้ไขปัญหามลภาวะโลกร้อน
๘. ส่งเสริมการจัดพื้นที่อนุรักษ์ (เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า) และวางแผนรองรับการขยายตัวของชุมชนเมือง/ท้องถิ่น
๙. ส่งเสริมการจัดการความหลากหลายทางชีวภาพ

๓.๓.๔ ด้านเศรษฐกิจ

๑. สนับสนุนและเสริมสร้างความเข้มแข็งในภาคการเกษตรและอุตสาหกรรม

๒. ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ
๓. ส่งเสริมการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางในการดำรงชีวิต
๔. การพัฒนาและส่งเสริมอาชีพให้แก่เยาวชน ประชาชน ผู้สูงอายุ กลุ่มแม่บ้าน กลุ่มอาชีพและกลุ่มองค์กรต่าง ๆ ตลอดจนผู้ด้อยโอกาสเพื่อให้มีความรู้ในการประกอบอาชีพและเพิ่มรายได้ให้แก่ครอบครัวมากขึ้น
๕. ส่งเสริมการเกษตรผสมผสานและเกษตรอินทรีย์ เพื่อให้ผลผลิตทางการเกษตรปลอดภัยจากสารพิษ
๖. ส่งเสริมและพัฒนาสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) งานฝีมือและหัตถกรรมให้เป็นสินค้าที่มีคุณภาพ
๗. การเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

๓.๓.๕ ด้านสาธารณสุขและการกีฬา

๑. ส่งเสริมการดำเนินงานด้านสาธารณสุขมูลฐานและเสริมสร้างสุขภาวะที่ดีให้กับประชาชน
๒. สนับสนุนวัสดุ อุปกรณ์ทางการแพทย์ที่จำเป็นเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีสุขภาพที่ดี
๓. ส่งเสริมสวัสดิการสังคม ชุมชนและนันทนาการ
๔. สนับสนุนและวิจัยการใช้ยาสมุนไพร
๕. สนับสนุนและส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหาโรคต่าง ๆ
๖. ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีสถานที่ออกกำลังกาย สวนสาธารณะหรือสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ และการแข่งขันกีฬา
๗. ส่งเสริมและสนับสนุนการกีฬาทุกชนิด
๘. เสริมสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านในการช่วยเหลือด้านสาธารณสุขพื้นฐานในชุมชน

๓.๓.๖ ด้านการเมืองการบริหาร

๑. บริหารงานด้วยหลักบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี
๒. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วนในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
๓. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน เยาวชน ผู้นำชุมชน ผู้นำท้องถิ่นและกลุ่มองค์กรต่างๆ เพื่อให้เกิดเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่น
๔. พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ
๕. เสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรมให้กับข้าราชการ เพื่อให้มีความตระหนักในความเป็นข้าราชการที่ดี
๖. ส่งเสริมประชาธิปไตย สิทธิเสรีภาพและหน้าที่ของประชาชนเพื่อความเป็นพลเมือง
๗. สนับสนุนการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นและการประสานบูรณาการการทำงานร่วมกัน
๘. ส่งเสริมให้ประชาชนมีความตระหนักในสถาบันชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนา

๑. แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

๑.๑ วิสัยทัศน์ประเทศไทย

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองตอบ ต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของ สถาบันหลักของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุข เป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษา ผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติ และศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครอบครัว และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติทางการทหาร เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชน มีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วนมีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติ ไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจนเศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ ตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดรับกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศในภูมิภาคเอเชียเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่สามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่มีเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้ การรักษา การฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศน์ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม

มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืนและให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศคือ **“ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน”** โดยยกระดับศักยภาพของประเทศใน หลากหลายมิติ พัฒนาคมนใน ทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดีเก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม สร้าง การเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของ ประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

๑.๒ ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

เพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับการพัฒนาให้บรรลุตามวิสัยทัศน์ **“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”** และเป้าหมายการพัฒนาประเทศข้างต้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศระยะยาว ที่จะทำให้ประเทศไทยมีความ มั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงจากปัจจัย ภายในและภายนอกประเทศในทุกมิติทุก รูปแบบและทุกระดับ ภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม และ ภาคบริการของประเทศได้รับการพัฒนายกระดับไปสู่ การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการสร้างมูลค่าเพิ่ม และพัฒนากลไกที่สำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจใหม่ที่จะสร้าง และเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของ ประเทศ เพื่อยกระดับฐานรายได้ของประชาชนในภาพรวมและกระจาย ผลประโยชน์ไปสู่ภาคส่วนต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม คนไทยได้รับการพัฒนาให้เป็นคนดีเก่ง มีวินัย คำนึงถึงผลประโยชน์ ส่วนรวม และมีศักยภาพในการคิดวิเคราะห์สามารถ “รู้รับ ปรับใช้” เทคโนโลยีใหม่ได้อย่างต่อเนื่อง สามารถเข้าถึง บริการพื้นฐาน ระบบสวัสดิการ และกระบวนการยุติธรรมได้อย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่มีใครถูกทิ้ง ไว้ข้างหลัง

การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติจะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่าง การพัฒนา ความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในรูปแบบ **“ประชารัฐ”** โดย ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการ แข่งขัน ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพ ทรัพยากรมนุษย์ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยแต่ละยุทธศาสตร์มีเป้าหมายและ ประเด็นการพัฒนาดังนี้

๑.๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการสถานะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกราช อธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติสังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยีและ ระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคาม และภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบ และทุกระดับ ความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหา ด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน และที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการ ทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึง

ประเทศเพื่อนบ้าน และมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล เพื่อเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อการดำเนินการของยุทธศาสตร์ชาติด้านอื่น ๆ ให้สามารถขับเคลื่อนไปได้ตามทิศทางและเป้าหมายที่กำหนด

๑.๒.๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมายการพัฒนา ที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติบนพื้นฐานแนวคิด ๓ ประการ ได้แก่ (๑) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่รากเหง้าทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์วัฒนธรรม ประเพณีวิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศ ในด้านอื่น ๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของ เศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่ (๒) “ปรับปรุงจจุบัน” เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานของประเทศในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต และ (๓) “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคูณรู้ใหม่ รวมถึงปรับปรุงแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคต บนพื้นฐานของการต่อยอดอดีต และปรับปรุงจจุบัน พร้อมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐ ให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดีรวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลาง และลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

๑.๒.๓ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดีเก่งและมีคุณภาพ โดยคนไทย มีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่รอบด้านและมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยสถ์ อดออม โอบอ้อมอารีมีวินัย รักชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ เป็นพลเมืองดีของชาติมีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสาร ภาษาอังกฤษและภาษาที่สาม และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สูการเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นักคิด ผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่ และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง

๑.๒.๔ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมายการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชน ท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิด ร่วมทำ เพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบ ไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทย ทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพสามารถพึ่งตนเอง และทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

๑.๒.๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมาภิบาล และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกัน ทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้โดยเป็น การดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะผ่านทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

๑.๒.๖ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชน และประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ แยกแยะบทบาท หน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการในระบบเศรษฐกิจที่มีการแข่งขัน มีสมรรถนะสูง ยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่ง

ผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การนำนวัตกรรม เทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่า และปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาสให้ ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และ โปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริต ความมั่งคั่งและสร้าง จิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนี้ กฎหมายต้องมีความ ชัดเจน มีเพียงเท่าที่จำเป็น มีความทันสมัย มีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลด ความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนา โดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติและการอำนวยความสะดวกตามหลักนิติธรรม

๒. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

๒.๑ ภาพรวมการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

การพัฒนาประเทศไทยในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) อยู่ในห้วงเวลาของการปฏิรูปประเทศเพื่อแก้ปัญหาพื้นฐานหลายด้านที่สั่งสมมานานท่ามกลางสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงรวดเร็วและเชื่อมโยงกันใกล้ชิดมากขึ้น การแข่งขันด้านเศรษฐกิจจะเข้มข้นมากขึ้น สังคมโลกจะมีความเชื่อมโยงใกล้ชิดกันมากขึ้นเป็นสภาพไร้พรมแดน การพัฒนาเทคโนโลยีจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและจะกระทบชีวิตความเป็นอยู่ในสังคมและการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจอย่างมาก ขณะที่ประเทศไทยมีข้อจำกัดของปัจจัยพื้นฐานเชิงยุทธศาสตร์เกือบทุกด้านและจะเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาที่ชัดเจนขึ้น ช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ นับเป็นจังหวะเวลาที่ท้าทายอย่างมากที่ประเทศไทยต้องปรับตัวขนานใหญ่ โดยจะต้องเร่งพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรมให้เป็นปัจจัยหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาในทุกด้านเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยท่ามกลาง การแข่งขันในโลกที่รุนแรงขึ้นมากแต่ประเทศไทยมีข้อจำกัดหลายด้าน อาทิ คุณภาพคนไทยยังต่ำ แรงงาน ส่วนใหญ่มีปัญหาทั้งในเรื่ององค์ความรู้ ทักษะ และทัศนคติ สังคมขาดคุณภาพและมีความเหลื่อมล้ำสูงที่เป็นอุปสรรคต่อการยกระดับศักยภาพการพัฒนาโครงสร้างประชากรเข้าสู่สังคมสูงวัยส่งผลให้ขาดแคลนแรงงานจำนวนประชากรวัยแรงงานลดลงตั้งแต่ปี ๒๕๕๘ และโครงสร้างประชากรจะเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์ภายในสิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมก็ร่อยหรอเสื่อมโทรมอย่างรวดเร็วซึ่งเป็นต้นทุนในเชิงเศรษฐกิจและผลกระทบร้ายแรงต่อคุณภาพชีวิตประชาชนในขณะที่การบริหารจัดการภาครัฐยังด้อยประสิทธิภาพขาดความโปร่งใส และมีปัญหาคอร์รัปชันเป็นวงกว้าง จึงส่งผลให้การผลักดันขับเคลื่อนการพัฒนาไม่เกิดผลสัมฤทธิ์เต็มที่ บางภาคส่วนของสังคมจึงยังถูกทิ้งอยู่ข้างหลัง ท่ามกลางปัญหาท้าทายหลากหลายที่เป็นอุปสรรคสำคัญสำหรับการพัฒนาประเทศในระยะยาวดังกล่าว ก็เป็นที่ตระหนักร่วมกันในทุกภาคส่วนว่าการจะพัฒนาประเทศไทยไปสู่การเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว มีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนในระยะยาวได้นั้น ประเทศต้องเร่งพัฒนาปัจจัยพื้นฐาน เชิงยุทธศาสตร์ในทุกด้าน ได้แก่ การเพิ่มการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมซึ่งต้องดำเนินการควบคู่กับการเร่งยกระดับทักษะฝีมือแรงงานกลุ่มที่กำลังจะเข้าสู่ตลาดแรงงานและกลุ่มที่อยู่ในตลาดแรงงานในปัจจุบันให้สอดคล้องกับสาขาการผลิตและบริการ เป้าหมายและการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี รวมถึงการพัฒนาด้านในภาพรวมให้เป็นคนที่สมบูรณ์ในทุกช่วงวัยที่สามารถบริหารจัดการการเปลี่ยนแปลงที่เป็นสภาพแวดล้อมการดำเนินชีวิตได้อย่างดีโดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาทุนมนุษย์จากการยกระดับคุณภาพการศึกษา การเรียนรู้ การพัฒนาทักษะ และยกระดับคุณภาพบริการสาธารณสุขให้ทั่วถึงในทุกพื้นที่ พร้อมทั้งต้องส่งเสริมบทบาทสถาบันทางสังคมในการกล่อมเกลาสังคมคนดี มีวินัย มีค่านิยมที่ดีและมีความรับผิดชอบต่อสังคม นอกจากนี้ในช่วงเวลาต่อจากนี้ไปการพัฒนาต้องมุ่งเน้นการพัฒนาเชิงพื้นที่และเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของเมืองต่างๆ ให้สูงขึ้นภายใต้การใช้มาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม ลักษณะการใช้ที่ดิน การจัดระเบียบผังเมืองและความปลอดภัยตามเกณฑ์เมืองนำอยู่ที่เหมาะสมเพื่อกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทั่วถึงและเป็นการสร้างฐานเศรษฐกิจและรายได้จาก

พื้นที่เศรษฐกิจใหม่มากขึ้น ซึ่งจะช่วยลดความเหลื่อมล้ำภายในสังคมไทยลง และในขณะเดียวกันก็เป็นการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันจากการพัฒนาเมืองให้น่าอยู่เป็นพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ทั้งตอนในและตามแนวจุดชายแดนหลัก

นอกจากนั้น ๕ ปีต่อจากนี้ไปนับว่าเป็นช่วงจังหวะเวลาสำคัญที่ประเทศไทยจะต้องผลักดันให้การค้าการลงทุนระหว่างประเทศขยายตัวต่อเนื่องและเป็นแรงขับเคลื่อนการพัฒนาที่สำคัญควบคู่ไปกับการส่งเสริมลงทุนและเศรษฐกิจภายในประเทศ โดยยังมีความจำเป็นที่จะต้องทำความเข้าใจด้านการค้าและการลงทุนและการร่วมมือกับมิตรประเทศเพื่อการพัฒนาให้ขยายวงกว้างขึ้นทั้งในรูปของความตกลงทวิภาคี กรอบพหุภาคีต่างๆ ควบคู่กับการผลักดันให้ความเชื่อมโยงในอนุภูมิภาคและภูมิภาคมีความสมบูรณ์มากขึ้น รวมทั้งการดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกในการส่งเสริมการลงทุนของไทยในภูมิภาค กรอบแนวทางการร่วมมือระหว่างประเทศในทุกระดับดังกล่าวจะเป็นประตูแห่งโอกาสของประเทศไทยในการใช้จุดเด่นในเรื่องที่ตั้งเชิงภูมิศาสตร์ให้เกิดผลเต็มที่และสามารถจะพัฒนาไปสู่การเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจและการค้าที่สำคัญแห่งหนึ่งของภูมิภาค ดังนั้น แผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒ จึงให้ความสำคัญกับการผลักดันให้ความเชื่อมโยงด้านกฎระเบียบและในเชิงสถาบันระหว่างประเทศมีความคืบหน้าและชัดเจนในระดับปฏิบัติการและในแต่ละจุดเชื่อมโยงระหว่างประเทศ ควบคู่กับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชิงกายภาพที่ต้องเชื่อมโยงเครือข่ายภายในประเทศและต่อเชื่อมกับประเทศเพื่อนบ้านในขณะเดียวกันก็ต้องเตรียมความพร้อมเพื่อให้ประเทศไทยเป็นประตูไปสู่ภาคตะวันตกและตะวันออกของภูมิภาคเอเชียแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒ ให้ความสำคัญอย่างยิ่งกับการต่อยอดจากความเชื่อมโยงเชิงกายภาพสู่การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจและชุมชนตามแนวระเบียงเศรษฐกิจต่างๆ เพื่อสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและการกระจายความเจริญในการพัฒนาชุมชน จังหวัด และเมืองตามแนวระเบียงเศรษฐกิจรวมถึงพื้นที่เชื่อมโยงอื่นภายในประเทศ และนับว่าเป็นช่วงเวลาประเทศไทยจะต้องดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกในการสร้างสังคมผู้ประกอบการและส่งเสริมให้ผู้ประกอบการไทยไปลงทุนในต่างประเทศอย่างจริงจังเพื่อสร้างผลตอบแทนจากทุนและศักยภาพทางธุรกิจ รวมทั้งเป็นการส่งเสริมการเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาค โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มประเทศกัมพูชา สปป.ลาว เมียนมา และเวียดนาม และในอาเซียน ความร่วมมือระหว่างประเทศที่จะเป็นแนวทางการพัฒนาสำคัญสำหรับประเทศไทยในช่วงต่อจากนี้ไปเป็นความร่วมมือทางการค้าและการลงทุนทางเศรษฐกิจ ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาทางสังคม สิ่งแวดล้อม และความร่วมมือด้านความมั่นคงในมิติต่าง ๆ ในทุกกรอบความร่วมมือ ทั้งระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาค และระดับโลกทั้งการผลักดันให้เกิดการใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่จากกรอบความร่วมมือทวิภาคีและพหุภาคีที่มีอยู่แล้ว ในปัจจุบันและการทำข้อตกลงใหม่ ๆ ในระยะต่อไปภายใต้แนวคิดการค้าเสรีและการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากกรอบความร่วมมือของอาเซียนกับหุ้นส่วนการพัฒนานอกอาเซียน ทั้งนี้ โดยส่งเสริมความร่วมมือเพื่อการพัฒนาในทุกด้านให้เป็นบทบาทที่สร้างสรรค์ของประเทศไทย และการสนับสนุนการแก้ปัญหาความยากจนและลดความเหลื่อมล้ำในอนุภูมิภาคและในภูมิภาค การขับเคลื่อนการพัฒนาภายใต้กรอบเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) รวมทั้งการนำกฎเกณฑ์ระเบียบปฏิบัติและมาตรฐานสากลทั้งในด้านคุณภาพสินค้าและบริการ สิทธิแรงงาน ความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ความมั่นคง ความโปร่งใส และอื่นๆ มาเป็นแนวปฏิบัติและบังคับใช้สำหรับประเทศไทย

ดังนั้น ภายใต้เงื่อนไขข้อจำกัดของปัจจัยพื้นฐานสำหรับการพัฒนาประเทศไทยในทุกด้านดังกล่าว ท่ามกลางแนวโน้มโลกที่มีการพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว และประเทศต่างๆ กำลังเร่งพัฒนานวัตกรรมและนำมาใช้ในการเพิ่มมูลค่าผลผลิตและเพิ่มผลผลิตการผลิตเพื่อเป็นอาวุธสำคัญในการต่อสู้ในสนามแข่งขันของโลก และการใช้ในการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน จึงเป็นความท้าทายอย่างยิ่งสำหรับประเทศไทยที่จะต้องเร่งพัฒนาปัจจัยพื้นฐานทางยุทธศาสตร์ทุกด้าน อันได้แก่ การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ ให้เป็นระบบโครงข่ายที่สมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ การพัฒนาทุนมนุษย์ และการปฏิรูปให้การบริหาร จัดการมีประสิทธิภาพ โปร่งใส และมีความรับผิดชอบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปรับปรุงด้านกฎระเบียบและระบบการบริหารราชการแผ่นดิน โดยที่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มุ่งเน้นการนำความคิดสร้างสรรค์และการพัฒนานวัตกรรมเพื่อทำให้เกิดสิ่งใหม่ที่มีมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจทั้งในเรื่องกระบวนการ

ผลิตและรูปแบบผลิตภัณฑ์และบริการใหม่ๆ การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี รูปแบบการดำเนินธุรกิจและการปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตของผู้คนในสังคมทั้งที่เป็นการเปลี่ยนแปลงอย่างถอนรากถอนโคนและการพัฒนาต่อยอด รวมถึงการใช้นวัตกรรมสำหรับการพัฒนาสินค้าและบริการทั้งในระดับพื้นฐานจนถึงระดับสูงซึ่งมีผลต่อคุณภาพชีวิต และความเป็นอยู่ของประชาชนในวงกว้าง ดังนั้น การพัฒนาในช่วง ๕ ปีต่อจากนี้ไปจะเป็นช่วงที่มุ่งเน้นการพัฒนาบนฐานภูมิปัญญาที่เกิดจากการใช้ความรู้และทักษะ การใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนาและการพัฒนานวัตกรรมนำมาใช้ในทุกด้านของการพัฒนา การพัฒนาที่มีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและสอดคล้องกับกรอบเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และสร้างฐานรายได้ใหม่ที่ครอบคลุมทั่วถึงมากขึ้นควบคู่ไปกับการต่อยอดฐานรายได้เดิม สังคมไทยมีคุณภาพและมีความเป็นธรรมโดยมีที่ยืนสำหรับทุกคนในสังคมและไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง และเป็นการพัฒนา ที่เกิดจากการผนึกกำลังในการผลักดันขับเคลื่อนร่วมกันของทุกภาคส่วน (Thailand ๔.๐)

ทั้งนี้ เพื่อให้การขับเคลื่อนการพัฒนาภายใต้แนวคิดและแนวทางดังกล่าวข้างต้นเกิดผลสัมฤทธิ์ได้ตามเป้าหมายในช่วงระยะเวลาต่างๆ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้เน้นย้ำถึงความจำเป็นที่จะต้องปรับเปลี่ยนกลไกการบริหารราชการแผ่นดินสำคัญๆ การปรับเปลี่ยนกฎหมายและกฎระเบียบในหลายด้าน รวมถึงการปรับการบริหารจัดการให้มีธรรมาภิบาลในทุกระดับ ปลอดภัยรับขึ้น และปรับเปลี่ยนทัศนคติของคนไทยในทุกภาคส่วนให้มีความนิยมที่ดียิ่งขึ้น มีความรับผิดชอบ และมีความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงโดยยึด หลักการรักษาผลประโยชน์ของส่วนรวม และด้วยสภาพปัญหาที่เรื้อรังและเชื่อมโยงกันซับซ้อนในขณะที่มีการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยภายนอกประเทศที่จะส่งผลกระทบต่อพัฒนาประเทศไทยมากขึ้น การพัฒนาเชิงรุกเพื่อเสริมจุดแข็งและการแก้ปัญหาจุดอ่อนดังกล่าวให้สัมฤทธิ์ผลได้อย่างจริงจังนั้นต้องเป็นการเปลี่ยนแปลงอย่างขนานใหญ่สำหรับประเทศไทยที่มีแผนแม่บทการพัฒนาระยะยาวเป็นกรอบแนวทางที่จะกำกับทิศทาง ดังนั้น ภาคส่วนต่างๆ ในสังคมไทยจึงมีความตระหนักร่วมกันว่าประเทศไทยจำเป็นต้องมีการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติให้เป็นแผนแม่บทที่กำหนดเป้าหมายอนาคตประเทศในระยะยาว ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) โดยวางแนวทางการพัฒนาหลักที่ต้องดำเนินการภายใต้ทุกรัฐบาลอย่างต่อเนื่องเพื่อจะบรรลุเป้าหมายอนาคตของประเทศที่วางไว้ โดยที่แผนแม่บทการพัฒนาระยะยาวจะเป็นกรอบที่ช่วยกำกับให้การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในมิติต่างๆ มีบูรณาการกัน แผนพัฒนาและแผนเฉพาะด้านในระดับต่างๆ มีความเชื่อมโยงเป็นลำดับที่เหมาะสมและสอดคล้องกันภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ และการกำหนดเป้าหมายในระยะยาวที่ชัดเจนส่งผลให้ต้องมีความต่อเนื่องในการแก้ปัญหาเร่งด่วนและการพัฒนาพื้นฐานให้แข็งแกร่ง รวมทั้งต้องมีปรับระบบการติดตามและประเมินผลให้สามารถกำกับให้เกิดความเชื่อมโยงจากระดับยุทธศาสตร์สู่การจัดสรรงบประมาณและการดำเนินงานในระดับปฏิบัติที่สอดคล้องกับเป้าหมายที่เป็นผลผลิต ผลลัพธ์และผลสัมฤทธิ์ในที่สุด

การพัฒนาภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงเป็น ๕ ปีแรกของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) สู่การปฏิบัติ โดยที่ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี เป็นแผนแม่บทหลักของการพัฒนาประเทศไทยให้มีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยได้กำหนดเป้าหมายอนาคตประเทศไทยในระยะ ๒๐ ปี พร้อมทั้งประเด็นยุทธศาสตร์และแนวทางหลักที่จะขับเคลื่อนไปสู่เป้าหมายระยะยาวของประเทศที่ได้กำหนดไว้โดยมีแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ เป็นเครื่องมือหรือกลไกสำคัญที่สุดที่ถ่ายทอดยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) สู่การปฏิบัติในลำดับแรก ที่ขับเคลื่อนไปสู่การบรรลุเป้าหมายในระยะยาวได้ในที่สุด โดยมีกลไกตามลำดับต่าง ๆ และกลไกเสริมอื่น ๆ ในการขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติให้เกิดประสิทธิผลตามเป้าหมาย ทั้งนี้ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้กำหนดเป้าหมายที่จะต้องบรรลุใน ๕ ปีแรกอย่างชัดเจนทั้งในมิติเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ในการกำหนดเป้าหมายที่จะบรรลุในระยะ ๕ ปีนั้น ได้พิจารณาและวิเคราะห์ถึงการต่อยอดให้เกิดผลสัมฤทธิ์จากการดำเนินการต่อไปอีกใน ๓ แผน จวบจนถึงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๕ ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๗๕ - ๒๕๗๙ ซึ่งเป็นช่วงสุดท้ายของยุทธศาสตร์ชาติ การพัฒนางานก็จะบรรลุเป้าหมายอนาคตประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วภายในปี ๒๕๗๙ ที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ เป้าหมายการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ทั้งในระดับภาพรวมและรายสาขาของการพัฒนาจึงเป็นรายละเอียดและองค์ประกอบของเป้าหมายของ

ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปีในทุกด้าน โดยที่แผนพัฒนาฯ ฉบับต่อๆ ไปก็จะกำหนดเป้าหมายและแนวทางการพัฒนา มารับช่วงเมื่อผ่าน ๕ ปีแรกของช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ผ่านไป

๒.๒ หลักการสำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

การพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จะมุ่งบรรลุเป้าหมายในระยะ ๕ ปี ที่จะสามารถต่อยอดในระยะต่อไปเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาระยะยาวตามยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี โดยมีหลักการสำคัญของแผนพัฒนาฯ ดังนี้

๑. *ยึด* “หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ต่อเนื่องมาตั้งแต่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ เพื่อให้เกิดบูรณาการ การพัฒนาในทุกมิติอย่างสมดุลผสมผสาน มีความพอประมาณ และมีระบบภูมิคุ้มกันและการบริหารจัดการความเสี่ยงที่ดี ซึ่งเป็นเงื่อนไขจำเป็นสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืนโดยมุ่งเน้นการพัฒนาคนให้มีความเป็นคนที่สมบูรณ์ สังคมไทยเป็นสังคม คุณภาพ สร้างโอกาสและมีที่ยืนให้กับทุกคนในสังคมได้ดำเนินชีวิตที่ดี มีความสุขและอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ในขณะที่ระบบ เศรษฐกิจของประเทศก็เจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง มีคุณภาพ และมีเสถียรภาพ การกระจายความมั่งคั่งอย่างทั่วถึงและเป็นธรรมเป็นการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รักษาความหลากหลายทางชีวภาพ ชุมชนวิถีชีวิต ค่านิยม ประเพณี และวัฒนธรรม

๒. *ยึด* “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” มุ่งสร้างคุณภาพชีวิตและสุขภาวะที่ดีสำหรับคนไทยพัฒนาคน ให้มีความเป็นคนที่สมบูรณ์มีวินัย ใฝ่รู้ มีความรู้ มีทักษะ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทัศนคติที่ดี รับผิดชอบต่อสังคม มีจริยธรรมและคุณธรรม พัฒนาคนทุกช่วงวัยและเตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างมีคุณภาพ รวมถึงการสร้าง คนให้ใช้ประโยชน์และอยู่กับสิ่งแวดล้อมอย่างเกื้อกูล อนุรักษ์ ฟื้นฟู ใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อย่างเหมาะสม

๓. *ยึด* “วิสัยทัศน์ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี” มาเป็นกรอบของวิสัยทัศน์ประเทศไทยในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” โดยที่วิสัยทัศน์ดังกล่าวสนองตอบ ต่อผลประโยชน์แห่งชาติ ได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณาภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงยั่งยืน ของสถาบันหลักของชาติการดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบการอยู่ร่วมกันในชาติ อย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงาน อาหารและน้ำ ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลง ของสถานะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคม อาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี ประเทศไทยไม่เป็นภาระของโลกและสามารถเกื้อกูลประเทศที่มี ศักยภาพทางเศรษฐกิจด้อยกว่า

๔. *ยึด* “เป้าหมายอนาคตประเทศไทยปี ๒๕๗๔” ที่เป็นเป้าหมายในยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี มาเป็น กรอบในการกำหนดเป้าหมายที่จะบรรลุใน ๕ ปีแรกและเป้าหมายในระดับย่อยลงมา โดยที่เป้าหมายและตัวชี้วัด ในด้านต่างๆ มีความสอดคล้องกับกรอบเป้าหมายที่ยั่งยืน (SDGs) ทั้งนี้ เป้าหมายประเทศไทยในปี ๒๕๗๔ ซึ่งเป็นการ ยอมรับร่วมกันนั้นพิจารณาจากทั้งประเด็นหลักและลักษณะของการพัฒนา ลักษณะฐานการผลิตและบริการสำคัญ ของประเทศ ลักษณะของคนไทยและสังคมไทยที่พึงปรารถนา และกลุ่มเป้าหมายในสังคมไทย โดยกำหนดไว้ดังนี้ “เศรษฐกิจและสังคมไทยมีการพัฒนาอย่างมั่นคงและยั่งยืนบนฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน สังคมไทยเป็นสังคมที่เป็นธรรม มีความเหลื่อมล้ำน้อย คนไทยเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นพลเมืองที่มีวินัย ตื่นรู้และเรียนรู้ได้ด้วยตนเองตลอดชีวิต มีความรู้ มีทักษะและทัศนคติที่เป็นค่านิยมที่ดี มีสุขภาพร่างกายและจิตใจที่สมบูรณ์ มีความเจริญเติบโตทางจิตวิญญาณ

มีจิตสาธารณะและทำประโยชน์ต่อส่วนรวม มีความเป็นพลเมืองไทย พลเมืองอาเซียน และพลเมืองโลก ประเทศไทย มีบทบาทที่สำคัญในเวทีนานาชาติ ระบบเศรษฐกิจตั้งอยู่บนฐานของการใช้นวัตกรรมนำดิจิทัล สามารถแข่งขันในการผลิตได้และค้าขายเป็น มีความเป็นสังคมประกอบการ มีฐานการผลิตและบริการที่มีคุณภาพและรูปแบบที่โดดเด่น เป็นที่ต้องการในตลาดโลก เป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญ เช่น การให้บริการคุณภาพทั้งด้านการเงิน ระบบโลจิสติกส์ บริการด้านสุขภาพ และท่องเที่ยวคุณภาพ เป็นครัวโลกของอาหารคุณภาพและปลอดภัย เป็นฐานอุตสาหกรรมและบริการอัจฉริยะที่เป็นอุตสาหกรรมแห่งอนาคตที่ใช้นวัตกรรม ทูมนุุษย์ทักษะสูงและเทคโนโลยีอัจฉริยะ มาต่อยอด ฐานการผลิตและบริการที่มีศักยภาพในปัจจุบันและพัฒนาฐานการผลิตและบริการใหม่ๆ เพื่อนำประเทศไทยไปสู่ การมีระบบเศรษฐกิจ สังคม และประชาชนที่มีความเป็นอัจฉริยะ”

๕. ยึด “หลักการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ลดความเหลื่อมล้ำและขับเคลื่อนการเจริญเติบโต จากการเพิ่มผลิตภาพการผลิตบนฐานของการใช้ภูมิปัญญาและนวัตกรรม” แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มุ่งเน้นการสร้าง ความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่มีความครอบคลุมทั่วถึงเพื่อเพิ่มขยายฐานกลุ่มประชากรชั้นกลางให้กว้างขึ้น โดยกำหนดเป้าหมายในการเพิ่มโอกาสทางเศรษฐกิจ โอกาสทางสังคม และรายได้ของกลุ่มประชากรรายได้ต่ำสู่ร้อยละ ๔๐ ให้สูงขึ้น นอกจากนี้ การเพิ่มผลิตภาพการผลิตบนฐานของการใช้ภูมิปัญญาและพัฒนานวัตกรรมนับเป็นหัวใจสำคัญ ในการขับเคลื่อนการพัฒนาในระยะต่อไปสำหรับทุกภาคส่วนในสังคมไทย โดยที่เส้นทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเป็น ประเทศที่พัฒนาแล้วนั้นกำหนดเป้าหมายทั้งในด้านรายได้ ความเป็นธรรม การลดความเหลื่อมล้ำและขยายฐานคนชั้นกลาง การสร้างสังคมที่มีคุณภาพและมีธรรมาภิบาล และความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๖. ยึด “หลักการนำไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจังใน ๕ ปีที่ต่อยอดไปสู่ผลสัมฤทธิ์ที่เป็น เป้าหมายระยะยาว” จากการที่แผนพัฒนาฯ เป็นกลไกเชื่อมต่อในลำดับแรกที่จะกำกับและส่งต่อแนวทางการพัฒนา และเป้าหมายในยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ให้เกิดการปฏิบัติในทุกกระดับและในแต่ละด้านอย่างสอดคล้องกัน แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงให้ความสำคัญกับการใช้กลไกประชารัฐที่เป็นการรวมพลังขับเคลื่อนจากทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชน และการกำหนดประเด็นบูรณาการของการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูง และได้กำหนดในระดับแผนงาน/โครงการ สำคัญที่จะตอบสนองต่อเป้าหมายการพัฒนาได้อย่างแท้จริง รวมทั้งการกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดที่มีความครอบคลุม หลากหลายมิติมากกว่าในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ผ่านมา มา ในการกำหนดเป้าหมายได้คำนึงถึงความสอดคล้องกับเป้าหมาย ระยะยาวของยุทธศาสตร์ชาติและการเป็นกรอบกำกับเป้าหมายและตัวชี้วัดในระดับย่อยลงมาที่จะต้องถูกส่งต่อและกำกับ ให้สามารถดำเนินการให้เกิดขึ้นอย่างมีผลสัมฤทธิ์ภายใต้กรอบการจัดสรรงบประมาณ การติดตามและประเมินผลการใช้จ่ายเงินงบประมาณแผ่นดินและการติดตามประเมินผลการปฏิบัติราชการรวมทั้งการพัฒนาระบบราชการที่สอดคล้อง เป็นสาระเดียวกันหรือเสริมหนุนซึ่งกันและกัน แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงกำหนดประเด็นบูรณาการเพื่อการพัฒนาเพื่อเป็น แนวทางสำคัญประกอบการจัดสรรงบประมาณแผ่นดิน รวบรวมและกำหนดแผนงาน/โครงการสำคัญในระดับปฏิบัติ และกำหนดจุดเน้นในการพัฒนาเชิงพื้นที่ในระดับสาขาการผลิตและบริการและจังหวัดที่เป็นจุดยุทธศาสตร์สำคัญ ในด้านต่างๆ

๒.๓ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ประกอบด้วย ๑๐ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

๑) ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

๑. วัตถุประสงค์

- ๑.๑ เพื่อปรับเปลี่ยนให้คนในสังคมไทยมีค่านิยมตามบรรทัดฐานที่ดีทางสังคม
- ๑.๒ เพื่อเตรียมคนในสังคมไทยให้มีทักษะในการดำรงชีวิตสำหรับโลกศตวรรษที่ ๒๑
- ๑.๓ เพื่อส่งเสริมให้คนไทยมีสุขภาพที่ดีตลอดช่วงชีวิต
- ๑.๔ เพื่อเสริมสร้างสถาบันทางสังคมให้มีความเข้มแข็งเอื้อต่อการพัฒนาคนและประเทศ

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัด

๒.๑ เป้าหมายการพัฒนา

- ๒.๑.๑ คนไทยส่วนใหญ่มีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคมเพิ่มขึ้น
๒.๑.๒ คนในสังคมไทยทุกช่วงวัยมีทักษะ ความรู้ และความสามารถเพิ่มขึ้น
๒.๑.๓ คนไทยได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพสูงตามมาตรฐานสากล และสามารถ
เรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง
๒.๑.๔ คนไทยมีสุขภาพที่ดีขึ้น
๒.๑.๕ สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ
เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา สถาบันทางศาสนา ชุมชน สื่อมวลชน และภาคเอกชน

๒.๒ ตัวชี้วัด

- ๒.๒.๑ ประชากรอายุ ๑๓ ปีขึ้นไป มีกิจกรรมการปฏิบัติตนที่สะท้อนการมีคุณธรรม
จริยธรรมเพิ่มขึ้น
๒.๒.๒ คดีอาญามีสัดส่วนลดลง
๒.๒.๓ เด็กมีพัฒนาการสมวัยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕
๒.๒.๔ คะแนน IQ เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน
๒.๒.๕ เด็กร้อยละ ๗๐ มีคะแนน EQ ไม่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน
๒.๒.๖ จำนวนผู้เรียนในระบบทวิภาคีเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๓๐ ต่อปี
๒.๒.๗ ผู้ที่ได้รับการรับรองคุณวุฒิวิชาชีพและผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือ
แรงงานแห่งชาติเพิ่มขึ้น
๒.๒.๘ การออมส่วนบุคคลต่อรายได้พึงจ่ายใช้สอยเพิ่มขึ้น
๒.๒.๙ การมีงานทำของผู้สูงอายุ (อายุ ๖๐ - ๖๙ ปี) เพิ่มขึ้น
๒.๒.๑๐ ผลคะแนนสอบ PISA ในแต่ละวิชาไม่ต่ำกว่า ๕๐๐
๒.๒.๑๑ การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการอ่านหาความรู้เพิ่มขึ้น
๒.๒.๑๒ การอ่านของคนไทยเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๘๕
๒.๒.๑๓ จำนวนแรงงานที่ขอเทียบโอนประสบการณ์และความรู้เพื่อขอรับวุฒิ ปวช.
และ ปวส. เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๒๐ ต่อปี
๒.๒.๑๔ ประชากรอายุ ๑๕ - ๗๙ ปีมีภาวะน้ำหนักเกินลดลง
๒.๒.๑๕ การตายจากอุบัติเหตุทางถนนต่ำกว่า ๑๘ คน ต่อประชากรแสนคน
๒.๒.๑๖ ประชาชนเล่นกีฬาและเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการเพิ่มขึ้น
๒.๒.๑๗ อัตราการฆ่าตัวตายสำเร็จต่อประชากรแสนคนลดลง
๒.๒.๑๘ การคลอดในผู้หญิงกลุ่มอายุ ๑๕ - ๑๙ ปี ลดลง
๒.๒.๑๙ รายจ่ายสุขภาพทั้งหมดไม่เกินร้อยละ ๕ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ
๒.๒.๒๐ ผู้สูงอายุที่อาศัยในบ้านที่มีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมเป็นร้อยละ ๒๐
๒.๒.๒๑ ดัชนีครอบครัวอบอุ่นอยู่ในระดับดีขึ้น
๒.๒.๒๒ ประชากรอายุ ๑๓ ปีขึ้นไปมีการปฏิบัติตามหลักคำสอนทางศาสนาเพิ่มขึ้น
๒.๒.๒๓ ธุรกิจที่เป็นวิสาหกิจเพื่อสังคมเพิ่มขึ้น

๓. แนวทางการพัฒนา

๓.๑ ปรับเปลี่ยนค่านิยมคนไทยให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย จิตสาธารณะและพฤติกรรม

ที่พึงประสงค์

๓.๑.๑ ส่งเสริมการเลี้ยงดูในครอบครัวที่เน้นการฝึกเด็กให้รู้จักการพึ่งพาตัวเอง มีความซื่อสัตย์ มีวินัย มีศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม ในลักษณะของกิจกรรมที่เป็นวิถีชีวิตประจำวัน

๓.๑.๒ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งในและนอกห้องเรียนที่สอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม ความมีวินัย จิตสาธารณะ

๓.๑.๓ ปรับรูปแบบการเผยแพร่ศาสนาให้ชี้แนะแนวปฏิบัติดำรงชีวิตตามหลักธรรม คำสอนที่ถูกต้อง เข้าใจง่าย นำไปปฏิบัติได้จริง

๓.๑.๔ สร้างกระบวนการการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดกิจกรรมสาธารณประโยชน์ การจัดระเบียบทางสังคม การกำหนดบทลงโทษทางสังคม

๓.๑.๕ จัดสรรเวลาและพื้นที่ออกอากาศให้แก่สื่อสร้างสรรค์ที่ส่งเสริมการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมอันดีในช่วงเวลาที่มีผู้ชมมากที่สุด

๓.๑.๖ หล่อหลอมวัฒนธรรมการทำงานที่พึงประสงค์ให้เป็นคุณลักษณะที่สำคัญของคนในสังคมไทย อาทิ การตรงต่อเวลา การเคารพความคิดเห็นที่แตกต่าง การทำงานเป็นทีม

๓.๒ พัฒนาศักยภาพคนให้มีทักษะความรู้ และความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า

๓.๒.๑ ส่งเสริมความรู้อนามัยแม่และเด็กแก่พ่อแม่ กำหนดมาตรการสร้างความสมดุลระหว่างชีวิตและการทำงาน พัฒนาหลักสูตร บุคลากร สถานพัฒนาเด็กปฐมวัยให้มีคุณภาพ สนับสนุนสื่อให้เสนอความรู้ในการเลี้ยงดูเด็ก ผลักดันกฎหมายการพัฒนาเด็กปฐมวัย

๓.๒.๒ ปรับกระบวนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้เด็กเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง สอดคล้องกับพัฒนาการสมองแต่ละช่วงวัย สร้างแรงจูงใจให้เด็กเข้าสู่การศึกษาในระบบทวิภาคีและสหกิจศึกษา

๓.๒.๓ พัฒนาศูนย์ฝึกอบรมสมรรถนะแรงงานที่ได้มาตรฐานตามระบบคุณวุฒิวิชาชีพ และมาตรฐานฝีมือแรงงาน เร่งพัฒนาระบบบริหารจัดการข้อมูลความต้องการและการผลิตกำลังคน จัดตั้งศูนย์บริการข้อมูลและให้คำปรึกษาในการเป็นผู้ประกอบการรายใหม่และอาชีพอิสระส่งเสริมให้สถานประกอบการกำหนดมาตรการการออมที่จูงใจแก่แรงงาน

๓.๒.๔ จัดทำหลักสูตรพัฒนาทักษะในการประกอบอาชีพที่เหมาะสมแก่ผู้สูงอายุวัยต้น ใช้มาตรการทางการเงินและการคลังให้มีการจ้างงานผู้สูงอายุ บริการข้อมูลเกี่ยวกับโอกาสในการประกอบอาชีพสำหรับผู้สูงอายุในชุมชน

๓.๓ ยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๓.๓.๑ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรร่วมกันโดยเฉพาะในสถานศึกษาขนาดเล็กให้เหมาะสมตามความจำเป็นของพื้นที่ และแนวโน้มการลดลงของประชากรวัยเด็ก

๓.๓.๒ ปรับปรุงหลักสูตรครูที่เน้นสมรรถนะ ปรับระบบค่าตอบแทน และการประเมินวิทยฐานะทางวิชาชีพ

๓.๓.๓ พัฒนาระบบตรวจสอบและประเมินคุณภาพมาตรฐานที่สะท้อนคุณภาพผู้เรียน

๓.๓.๔ ส่งเสริมมาตรการสร้างแรงจูงใจ/สร้างความรู้ความเข้าใจให้สถานประกอบการขนาดกลางที่มีศักยภาพเข้าร่วมระบบทวิภาคีหรือสหกิจศึกษา

๓.๓.๕ ขยายผลความร่วมมือระหว่างสถาบันอาชีวศึกษา อุดมศึกษา ภาคเอกชน และผู้เชี่ยวชาญทั้งในและต่างประเทศพัฒนาสาขาวิชาที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านสู่ความเป็นเลิศ

๓.๓.๖ จัดทำสื่อการเรียนรู้ที่เป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์และสามารถใช้งานผ่านระบบอุปกรณ์สื่อสารเคลื่อนที่ให้อี้อ่ต่อคนทุกกลุ่มเข้าถึงได้ง่าย สะดวก ทัวถึง

๓.๓.๗ ปรับปรุงแหล่งเรียนรู้ในชุมชนให้เป็นแหล่งเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์และมีชีวิต

๓.๔ ลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพและให้ทุกภาคส่วนคำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพ

๓.๔.๑ พัฒนาความรู้ในการดูแลสุขภาพ มีจิตสำนึกสุขภาพที่ดี สามารถคัดกรองพฤติกรรมสุขภาพด้วยตนเอง และการกำกับควบคุมการเผยแพร่ชุดข้อมูลสุขภาพที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ

๓.๔.๒ ส่งเสริมการออกกำลังกาย/โภชนาการที่เหมาะสมกับแต่ละช่วงวัย สนับสนุนให้ชุมชนจัดพื้นที่และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการออกกำลังกายและเล่นกีฬา

๓.๔.๓ ปรับปรุงมาตรการทางกฎหมาย/ภาษีในการควบคุมการส่งเสริมการตลาดในผลิตภัณฑ์ที่ส่งผลเสียต่อสุขภาพ การมีนวัตกรรมการผลิตอาหารและเครื่องดื่มที่เป็นประโยชน์ต่อสุขภาพ

๓.๔.๔ ผลักดันกลไกการประเมินผลกระทบต่อสุขภาพในการจัดทำนโยบายสาธารณะตามแนวคิด “ทุกนโยบายห่วงใยสุขภาพ”

๓.๔.๕ ส่งเสริมวัฒนธรรมความปลอดภัยทางถนนผ่านการสื่อสารที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายพัฒนากลไกบริหารจัดการความเสี่ยงด้านความปลอดภัยทางถนน

๓.๕ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการระบบสุขภาพภาครัฐและปรับระบบการเงินการคลังด้านสุขภาพ

๓.๕.๑ ปรับระบบบริหารจัดการทรัพยากรร่วมกันระหว่างสถานพยาบาลทุกสังกัดในแต่ละเขตบริการสุขภาพ เชื่อมโยงการให้บริการปฐมภูมิ ทูตียภูมิ และตติยภูมิเข้าด้วยกัน

๓.๕.๒ พัฒนารูปแบบระบบการเงินการคลังให้มีการรับภาระค่าใช้จ่ายร่วมกันทั้งภาครัฐและผู้ใช้บริการตามเศรษฐฐานะที่ไม่กีดกันการเข้าถึงบริการสุขภาพที่จำเป็นของกลุ่มผู้มีรายได้น้อย

๓.๕.๓ พัฒนาระบบประกันสุขภาพของแรงงานต่างชาตินักท่องเที่ยว

๓.๕.๔ บูรณาการระบบข้อมูลสารสนเทศของแต่ละระบบหลักประกันทั้งเรื่องสิทธิประโยชน์ การใช้บริการ งบประมาณการเบิกจ่าย และการติดตามประเมินผล

๓.๖ พัฒนาระบบการดูแลและสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับสังคมสูงวัย

๓.๖.๑ ผลักดันให้มีกฎหมายการดูแลระยะยาวสำหรับผู้สูงอายุ

๓.๖.๒ พัฒนาให้มีระบบการดูแลระยะกลางที่จะรองรับผู้ที่ต้องการการพักพิงก่อนกลับบ้านและส่งเสริมธุรกิจบริการดูแลระยะยาวสำหรับผู้สูงอายุที่อยู่ในภาวะพึ่งพิง

๓.๖.๓ วิจัยและพัฒนานวัตกรรมในการใช้ชีวิตประจำวันที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุและเทคโนโลยีทางการแพทย์ในการฟื้นฟูและส่งเสริมสุขภาพ

๓.๖.๔ พัฒนาเมืองที่เป็นมิตรกับผู้สูงอายุ โดยเฉพาะการปรับสภาพแวดล้อม ระบบขนส่งสาธารณะ อาคารสถานที่ และที่อยู่อาศัยให้อี้อ่ต่อการใช้ชีวิตของผู้สูงอายุ

๓.๗ ผลักดันให้สถาบันทางสังคมมีส่วนร่วมพัฒนาประเทศอย่างเข้มแข็ง

๓.๗.๑ สร้างสภาพแวดล้อมทางสังคมที่เอื้อต่อการสร้างความเข้มแข็งของครอบครัว อาทิ การใช้สื่อเพื่อสร้างเสริมคุณค่าของครอบครัว และพัฒนานวัตกรรมเพื่อให้สมาชิกได้ติดต่อสื่อสารกัน

๓.๗.๒ กำหนดมาตรการให้ครอบครัวที่เปราะบางสามารถดูแลสมาชิกได้ อาทิ การเข้าถึงบริการภาครัฐ และการให้ผู้สูงอายุหรือผู้มีประสบการณ์สาขาวิชาชีพต่างๆ ในชุมชนร่วมเป็นผู้ดูแลสมาชิก

๓.๗.๓ ส่งเสริมสถาบันการศึกษาให้เป็นแหล่งบริการความรู้ทางวิชาการที่ทุกคนเข้าถึงได้ รวมทั้งร่วมกับชุมชนในการวิจัยเพื่อตอ้บโจทย์การพัฒนาพื้นที่

๓.๗.๔ ส่งเสริมผู้เผยแพร่ศาสนาให้ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีตามคำสอนของศาสนา และเร่งฟื้นฟูศรัทธาให้สถาบันศาสนาเป็นศูนย์รวมจิตใจและที่ยึดเหนี่ยวของคนในสังคม

๓.๗.๕ สนับสนุนให้ผู้ผลิตสื่อนำเสนอข้อมูลบนหลักจรรยาบรรณสื่อมวลชน และสร้างกระแสเชิงบวกแก่สังคม

๒) ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

๑. วัตถุประสงค์

๑.๑ เพื่อขยายโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมให้แก่กลุ่มประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุด

๑.๒ เพื่อให้คนไทยทุกคนเข้าถึงบริการทางสังคมที่มีคุณภาพได้อย่างทั่วถึง

๑.๓ เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัด

๒.๑ เป้าหมายการพัฒนา

๒.๑.๑ ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ของกลุ่มคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมที่แตกต่างกัน และแก้ไขปัญหาความยากจน

๒.๑.๒ เพิ่มโอกาสการเข้าถึงบริการพื้นฐานทางสังคมของภาครัฐ

๒.๑.๓ เพิ่มศักยภาพชุมชนและเศรษฐกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็ง เพื่อให้ชุมชนพึ่งพาตนเองและได้รับส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจมากขึ้น

๒.๒ ตัวชี้วัด

๒.๒.๑ รายได้เฉลี่ยต่อหัวของกลุ่มประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุด เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๕ ต่อปี

๒.๒.๒ ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini coefficient) ด้านรายได้ลดลงเหลือ ๐.๔๑ เมื่อสิ้นสุดแผน

๒.๒.๓ การถือครองสินทรัพย์ทางการเงินของกลุ่มประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุด เพิ่มขึ้น

๒.๒.๔ สัดส่วนประชากรที่อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลงเหลือร้อยละ ๖.๕ ณ สิ้นแผนฯ

๒.๒.๕ สัดส่วนหนี้สินต่อรายได้ทั้งหมดของครัวเรือนของกลุ่มครัวเรือนที่ยากจนที่สุดลดลง

๒.๒.๖ อัตราการเข้าเรียนสุทธิ (ที่ปรับปรุง) ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานเท่ากับร้อยละ ๙๐ โดยไม่มีความแตกต่างระหว่างกลุ่มนักเรียน/นักศึกษาที่ครอบครัวยากจนทางเศรษฐกิจสังคมและระหว่างพื้นที่

๒.๒.๗ สัดส่วนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาทุกระดับชั้นผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ ๕๐ มีจำนวนเพิ่มขึ้น และความแตกต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ระหว่างพื้นที่และภูมิภาคลดลง

๒.๒.๘ สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่อยู่ภายใต้ประกันสังคม (ผู้ประกันตนตามมาตรา ๔๐) และที่เข้าร่วมกองทุนการออมแห่งชาติต่อกำลังแรงงานเพิ่มขึ้น

๒.๒.๙ ความแตกต่างของสัดส่วนบุคลากรทางการแพทย์ต่อประชากรระหว่างพื้นที่ลดลง

๒.๒.๑๐ การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมของกลุ่มประชากรที่มีฐานะยากจนเพิ่มขึ้น

๒.๒.๑๑ สัดส่วนครัวเรือนที่เข้าถึงแหล่งเงินทุนเพิ่มขึ้น

๒.๒.๑๒ ดัชนีชุมชนเข้มแข็งเพิ่มขึ้นในทุกภาค

๒.๒.๑๓ มูลค่าสินค้าชุมชนเพิ่มขึ้น

๓. แนวทางการพัฒนา

๓.๑ เพิ่มโอกาสให้กับกลุ่มเป้าหมายประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุดให้สามารถเข้าถึงบริการที่มีคุณภาพของรัฐ และมีอาชีพ

๓.๑.๑ ขยายโอกาสการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพให้แก่ เด็กและเยาวชนที่ด้อยโอกาสทางการศึกษา อย่างต่อเนื่องโดยไม่ถูกจำกัดศักยภาพจากสภาพครอบครัว พื้นที่ และสภาพร่างกาย

๓.๑.๒ จัดบริการด้านสุขภาพให้กับประชากรกลุ่มเป้าหมายฯ ที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกล โดยรัฐจัดให้มีกลไกช่วยเหลือและสนับสนุนสวัสดิการชุมชนที่ครอบคลุมการช่วยเหลือด้านค่าใช้จ่ายที่จำเป็นเพื่อให้ประชากรกลุ่มเป้าหมายฯ เข้าถึงบริการจากสถานพยาบาลของรัฐในพื้นที่ได้

๓.๑.๓ สร้างโอกาสการมีที่ดินของตนเอง และการยกระดับรายได้ โดยรัฐเข้าไปสนับสนุนการมีที่ดินทำกินอย่างยั่งยืนในรูปแบบที่ครบวงจร รวมถึงการพัฒนาทักษะความชำนาญการจัดสรรเงินเพื่อการประกอบอาชีพ การขยายโอกาสในการเข้าถึงข่าวสาร

๓.๑.๔ กำหนดนโยบายการคลังเพื่อลดความเหลื่อมล้ำในสังคมและเอื้อประโยชน์ต่อกลุ่มคนที่มีรายได้น้อยให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

๓.๑.๕ เพิ่มการจัดการสวัสดิการสังคมให้กับกลุ่มเป้าหมายประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุดอย่างเพียงพอและเหมาะสม อาทิ การเพิ่มเบี้ยคนพิการและเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุที่ยากจนให้เพียงพอที่จะดำรงชีพได้ การสนับสนุนการจัดหาที่อยู่อาศัยและการเข้าถึงระบบสาธารณสุขป้อนให้กับประชากรกลุ่มเป้าหมาย เพื่อแก้ปัญหาชุมชนแออัดในเมือง

๓.๒ กระจายการให้บริการภาครัฐทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุข และสวัสดิการที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมและทั่วถึง

๓.๒.๑ ส่งเสริมให้มีการกระจายการบริการด้านการศึกษาที่มีคุณภาพให้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้นระหว่างพื้นที่ โดย (๑) สร้างแรงจูงใจให้บุคลากรครูมีการกระจายตัวอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น (๒) สร้างระบบความรับผิดชอบ (Accountability) ของการจัดการศึกษา โดยนำผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษามาประกอบการประเมินผลครูและโรงเรียน (๓) ขยายการจัดการศึกษาทางไกลโดยใช้โครงข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อช่วยเหลือโรงเรียนที่อยู่ห่างไกลและขาดแคลนครูผู้สอน

๓.๒.๒ บริหารจัดการการให้บริการสาธารณสุขที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ ผ่านการพัฒนาาระบบส่งต่อผู้ป่วยตั้งแต่ระดับชุมชนไปสู่ระดับจังหวัด ภาค และระดับประเทศให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น พร้อมทั้งนำเทคโนโลยี โดยเฉพาะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ในการแก้ปัญหาการขาดแคลนแพทย์เฉพาะทางในพื้นที่ห่างไกล

๓.๒.๓ เร่งรณรงค์และประชาสัมพันธ์ให้แรงงานนอกระบบตระหนักถึงประโยชน์ของการสร้างหลักประกันในวัยเกษียณและประโยชน์จากระบบประกันสังคม รวมถึงการขยายความครอบคลุมของสวัสดิการด้านการจัดหาที่อยู่อาศัยให้แก่ผู้มีรายได้น้อยเพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงได้ในทุกพื้นที่

๓.๒.๔ ส่งเสริมและจัดหาโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสมให้ประชากรกลุ่มต่างๆ โดยเฉพาะกลุ่มเด็ก - เยาวชน สตรี ผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาสทางสังคม เพื่อให้เข้าถึงบริการของรัฐและโอกาสทางสังคมได้อย่างเท่าเทียม

๓.๒.๕ ปรับปรุงปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจ รวมทั้งกฎหมาย กฎ ระเบียบให้เกิดการแข่งขันที่เป็นธรรม

๓.๓ เสริมสร้างศักยภาพชุมชน การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน และการสร้างความเข้มแข็งการเงินฐานรากตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้มีสิทธิในการจัดการทุน ที่ดินและทรัพยากรภายในชุมชน

๓.๓.๑ สร้างและพัฒนาผู้นำการเปลี่ยนแปลงในชุมชนให้มีขีดความสามารถในการสร้างแรงบันดาลใจให้เกิดความเชื่อมั่น ศรัทธา มีจุดยืนทางความคิด มีธรรมาภิบาลในการบริหารและพัฒนาชุมชน

๓.๓.๒ ส่งเสริมให้เกิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ด้วยกระบวนการวิจัย และการถ่ายทอดองค์ความรู้ในชุมชนเพื่อนำไปสู่การแก้ไขปัญหาในพื้นที่และการต่อยอดองค์ความรู้ไปสู่เชิงพาณิชย์ รวมทั้งส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสร้างการจัดการความรู้ในชุมชน

๓.๓.๓ พัฒนาเศรษฐกิจชุมชน โดยส่งเสริมการประกอบอาชีพของผู้ประกอบการระดับชุมชน การสนับสนุนศูนย์ฝึกอาชีพชุมชน การส่งเสริมการเชื่อมต่อระหว่างเครือข่ายอุตสาหกรรม (Cluster) ในพื้นที่กับเศรษฐกิจชุมชน การสร้างความร่วมมือกับภาคเอกชนและสถาบันการศึกษา รวมถึงส่งเสริมการท่องเที่ยวท้องถิ่นและการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในชุมชนที่มีแหล่งท่องเที่ยว

๓.๓.๔ สนับสนุนการให้ความรู้ในการบริหารจัดการทางการเงินแก่ชุมชนและครัวเรือน การปรับองค์กรการเงินของชุมชนให้ทำหน้าที่เป็นสถาบันการเงินในระดับหมู่บ้านตำบลที่ทำหน้าที่ทั้งการให้กู้ยืมและการออม และจัดตั้งโครงข่ายการเงินฐานรากโดยมีธนาคารออมสินและธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์เป็นแม่ข่าย

๓.๓.๕ สนับสนุนชุมชนให้มีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการ บริการ และการจัดการทรัพยากรในชุมชน

๓) ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

๑. วัตถุประสงค์

๑.๑ สร้างความเข้มแข็งให้เศรษฐกิจขยายตัวอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน ดังนี้

๑.๑.๑ เพื่อสร้างความเข้มแข็งของแรงขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจให้สนับสนุนเป้าหมายการเพิ่มรายได้ต่อหัว

๑.๑.๒ เพื่อเพิ่มศักยภาพของฐานการผลิตและฐานรายได้เดิมและสร้างฐานการผลิตและรายได้ใหม่

๑.๑.๓ เพื่อสนับสนุนการกระจายการขยายตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจและการแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม และสนับสนุนเศรษฐกิจที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๑.๑.๔ เพื่อรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ สร้างความเข้มแข็งและรักษาวินัยทางการเงินการคลัง และพัฒนาเครื่องมือทางการเงินที่สนับสนุนการระดมทุนที่มีประสิทธิภาพ

๑.๒ สร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจรายสาขา เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร อุตสาหกรรม บริการ และการค้าการลงทุน ดังนี้

๑.๒.๑ เพื่อส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรมในการสร้างมูลค่าและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของสินค้าและบริการ

๑.๒.๒ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพให้เป็นฐานรายได้ใหม่ที่สำคัญ พัฒนาระบบการบริหารจัดการความเสี่ยงและมีการปรับตัวให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศเพื่อให้อุตสาหกรรมภาคเกษตรและรายได้เกษตรกรมีความมั่นคง

๑.๒.๓ เพื่อเร่งผลักดันให้สินค้าเกษตรและอาหารของไทยมีความโดดเด่นในด้านคุณภาพมาตรฐานและความปลอดภัยในตลาดโลก

๑.๒.๔ เพื่อเพิ่มศักยภาพของอุตสาหกรรมสำคัญเดิมให้สามารถต่อยอดสู่อุตสาหกรรมแห่งอนาคต ที่ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่อย่างเข้มข้น และสร้างรากฐานการพัฒนาอุตสาหกรรมใหม่บนฐานของความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๑.๒.๕ เพื่อเพิ่มศักยภาพของฐานบริการเดิมและขยายฐานบริการใหม่ในการปรับตัวสู่เศรษฐกิจฐานบริการที่เข้มแข็งขึ้น รวมทั้งพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้เติบโตอย่างสมดุลและยั่งยืน

๑.๒.๖ เพื่อพัฒนาปัจจัยสนับสนุนและอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุน ให้สนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการไทยรวมทั้งพัฒนาสังคมผู้ประกอบการ

๑.๒.๗ เพื่อพัฒนาระบบการเงินของประเทศให้สนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ การค้า และการลงทุน

๑.๒.๘ เพื่อสร้างความเข้มแข็งขององค์กรการเงินฐานรากและระบบสหกรณ์ให้สนับสนุนบริการทางการเงินในระดับฐานรากและเกษตรกรรายย่อย

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัด

๒.๑ เป้าหมายการพัฒนา

๒.๑.๑ เศรษฐกิจขยายตัวอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน

๒.๑.๒ การสร้างความเข้มแข็งให้เศรษฐกิจรายสาขา

๒.๒ ตัวชี้วัด

๒.๒.๑ อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจเฉลี่ยในช่วงแผนฯ ๑๒ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕ รายได้ต่อหัวไม่ต่ำกว่า ๘,๒๐๐ ดอลลาร์ สรอ. ณ สิ้นแผนฯ ๑๒ และรายได้สุทธิของรัฐบาลต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๙.๐

๒.๒.๒ อัตราการขยายตัวของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐ ต่อปี และอัตราการขยายตัวของการลงทุนภาคเอกชนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗.๕ ต่อปี

๒.๒.๓ อัตราการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐

๒.๒.๔ ผลผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒.๕ ต่อปี ผลผลิตภาพการผลิตของปัจจัยแรงงานไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒.๕ ต่อปี

๒.๒.๕ อัตราเงินเฟ้อระยะปานกลางอยู่ที่ร้อยละ ๒.๕ ± ๑.๕ หนี้สาธารณะคงค้าง ณ สิ้นแผนฯ ๑๒ ไม่เกินร้อยละ ๕๕ ของ GDP ดุลบัญชีเดินสะพัดไม่เกินร้อยละ ๒ ต่อ GDP

๒.๒.๖ การลงทุนจากความร่วมมือภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนาโครงการโครงสร้างพื้นฐานเฉลี่ยปีละ ๔๗,๐๐๐ ล้านบาท

๒.๒.๗ จำนวนการยื่นแบบเพื่อชำระภาษีประชาชนและผู้ประกอบการที่เข้าข่ายต้องเสียภาษีเพิ่มขึ้น

๒.๒.๘ อันดับความสามารถในการแข่งขันของไทยโดย IMD เลื่อนไปอยู่ในกลุ่ม ๑ ใน ๒๕ ของประเทศแรกที่ได้รับการจัดอันดับทั้งหมด

๒.๒.๙ อัตราการขยายตัวของภาคเกษตรอุตสาหกรรม และบริการ (นอกเหนือจากบริการภาครัฐ) ขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓, ๔.๕ และ ๖ ต่อปี ตามลำดับ

๒.๒.๑๐ รายได้เงินสดสุทธิทางการเกษตรเพิ่มขึ้นเป็น ๕๙,๔๖๐ บาทต่อครัวเรือนในปี ๒๕๖๔ พื้นที่การทำเกษตรกรรมยั่งยืนเพิ่มขึ้นเป็น ๕ ล้านไร่ ในปี ๒๕๖๔

๒.๒.๑๑ จำนวนพื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาสู่เมืองอุตสาหกรรมนิเวศจำนวน ๑๕ พื้นที่

๒.๒.๑๒ รายได้จากการท่องเที่ยวไม่ต่ำกว่า ๓ ล้านล้านบาท อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว (The Travel & Tourism Competitiveness Index: TTCI) ไม่ต่ำกว่าอันดับที่ ๓๐

๒.๒.๑๓ สัดส่วน GDP SMEs ต่อ GDP ทั้งประเทศเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๕ เมื่อสิ้นสุดแผนฯ ๑๒

๒.๒.๑๔ อันดับขีดความสามารถในการแข่งขันในภาคการเงินปรับตัวดีขึ้น คะแนนทักษะทางการเงินของคนไทยเท่ากับคะแนนเฉลี่ยของโลก สัดส่วนการกู้เงินนอกระบบลดลง เพิ่มปริมาณการใช้บริการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์เป็น ๒๐๐ ครั้ง/ปี/คน

๓. แนวทางการพัฒนา

๓.๑ การบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวม

๓.๑.๑ การพัฒนาด้านการคลัง

- ๑) เพิ่มประสิทธิภาพการจัดแผนงานโครงการ การจัดสรรงบประมาณการบริหาร และการตรวจสอบกระบวนการงบประมาณของประเทศ
- ๒) เพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ภาครัฐและขยายฐานภาษีให้ครอบคลุมผู้มีงานทำในระบบที่เข้าข่ายต้องเสียภาษีมีการยื่นแบบเพื่อชำระภาษีที่ถูกต้องและครบถ้วน
- ๓) ใช้เครื่องมือทางภาษีเพื่อสร้างแรงจูงใจให้เกิดการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเพื่อเป็นช่องทางการเพิ่มรายได้ภาครัฐ
- ๔) เพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อลดภาระการพึ่งพารายได้จากรัฐบาล
- ๕) ปรับโครงสร้างการบริหารจัดการรัฐวิสาหกิจทั้งระบบและฟื้นฟูรัฐวิสาหกิจที่มีปัญหาฐานะการเงิน และพัฒนาประสิทธิภาพการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจให้ได้มาตรฐานสากล

๓.๑.๒ การพัฒนาภาคการเงิน

- ๑) เพิ่มประสิทธิภาพของระบบการเงินและสถาบันการเงินทั้งในตลาดเงินและตลาดทุน
- ๒) ขยายการเข้าถึงบริการทางการเงิน โดยการสร้างเครือข่ายความเชื่อมโยงของระบบสถาบันการเงินทั้งระบบ
- ๓) พัฒนานวัตกรรมทางการเงินรูปแบบใหม่ๆ ให้สอดคล้องกับความต้องการและบริบทการเปลี่ยนแปลง
- ๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสถียรภาพของสถาบันการเงินเฉพาะกิจให้เป็นกลไกที่สนับสนุนดำเนินนโยบายของรัฐบาลได้อย่างมีประสิทธิภาพและไม่สร้างความเสี่ยงทางการคลัง

๓.๒ การเสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ

๓.๒.๑ การพัฒนาภาคการเกษตร

- ๑) เสริมสร้างฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน โดยพัฒนาและบำรุงรักษาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร รวมทั้งจัดระบบการปลูกพืชให้สอดคล้องปริมาณน้ำที่หาได้ คุ้มครองพื้นที่เกษตรกรรมที่มีศักยภาพและขยายโอกาสในการเข้าถึงพื้นที่ทำกินของเกษตรกรให้มากขึ้น ส่งเสริมให้เกษตรกรมีความรู้ในการรวบรวม คัดเลือก และปรับปรุงพันธุ์กรรมพืช สัตว์ สัตว์น้ำ และจุลินทรีย์ของท้องถิ่น
- ๒) สร้างและถ่ายทอดองค์ความรู้ทางวิชาการ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการเกษตรแบบมีส่วนร่วม โดยส่งเสริมการวิจัยพัฒนาปัจจัยการผลิต วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตและรูปแบบผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปใหม่ๆ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและความหลากหลายของสินค้าพัฒนา รูปแบบและกระบวนการถ่ายทอดความรู้เพื่อปรับระบบการผลิตที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่และการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ
- ๓) ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารเข้าสู่ระบบมาตรฐานและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดและการบริโภคอาหารเพื่อสุขภาวะโดยพัฒนาระบบมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารให้ได้คุณภาพมาตรฐานและความปลอดภัยและการบริโภคอาหารเพื่อสุขภาวะ ขับเคลื่อนการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์อย่างจริงจัง
- ๔) เสริมสร้างขีดความสามารถการผลิตในห่วงโซ่อุตสาหกรรมเกษตรโดยเสริมสร้างศักยภาพของสถาบันเกษตรกรและการรวมกลุ่ม ส่งเสริมให้เกษตรกรผลิตพืช ปศุสัตว์ และการทำประมงให้สอดคล้อง

กับศักยภาพพื้นที่และความต้องการตลาด วิจัยพัฒนาและใช้เทคโนโลยีและเครื่องจักรสมัยใหม่ในกระบวนการผลิต สนับสนุนการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตร และการใช้ประโยชน์จากฐานทรัพยากรชีวภาพ บริหารจัดการผลผลิตอย่างเป็นระบบครบวงจร พัฒนากลไกจัดการความเสี่ยงที่กระทบต่อสินค้าเกษตร สร้างความร่วมมือด้านการเกษตร กับประเทศเพื่อนบ้าน

๕) ส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวคิดการทำการเกษตรตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง โดยส่งเสริมให้เกษตรกรมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายการเกษตร ส่งเสริมขยายผลและพัฒนาการผลิตในระบบเกษตรกรรมยั่งยืน ควบคุมการใช้สารเคมีการเกษตรที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อมอย่างเคร่งครัด

๖) พัฒนาปัจจัยสนับสนุนในการบริหารจัดการภาคเกษตรและสนับสนุนเกษตรกร รุ่นใหม่โดยพัฒนาฐานข้อมูลด้านอุปสงค์และอุปทานด้านการเกษตร สร้างบุคลากรด้านการเกษตร ปรับปรุงกฎหมาย ที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรให้ทันสมัย

๓.๒.๒ การพัฒนาภาคอุตสาหกรรม

๑) พัฒนาต่อยอดความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพปัจจุบันเพื่อยกระดับ ไปสู่อุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง โดยยกระดับศักยภาพของอุตสาหกรรมที่เป็นฐานรายได้สำคัญของประเทศ ในปัจจุบันให้มีการใช้เทคโนโลยีขั้นก้าวหน้าเพื่อผลิตสินค้าที่รองรับความต้องการที่หลากหลายของผู้บริโภค สร้างระบบ กลไกและเครือข่ายที่เข้มแข็งและมีประสิทธิภาพในการเชื่อมโยงความร่วมมือของภาคธุรกิจในลักษณะคลัสเตอร์ สนับสนุนการกระจายการลงทุนไปยังภูมิภาคต่างๆ ของประเทศและในภูมิภาคอาเซียน ส่งเสริมการสร้างและพัฒนา ตลาดสำหรับสินค้าที่มีคุณภาพ

๒) วางรากฐานการพัฒนาอุตสาหกรรมสำหรับอนาคต โดยวางแผนและพัฒนา กำลังคนรองรับอุตสาหกรรมอนาคต พัฒนาคอร์ปสร้างพื้นฐานและเทคโนโลยีรองรับอุตสาหกรรมอนาคต สนับสนุนให้ มีการศึกษาเชิงลึกเพื่อกำหนดนโยบายที่ชัดเจนและนำไปปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม ปรับปรุงกฎหมายและระเบียบ ที่เอื้อให้เกิดอุตสาหกรรมสำหรับอนาคต

๓.๒.๓ การพัฒนาภาคบริการและการท่องเที่ยว

๑) เสริมสร้างขีดความสามารถการแข่งขันในเชิงธุรกิจของภาคบริการที่มีศักยภาพ ทั้งฐานบริการเดิมและฐานบริการใหม่เพื่อส่งเสริมให้เศรษฐกิจของประเทศเติบโตได้อย่างเข้มแข็ง โดยพัฒนาศักยภาพ ของฐานบริการเดิมให้เติบโตอย่างเข้มแข็ง ยกกระดับฐานธุรกิจบริการใหม่ที่มีแนวโน้มขยายตัวและมีศักยภาพในการ เติบโต สร้างกลไกการขับเคลื่อนภาคบริการที่เป็นเอกภาพ

๒) พัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ โดยส่งเสริมการสร้างรายได้จาก การท่องเที่ยว ปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้มีความทันสมัย จัดทำและบังคับใช้มาตรฐานด้านการ ท่องเที่ยว ปรับโครงสร้างการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว

๓) พัฒนาอุตสาหกรรมกีฬาอย่างครบวงจรโดย ส่งเสริมการสร้างรายได้จาก การกีฬา ปรับโครงสร้างการบริหารจัดการด้านการกีฬา

๓.๒.๔ การพัฒนาภาคการค้าและการลงทุน

๑) ส่งเสริมการทำตลาดเชิงรุกเพื่อเพิ่มความต้องการบริโภคสินค้าภายในประเทศ และการส่งออกสินค้าไทย

๒) พัฒนาการอำนวยความสะดวกทางการค้าให้ได้มาตรฐานสากล ทั้งด้าน โครงสร้างพื้นฐาน ระบบคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์ รวมถึงการพัฒนาระบบประกันความเสี่ยงภัย

๓) สนับสนุนผู้ประกอบการลงทุนในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และนาพาณิซย์อิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการเพิ่มผลิตภาพในการค้าและการประกอบธุรกิจ

๔) ส่งเสริม SMEs โดย สร้างผู้ประกอบการใหม่ที่มีจิตวิญญาณในการเป็นผู้ประกอบการที่มีทักษะในการทำธุรกิจ สร้างสังคมผู้ประกอบการ ส่งเสริมการรวมกลุ่มเป็นคัสเตอร์ของ SMEs ในลักษณะห่วงโซ่มูลค่าและการเชื่อมโยงกับธุรกิจขนาดใหญ่ รวมทั้งการสร้างโอกาสในการออกไปดำเนินธุรกิจในต่างประเทศ

๕) พัฒนาปัจจัยสนับสนุนเพื่อส่งเสริมการลงทุนในประเทศและการลงทุนของคนไทยในต่างประเทศ โดยการส่งเสริมการลงทุนในประเทศควรให้ความสำคัญกับ พัฒนากลไกการคุ้มครองการลงทุนและการระงับข้อพิพาทระหว่างรัฐกับเอกชน ลดอุปสรรค ขั้นตอนการเคลื่อนย้ายแรงงานโดยการลดระยะเวลาการรายงานตัวของแรงงานต่างด้าวในส่วนของการส่งเสริมการลงทุนของคนไทยในต่างประเทศ ส่งเสริมให้มีหน่วยงานหลักในการส่งเสริมการลงทุนในต่างประเทศโดยเฉพาะใน CLMV จัดทำมาตรการส่งเสริมและให้สิทธิประโยชน์การลงทุนของคนไทยในต่างประเทศ สนับสนุนปัจจัยอำนวยความสะดวกการลงทุน โดยการส่งเสริมบริการป้องกันความเสี่ยงทางการค้า ส่งเสริมการเพิ่มสาขาธนาคารพาณิชย์ไทยในต่างประเทศ

๖) ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและกฎ ระเบียบเพื่อส่งเสริมการค้าที่เป็นธรรมและอำนวยความสะดวกการค้าการลงทุน ตลอดจนการดำเนินธุรกิจของ SMEs

๗) พัฒนาระบบทรัพย์สินทางปัญญา โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล

๔) ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

๑. วัตถุประสงค์

๑.๑ รักษา ป่าต้นน้ำทรัพยากรธรรมชาติและมีการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

๑.๒ สร้างความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ และบริหารจัดการทรัพยากรน้ำทั้งระบบให้มีประสิทธิภาพ

๑.๓ บริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและลดมลพิษให้มีคุณภาพดีขึ้น

๑.๔ พัฒนาขีดความสามารถในลดก๊าซเรือนกระจกและการปรับตัวเพื่อลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการรับมือกับภัยพิบัติ

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัด

๒.๑ เป้าหมายการพัฒนา

๒.๑.๑ การรักษา และฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติ เพิ่มพื้นที่ป่าไม้ เพื่อการอนุรักษ์ป่าเศรษฐกิจและป่าชายเลน ลดการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ แก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐและจัดที่ดินทำกินให้ผู้อยากไร้โดยให้ สิทธิร่วม

๒.๑.๒ สร้างความมั่นคง และบริหารจัดการทรัพยากรน้ำทั้งน้ำผิวดินและน้ำใต้ดินให้มีประสิทธิภาพ บริหารจัดการน้ำในระดับลุ่มน้ำให้มีความสมดุลระหว่างความต้องการใช้น้ำทุกกิจกรรมกับปริมาณน้ำต้นทุน เพื่อแก้ไขปัญหามลพิษทางน้ำ และลดจำนวนประชาชนที่ประสบปัญหาจากการขาดแคลนน้ำ ควบคู่กับการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำทั้งภาคการผลิตและการบริโภค ป้องกันและลดความเสียหายจากอุทกภัยและภัยแล้ง

๒.๑.๓ สร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี ลดมลพิษ และลดผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชน และระบบนิเวศ โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับแรกกับการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย ฟื้นฟูคุณภาพแหล่งน้ำสำคัญของประเทศ และแก้ไขปัญหาวิกฤติหมอกควัน

๒.๑.๔ เพิ่มประสิทธิภาพการลดก๊าซเรือนกระจกและขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มีกลไกจัดการเพื่อลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในด้านต่างๆ หรือในพื้นที่หรือสาขาที่มีความเสี่ยงจะได้รับผลกระทบสูง

๒.๑.๕ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ ความสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สินที่เกิดจากสาธารณภัยลดลง

๒.๒ ตัวชี้วัด

๒.๒.๑ สัดส่วนพื้นที่ป่าไม้เป็นร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่ประเทศ เป็นพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์ร้อยละ ๒๕ และพื้นที่ป่าเศรษฐกิจ ร้อยละ ๑๕ พื้นที่ป่าชายเลนเพิ่มจาก ๑.๕๓ ล้านไร่ เป็น ๑.๕๘ ล้านไร่ พื้นที่ปลูกและฟื้นฟูป่าต้นน้ำเพิ่มขึ้น

๒.๒.๒ จำนวนชนิดพันธุ์และประชากรของสิ่งมีชีวิตที่อยู่ในภาวะถูกคุกคาม หรือใกล้สูญพันธุ์

๒.๒.๓ แผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐ (โครงการ One Map) ที่แล้วเสร็จมีการประกาศใช้ และจำนวนพื้นที่จัดที่ดินทำกินให้ชุมชน

๒.๒.๔ มีระบบประปาหมู่บ้านครบทุกหมู่บ้าน

๒.๒.๕ กลุ่มน้ำสำคัญของประเทศ ๒๕ กลุ่มน้ำ มีแผนบริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างสมดุล ระหว่างความต้องการใช้น้ำกับปริมาณน้ำต้นทุน และมีการแปลงไปสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม

๒.๒.๖ ประสิทธิภาพการใช้น้ำในพื้นที่ชลประทานเพิ่มขึ้น

๒.๒.๗ ประสิทธิภาพของการใช้น้ำทั้งภาคการผลิตและการบริโภคเพิ่มขึ้น

๒.๒.๘ พื้นที่และมูลค่าความเสียหายจากอุทกภัยและภัยแล้งมีแนวโน้มลดลง

๒.๒.๙ พื้นที่ชลประทานเพิ่มขึ้นปีละ ๓๕๐,๐๐๐ ไร่

๒.๒.๑๐ ชยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้องและนำไปใช้ประโยชน์ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๕ ของเสียอันตรายชุมชนที่ได้รับการกำจัดอย่างถูกต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๐ และกากอุตสาหกรรมอันตรายทั้งหมดเข้าสู่ระบบการจัดการที่ถูกต้อง

๒.๒.๑๑ คุณภาพน้ำของแม่น้ำสายหลักที่อยู่ในเกณฑ์ดีเพิ่มขึ้น

๒.๒.๑๒ คุณภาพอากาศในพื้นที่วิกฤตหมอกควันได้รับการแก้ไขและมีค่าอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

๒.๒.๑๓ การปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคพลังงาน คมนาคมขนส่งลดลงภายในปี ๒๕๖๓ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗ ของการปล่อยในกรณีปกติ

๒.๒.๑๔ ต้นทุนการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหน่วย (บาทต่อตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า) มีแนวโน้มลดลง

๒.๒.๑๕ แผนปฏิบัติการการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในรายสาขาที่จำเป็น เช่น การจัดการน้ำ เกษตร สาธารณสุข และป่าไม้

๒.๒.๑๖ การจัดตั้งกลไกภายในประเทศเพื่อสนับสนุนด้านการเงิน เทคโนโลยีและการเสริมสร้างศักยภาพ

๒.๒.๑๗ ระบบพยากรณ์และเตือนภัยล่วงหน้าสำหรับภาคเกษตรและการจัดการภัยพิบัติทางธรรมชาติในพื้นที่เสี่ยงภัย

๒.๒.๑๘ สัดส่วนของพื้นที่เสี่ยงภัยที่ได้รับการจัดตั้งเครือข่ายเฝ้าระวังภัยธรรมชาติ

๒.๒.๑๙ จำนวนผู้เสียชีวิตและมูลค่าความเสียหายจากภัยธรรมชาติ ค่าใช้จ่ายในการชดเชยผู้ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติในพื้นที่เสี่ยงภัยซ้ำซากลดลง

๓. แนวทางการพัฒนา

๓.๑ การรักษาฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ สร้างสมดุลของการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

๓.๑.๑ อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้เพื่อสร้างสมดุลธรรมชาติ

๓.๑.๒ อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน

- ๓.๑.๓ พัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดินและแก้ไขการบุกรุกที่ดิน
- ๓.๑.๔ ปกป้องทรัพยากรทางทะเลและป้องกันการค้าหยาบๆ
- ๓.๑.๕ วางแผนบริหารจัดการทรัพยากรแร่เพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์สูงสุดและลด

ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและประชาชน

และยั่งยืน

๓.๒ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อให้เกิดความมั่นคง สมดุล

- ๓.๒.๑ เร่งรัดการประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ.
- ๓.๒.๒ เร่งรัดให้มีแผนบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในระดับลุ่มน้ำอย่างบูรณาการ

ทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำ

๓.๒.๓ ผลักดันกระบวนการ SEA มาใช้เป็นเครื่องมือนำเสนอทางเลือกในการตัดสินใจระดับนโยบาย แผน และแผนงาน ที่เหมาะสมกับศักยภาพของลุ่มน้ำ

- ๓.๒.๔ เพิ่มประสิทธิภาพการเก็บกักน้ำของแหล่งน้ำต้นทุนและระบบกระจายน้ำให้ดีขึ้น
- ๓.๒.๕ เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำและการจัดสรรน้ำต่อหน่วยในภาคการผลิตให้สามารถ

สร้างมูลค่าเพิ่มได้สูงขึ้น

๓.๓ แก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อม

๓.๓.๑ เร่งรัดแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศและน้ำในพื้นที่วิกฤต ผลักดันกฎหมายและกลไกเพื่อการคัดแยกขยะ สนับสนุนการแปรรูปเป็นพลังงาน ใช้มาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่อให้เกิดการลดปริมาณขยะ รวมทั้งสร้างวินัยคนในชาติเพื่อการจัดการขยะอย่างยั่งยืน

๓.๓.๒ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการคุณภาพน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำวิกฤตและลุ่มน้ำสำคัญอย่างครบวงจร โดยลดการเกิดน้ำเสียจากแหล่งกำเนิด

- ๓.๓.๓ แก้ไขปัญหาวิกฤตหมอกควันไฟป่าในเขตภาคเหนือและภาคใต้
- ๓.๓.๔ ปรับปรุงกฎหมายและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเมืองเพื่อรองรับการเติบโต

ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๓.๔ ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- ๓.๔.๑ ส่งเสริมการผลิตและการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ๓.๔.๒ สนับสนุนการผลิตภาคการเกษตรไปสู่เกษตรกรรมที่ยั่งยืน
- ๓.๔.๓ ส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน โดยคำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับ

ของระบบนิเวศ

- ๓.๔.๔ สร้างแรงจูงใจเพื่อให้เกิดการปรับเปลี่ยนไปสู่การบริโภคที่ยั่งยืน

๓.๕ สนับสนุนการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๓.๕.๑ จัดทำและปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องฯ ให้สามารถรองรับพันธกรณีระหว่างประเทศด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๓.๕.๒ พัฒนามาตรการและกลไกเพื่อสนับสนุนการลดก๊าซเรือนกระจกในทุกภาคส่วน

๓.๕.๓ ส่งเสริมภาคเอกชน รัฐวิสาหกิจ และ อปท. ให้มีการจัดเก็บและรายงาน

ข้อมูลเกี่ยวกับการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

๓.๕.๔ เพิ่มขีดความสามารถในการวิจัยและพัฒนาทาง วทน. เพื่อสนับสนุนการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๓.๕.๕ สร้างความรู้ ความเข้าใจ ความตระหนักและการมีส่วนร่วมของประชาชน และภาคส่วนต่างๆ ในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๓.๖ บริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ

๓.๖.๑ บูรณาการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติเข้าสู่กระบวนการวางแผน บูรณาการ การลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติเข้าสู่กระบวนการวางแผน ทั้งระดับชาติ จังหวัด

๓.๖.๒ เสริมสร้างขีดความสามารถในการเตรียมความพร้อมและการรับมือภัยพิบัติ

๓.๖.๓ พัฒนาระบบการจัดการภัยพิบัติในภาวะฉุกเฉิน

๓.๖.๔ พัฒนาระบบการฟื้นฟูบูรณะหลังการเกิดภัย

๓.๖.๕ ส่งเสริมองค์ความรู้ด้านการจัดการภัยพิบัติ

๓.๗ พัฒนาระบบการบริหารจัดการและกลไกแก้ไขปัญหาคความขัดแย้งด้านทรัพยากรธรรมชาติ

และสิ่งแวดล้อม

๓.๗.๑ ปรับปรุงกลไกและกระบวนการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมให้มี ประสิทธิภาพทุกขั้นตอน

๓.๗.๒ ผลักดันการนำแนวทางการประเมิน SEA ให้มีผลบังคับใช้ตามกฎหมายเพื่อนำไปสู่ การปฏิบัติ

๓.๗.๓ สร้างจิตสำนึกความตระหนัก และปรับปรุงกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน

๓.๗.๔ ทบทวนแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๓.๗.๕ ส่งเสริมบทบาทภาคเอกชนและชุมชนเพื่อสร้างพลังร่วม

๓.๘ การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ

โดยผลักดันการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมของอาเซียนแสวงหาแนวทางการร่วมมือกับอาเซียนและอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงในประเด็นการขนส่ง ข้ามพรมแดน การบริหารจัดการพลังงานและทรัพยากรธรรมชาติและแก้ไขปัญหามลพิษข้ามแดน สร้างความรู้ ความเข้าใจและแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้องเกี่ยวกับกฎหมายและข้อตกลงระหว่างประเทศให้กับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

๕) ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่ง

และยั่งยืน

๑. วัตถุประสงค์

๑.๑ เพื่อปกป้องสถาบันพระมหากษัตริย์และเสริมสร้างความมั่นคงภายใน รวมทั้งป้องกัน ปัญหาภัยคุกคาม ที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของชาติ

๑.๒ เพื่อสร้างความพร้อมและผนึกกำลังของทุกภาคส่วนให้มีขีดความสามารถในการบริหาร จัดการด้านความมั่นคง และมีศักยภาพในการป้องกันและแก้ไขสถานการณ์ที่เกิดจากภัยคุกคามทั้งภัยทางทหารและภัย คุกคามอื่นๆ

๑.๓ เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือด้านความมั่นคงกับมิตรประเทศในการสนับสนุนการรักษา ความสงบสุขและผลประโยชน์ของชาติ

๑.๔ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารนโยบายด้านความมั่นคงและนโยบายทางเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความเป็นเอกภาพ

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัด

๒.๑ เป้าหมายการพัฒนา

- ๒.๑.๑ ปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์ให้เป็นสถาบันหลักของประเทศ
- ๒.๑.๒ สังคมมีความสมานฉันท์ ผู้เห็นต่างทางความคิดของคนในชาติสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติ ประชาชนมีส่วนร่วมป้องกันแก้ไขปัญหาคความมั่นคง
- ๒.๑.๓ ประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมีโอกาสในการศึกษาและการประกอบอาชีพที่สร้างรายได้เพิ่มขึ้น
- ๒.๑.๔ ประเทศไทยมีความสัมพันธ์และความร่วมมือด้านความมั่นคงในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน มิตรประเทศ และนานาประเทศในการป้องกันภัยคุกคามในรูปแบบต่างๆ ควบคุมปฏิบัติการรักษาผลประโยชน์ของชาติ
- ๒.๑.๕ ประเทศไทยมีความพร้อมต่อการรับมือภัยคุกคาม ทั้งภัยคุกคามทางทหารและภัยคุกคามอื่นๆ
- ๒.๑.๖ แผนงานด้านความมั่นคงมีการบูรณาการสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๒ ตัวชี้วัด

- ๒.๒.๑ จำนวนกิจกรรมเทิดพระเกียรติและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์เพิ่มขึ้น
- ๒.๒.๒ จำนวนกิจกรรมที่มีความเกี่ยวข้องกับโครงการพระราชดำริเพิ่มขึ้น
- ๒.๒.๓ ดัชนีความไม่เสถียรภาพทางการเมืองลดลง (ดัชนีสันติภาพโลกของ The Institute for Economics and Peace: IEP)
- ๒.๒.๔ จำนวนผู้เสียชีวิตจากความขัดแย้งภายในประเทศลดลง (ดัชนีสันติภาพโลก)
- ๒.๒.๕ จำนวนกิจกรรมที่ประชาชนมีส่วนร่วมป้องกันแก้ไขปัญหาคความมั่นคงเพิ่มขึ้น
- ๒.๒.๖ มูลค่าความเสียหายและจำนวนการก่อเหตุร้ายที่มีมูลเหตุจากความไม่สงบลดลง
- ๒.๒.๗ รายได้ครัวเรือนเฉลี่ยต่อคนและจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้เพิ่มขึ้น
- ๒.๒.๘ จำนวนกิจกรรมสาธารณประโยชน์ที่ประชาชนทุกศาสนาร่วมดำเนินการเพิ่มขึ้น
- ๒.๒.๙ ดัชนีความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านเพิ่มขึ้น (ดัชนีสันติภาพโลก)
- ๒.๒.๑๐ จำนวนคดีที่เกี่ยวข้องกับภัยคุกคามข้ามชาติลดลง
- ๒.๒.๑๑ จำนวนเหตุการณ์การกระทำผิดกฎหมายทางทะเลลดลง
- ๒.๒.๑๒ จำนวนคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดลดลง
- ๒.๒.๑๓ ระยะเวลาในการระดมสรรพกำลังเมื่อเกิดภัยคุกคาม
- ๒.๒.๑๔ อันดับความเสี่ยงจากการก่อการร้ายต่ำกว่าอันดับที่ ๒๐ ของโลก (ดัชนีความเสี่ยงของโลกของ WEF)
- ๒.๒.๑๕ อันดับความเสี่ยงจากการโจมตีด้านไซเบอร์/ต่ำกว่าอันดับที่ ๑๐ ของโลก (ดัชนีความปลอดภัยไซเบอร์ของโลกของ International Telecommunication Union: ITU)
- ๒.๒.๑๖ จำนวนแผนงานด้านความมั่นคงที่สอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น

๓. แนวทางการพัฒนา

๓.๑ การรักษาความมั่นคงภายในเพื่อให้เกิดความสงบในสังคมและธำรงไว้ซึ่งสถาบัน

หลักของชาติ

๓.๑.๑ สร้างจิตสำนึกของคนในชาติให้มีความหวงแหน และธำรงรักษาสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ โดยปลูกฝังและสร้างความตระหนักถึงความสำคัญ มีการนำแนวทางพระราชดำริไปเผยแพร่ และพัฒนา พร้อมทั้งกำหนดมาตรการเพื่อปกป้องรักษาและป้องกันการกระทำที่มีแนวโน้มที่จะส่งผลกระทบต่อสถาบันหลักของชาติ

๓.๑.๒ เสริมสร้างความปรองดองของคนในชาติและมีกลไกในการตรวจสอบและพัฒนา ภาคการเมือง โดยปลูกฝังค่านิยมและเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจของการอยู่ร่วมกันบนพื้นฐานความแตกต่าง ทางความคิดและอุดมการณ์ทางการเมือง ภายใต้สิทธิและหน้าที่ตามระบอบประชาธิปไตยและคำนึงถึงความมั่นคงและ ผลประโยชน์ของชาติอย่างแท้จริง

๓.๑.๓ ป้องกันและแก้ไขปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยกระบวนการ สันติสุขแนวทางสันติวิธี และกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ บนพื้นฐานความแตกต่างทางอัตลักษณ์และ ชาติพันธุ์ เพื่อขจัดความขัดแย้ง ลดความรุนแรงตามยุทธศาสตร์พระราชทาน “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา” พร้อมทั้งสร้าง โอกาสในการพัฒนาเศรษฐกิจและความเป็นธรรม

๓.๒ การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมในการ รับมือภัยคุกคามทั้งการทหารและภัยคุกคามอื่นๆ

๓.๒.๑ พัฒนาศักยภาพและความพร้อมของกองทัพในการป้องกันและรักษาผลประโยชน์ของ ประเทศโดยพัฒนากำลังพลให้มีความรู้ความสามารถและมีความพร้อมในการปฏิบัติได้ทันเหตุการณ์มีอาวุธยุทโธปกรณ์ ยุทธภัณฑ์ และเทคโนโลยีที่ทันสมัย เหมาะสม เพียงพอ พร้อมสนับสนุนการพัฒนาประเทศ การช่วยเหลือและบรรเทา สาธารณภัยและการแก้ไขปัญหาสำคัญอื่นๆ ของชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓.๒.๒ พัฒนาระบบงานด้านการข่าวที่มีประสิทธิภาพ มีกลไกเสริมสร้างความร่วมมือ พัฒนาองค์ความรู้ ศึกษาวิเคราะห์แนวโน้มภัยคุกคาม รวมทั้งจัดทำฐานข้อมูลด้านการข่าวที่มีความเชื่อมโยงระหว่าง หน่วยงานภายในประเทศและต่างประเทศอย่างเป็นระบบ ให้มีความพร้อมในการสนับสนุนข้อมูลเพื่อเตรียมการรับมือ ภัยคุกคามด้านความมั่นคงทั้งในประเทศและในระดับนานาชาติ

๓.๒.๓ มีระบบเตรียมพร้อมและกลไกเผชิญเหตุที่มีประสิทธิภาพให้พร้อมในการปฏิบัติ ทั้งในยามปกติและในสถานการณ์วิกฤติ ทั้งจากภัยคุกคามด้านความมั่นคงและจากสาธารณภัยขนาดใหญ่ที่กลไกปกติ ไม่สามารถรองรับได้ โดยมีแผนปฏิบัติการและมีการฝึกทดสอบปฏิบัติในทุกระดับอย่างเหมาะสม

๓.๒.๔ พัฒนาระบบบริหารจัดการเชิงบูรณาการและเตรียมความพร้อมในการตอบโต้ ภาวะฉุกเฉินด้านโรคติดต่ออุบัติใหม่ทั้งในระยะก่อนเกิดภัย ขณะเกิดภัย และระยะหลังเกิดภัย พร้อมทั้งจัดทาระบบการ จัดการความรู้ที่สามารถเชื่อมโยงข้อมูลตั้งแต่ระดับชาติ ระดับจังหวัด ถึงระดับชุมชน

๓.๒.๕ พัฒนาระบบรวบรวมและเชื่อมโยงข้อมูลด้านการก่อการร้ายทั้งหน่วยงานภายใน และหน่วยงานภายนอกประเทศเพื่อเป็นข้อมูลในการติดตามวิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้ด้านการต่อต้านการ ก่อการร้ายและภัยคุกคามความมั่นคง ควบคู่กับการพัฒนาแนวทางที่เหมาะสมให้มีประสิทธิภาพและรองรับการปฏิบัติงาน ทุกภาคส่วน

๓.๒.๖ พัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ โดยเสริมสร้างการวิจัยและพัฒนาควบคู่ ไปกับการสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน และมิตรประเทศในการสร้างองค์ความรู้และแลกเปลี่ยนเทคโนโลยี เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการพัฒนาอาวุธยุทโธปกรณ์และยุทธภัณฑ์ พร้อมทั้งส่งเสริมนวัตกรรมด้านอุตสาหกรรม ป้องกันประเทศโดยหน่วยงานภาครัฐ

๓.๒.๗ ดำเนินบทบาทเชิงรุก และใช้กรอบความร่วมมือระหว่างประเทศทั้งระดับภูมิภาค และพหุภาคี เพื่อปกป้องและรักษาผลประโยชน์ของไทย ตลอดจนเสริมสร้างขีดความสามารถแลกเปลี่ยนและเรียนรู้ แนวปฏิบัติที่เป็นเลิศและร่วมมือในการรับมือกับภัยคุกคามด้านความมั่นคงระหว่างประเทศ อาทิ ปัญหายาเสพติด การก่อการร้าย การโยกย้ายถิ่นฐาน การลักลอบเข้าเมือง การค้ามนุษย์ ความมั่นคงด้านไซเบอร์ ภัยพิบัติ โรคระบาดโรคติดต่อร้ายแรง โรคอุบัติใหม่ โรคอุบัติซ้ำและสถานการณ์ฉุกเฉินทางสาธารณสุขอื่นๆ

๓.๒.๘ สนับสนุนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านกายภาพ เพื่อป้องกันการสูญเสีย ดินแดนและภัยพิบัติทางธรรมชาติ เช่น เชื่อมป้องกันตลิ่งริมแม่น้ำชายแดนระหว่างประเทศ

๓.๓ การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศด้านความมั่นคงเพื่อบูรณาการความร่วมมือกับมิตรประเทศเพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สังคม และการป้องกันภัยคุกคามข้ามชาติ

๓.๓.๑ ดำเนินความสัมพันธ์กับต่างประเทศอย่างสมดุล เพื่อเอื้อต่อการส่งเสริมและรักษาผลประโยชน์และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดยพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน อาเซียน และนานาชาติในการแลกเปลี่ยนข้อมูลการข่าว และการร่วมกันดำเนินการเชิงรุกเพื่อป้องกัน แก้ไขปัญหา และลดผลกระทบจากภัยคุกคาม ทั้งปัญหาข้ามชาติ ปัญหาท้าทายด้านความมั่นคงระหว่างประเทศ และสาธารณสุขขนาดใหญ่

๓.๓.๒ เสริมสร้างความไว้วางใจกับประเทศเพื่อนบ้าน และส่งเสริมความร่วมมือในการบริหารจัดการความมั่นคงตามแนวชายแดน เพื่อร่วมแก้ไขปัญหามีอยู่และส่งเสริมให้ชายแดนไทยกับประเทศเพื่อนบ้านเป็นชายแดนแห่งความร่วมมือ โดยพัฒนาความเป็นหุ้นส่วนยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคงพื้นที่ชายแดน ป้องกัน การลักลอบเข้าเมือง การตรวจคนเข้าเมืองการพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวชายแดนและการสร้างความสัมพันธ์ระดับประชาชน

๓.๓.๓ พัฒนาระบบการเก็บรักษาข้อมูลส่วนบุคคลด้านไซเบอร์ให้มีความมั่นคงปลอดภัย และกำกับดูแลระบบการส่งข้อมูลส่วนบุคคลข้ามแดนไปต่างประเทศให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล

๓.๓.๔ สร้างความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายภายในประเทศ ภูมิภาค และนานาชาติ ในการวางระบบเฝ้าระวัง ป้องกัน ควบคุมโรคและภัยสุขภาพที่ได้มาตรฐานสากล มีความพร้อมในการติดตาม วิเคราะห์ และประเมินแนวโน้มสถานการณ์เพื่อเตรียมการรับมือ การจัดระบบบริหารจัดการป้องกันไม่ให้เกิดโรคและภัยสุขภาพมีการ แพ้ระบาด ตลอดจนการฟื้นฟูเยียวยาภายหลังเหตุการณ์กลับสู่ภาวะปกติ

๓.๔ การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติทางทะเลเพื่อคงไว้ซึ่งอำนาจอธิปไตย และสิทธิอธิปไตยในเขตทางทะเล

๓.๔.๑ เสริมสร้างความร่วมมือในการรักษาความมั่นคงทางทะเลทั้งภายในประเทศและ ต่างประเทศ เพื่อแก้ไขปัญหาพื้นที่อ้างสิทธิทับซ้อนทางทะเล รวมทั้งพัฒนาความร่วมมือในการแสวงหาและใช้ประโยชน์ จากทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน พัฒนาระบบและกลไกการให้ความช่วยเหลือและบรรเทาสาธารณภัยในทะเลให้มี ประสิทธิภาพ ตลอดจนรักษาเส้นทางคมนาคมทางทะเลให้มีความปลอดภัยและเอื้อต่อการใช้ประโยชน์ร่วมกัน

๓.๔.๒ แก้ไขปัญหาการแย่งชิงทรัพยากรโดยรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมทางทะเล คุ้มครอง ปกป้อง และรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลจากการกระทำผิดกฎหมายในทะเล และวิกฤติทางทะเล พัฒนากลไกในทางปฏิบัติในการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล และปรับปรุงกฎหมายและ กฎระเบียบต่างๆ ให้มีความทันสมัยและเป็นสากล ให้เกิดเอกภาพและระบบการบริหารจัดการที่ดีในการดำเนินงาน ด้านการรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติทางทะเลในภาพรวมของประเทศ รวมทั้งบูรณาการการใช้ทรัพยากร และการขับเคลื่อนนโยบายไปสู่การปฏิบัติให้ได้อย่างเป็นรูปธรรม

๓.๔.๓ พัฒนาสร้างการรับรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับคุณค่าของทะเล การใช้ประโยชน์ จากทะเลอย่างมีจิตสำนึกรับผิดชอบและมีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจกรรมทางทะเล รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพความรู้ทางทะเลและการสร้างนวัตกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาในอนาคต

๓.๕ การบริหารจัดการความมั่นคงเพื่อการพัฒนา เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกันระหว่างแผนงานที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงกับแผนงานการพัฒนาอื่นๆ ภายใต้การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน

๓.๕.๑ ปรับปรุงระบบติดตาม เฝ้าระวัง ศึกษา วิเคราะห์และประเมินสถานการณ์ด้านความมั่นคง การเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ สถานะแวดล้อมด้านความมั่นคง พิสูจน์ทราบและคาดการณ์ภัยคุกคาม เพื่อเสนอแนะแผนป้องกันความเสียหายและการเตือนภัยที่อาจเกิดขึ้น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงาน และลดผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะในกรณีที่จะก่อภัยคุกคามต่อความมั่นคงของประเทศ โดยใช้กลไกระดับชาติเพื่อเชื่อมโยงกลไกอื่นๆ ในการร่วมกันพิจารณาเมื่อมีสถานการณ์ที่คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงให้สามารถกำหนดแนวทางแก้ไขได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓.๕.๒ พัฒนากลไกด้านความมั่นคงและระบบการขับเคลื่อนแผนงานต่างๆ ให้พร้อมรับสถานการณ์ทั้งระดับชาติและระดับพื้นที่ โดยสร้างเครือข่ายการสนับสนุน ทั้งด้านนโยบาย องค์ความรู้และการสร้างกลไกขับเคลื่อนแผนงานด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และความมั่นคง โดยให้มีความเชื่อมโยงและตอบสนองต่อนโยบายรัฐบาล พร้อมทั้งสนับสนุนการขับเคลื่อนแผนงานและการจัดสรรงบประมาณด้านความมั่นคงแบบบูรณาการให้มีความชัดเจน ควบคู่ไปกับการสนับสนุนการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน (ประชารัฐ) ในการกำหนดและขับเคลื่อนแผนงานด้านความมั่นคง

๖) ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย

๑. วัตถุประสงค์

- ๑.๑ เพื่อให้ภาครัฐมีขนาดเล็ก มีการบริหารจัดการที่ดี และได้มาตรฐานสากล
- ๑.๒ เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีการบริหารจัดการและให้บริการแก่ประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และโปร่งใสตรวจสอบได้
- ๑.๓ เพื่อลดปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบของประเทศ
- ๑.๔ เพื่อพัฒนาระบบและกระบวนการทางกฎหมายให้สามารถอำนวยความสะดวกรวดเร็วและเป็นธรรมแก่ประชาชน

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัด

๒.๑ เป้าหมายการพัฒนา

- ๒.๑.๑ ลดสัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร และเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการให้บริการของภาครัฐ และประสิทธิภาพการประกอบธุรกิจของประเทศ
- ๒.๑.๒ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ๒.๑.๓ เพิ่มคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริตให้สูงขึ้น
- ๒.๑.๔ ลดจำนวนการดำเนินคดีกับผู้มิได้กระทำความผิด

๒.๒ ตัวชี้วัด

- ๒.๒.๑ อันดับประสิทธิภาพภาครัฐ จัดทำโดยสถาบันการจัดการนานาชาติ อยู่ในอันดับสองของอาเซียน เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒
- ๒.๒.๒ อันดับความยากง่ายในการประกอบธุรกิจ จัดทำโดยธนาคารโลก อยู่ในอันดับสองของอาเซียน เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒
- ๒.๒.๓ สัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรของรัฐต่องบประมาณรายจ่ายประจำปีลดลง
- ๒.๒.๔ สัดส่วนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละประเภทที่ได้รับรางวัลการบริหารจัดการที่ดีต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมดเพิ่มขึ้น
- ๒.๒.๕ ขั้วร้องเรียนและคดีเกี่ยวกับการดำเนินงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นลดลง

๒.๒.๖ ระดับคะแนนของดัชนีการรับรู้การทุจริตสูงกว่าร้อยละ ๕๐ เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนา
ฉบับที่ ๑๒

๒.๒.๗ จำนวนคดีที่รัฐดำเนินคดีกับผู้มิได้กระทำความผิดซึ่งต้องชดเชยความเสียหายลดลง

๓. แนวทางการพัฒนา

๓.๑ ปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงาน บทบาท ภารกิจ และคุณภาพบุคลากรภาครัฐ
ให้มีความโปร่งใส ทันทสมัย คล่องตัว มีขนาดที่เหมาะสม เกิดความคุ้มค่า

๓.๑.๑ กำหนดภารกิจ ขอบเขตอำนาจหน้าที่ของราชการบริหารส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค
และท้องถิ่นให้ชัดเจนและไม่ซ้ำซ้อน

๓.๑.๒ ปรับปรุงกลไกการปฏิบัติงานของภาครัฐให้มีลักษณะบูรณาการ สามารถส่งเสริม
กระบวนการผลิตและการให้บริการของภาคเอกชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓.๑.๓ กำหนดหลักการและแนวทางในการยุบเลิกภารกิจหรือปรับลดหน่วยงานบริหาร
ราชการส่วนกลางที่ตั้งอยู่ในภูมิภาค

๓.๑.๔ พัฒนาบุคลากรและปฏิรูประบบบริหารจัดการกำลังคนภาครัฐให้มีประสิทธิภาพ

๓.๑.๕ จัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนารัฐวิสาหกิจในระยะยาวให้มีความชัดเจนและสามารถ
ปฏิบัติได้

๓.๒ ปรับปรุงกระบวนการงบประมาณและสร้างกลไกในการติดตามตรวจสอบการเงิน
การคลังภาครัฐ

๓.๒.๑ แก้ไขพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ ให้ส่งเสริมการจัดสรร
งบประมาณแบบบูรณาการและงบประมาณเชิงพื้นที่

๓.๒.๒ ปรับปรุงกระบวนการจัดทำแผนพัฒนาระดับพื้นที่ให้เชื่อมโยงตั้งแต่ระดับชุมชน
ถึงระดับจังหวัด

๓.๒.๓ กำหนดโครงสร้างและลำดับความสำคัญของแผนงานในงบประมาณรายจ่าย
ประจำปีให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) นโยบายความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ.๒๕๕๘ - ๒๕๖๔) และนโยบายรัฐบาล

๓.๒.๔ ปรับปรุงระบบติดตามประเมินผลให้สามารถวัดผลสัมฤทธิ์การพัฒนาทั้งประสิทธิภาพ
ประสิทธิผล และผลกระทบของการดำเนินงาน

๓.๓ เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการให้บริการสาธารณะให้ได้มาตรฐานสากล

๓.๓.๑ ปรับรูปแบบและวิธีการดำเนินการของภาครัฐให้มีความร่วมมือกันระหว่างรัฐ
เอกชน ประชาชน และประชาสังคม ในลักษณะแบบประชารัฐ

๓.๓.๒ ส่งเสริมให้มีการแข่งขันในผลงานการให้บริการสาธารณะของรัฐ

๓.๓.๓ จัดให้มีกระบวนการและช่องทางการสื่อสารกับประชาชนในรูปแบบที่หลากหลาย

๓.๓.๔ ปรับปรุงระบบการบริหารจัดการภายในองค์กร โดยการวางระบบสารสนเทศ
การจัดการแบบออนไลน์ในการประเมินความก้าวหน้า

๓.๓.๕ ปรับรูปแบบการให้บริการของรัฐจากรูปแบบเดิมไปสู่การให้บริการประชาชน
ผ่านระบบดิจิทัลอย่างเป็นระบบ

๓.๓.๖ สร้างระบบโครงสร้างพื้นฐานกลางของศูนย์ข้อมูลภาครัฐผ่านระบบเครือข่าย
สารสนเทศภาครัฐ (Government Information Network : GIN)

๓.๓.๗ ส่งเสริมการเปิดเผยข้อมูลที่เป็นประโยชน์ที่ภาครัฐจัดเก็บในรูปแบบดิจิทัลที่ประชาชน
และภาคธุรกิจสามารถเข้าถึง นำไปใช้ประโยชน์และต่อยอดได้

๓.๔ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓.๔.๑ ทบทวนการกระจายอำนาจและการถ่ายโอนภารกิจให้แก่ท้องถิ่นให้ชัดเจนตามศักยภาพและความพร้อมของท้องถิ่น

๓.๔.๒ สนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้พัฒนารูปแบบการจัดการบริการสาธารณะให้หลากหลายให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น

๓.๔.๓ กำหนดกระบวนการสรรหาหรือแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งในราชการส่วนท้องถิ่นให้เป็นมาตรฐาน

๓.๔.๔ เพิ่มความคล่องตัวให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓.๔.๕ ปรับปรุงระบบบริหารจัดการรายได้และเงินอุดหนุนของท้องถิ่น

๓.๔.๖ สร้างความโปร่งใสในการจัดทำและบริหารงบประมาณของท้องถิ่น

๓.๕ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๓.๕.๑ ปลุกฝังให้คนไทยไม่โกง

๓.๕.๒ ป้องกันการทุจริต

๓.๕.๓ ปราบปรามการทุจริต

๓.๖ ปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมให้มีความทันสมัย เป็นธรรม และสอดคล้องกับข้อบังคับสากลหรือข้อตกลงระหว่างประเทศ

๓.๖.๑ ปฏิรูปกฎหมายให้ทันสมัย

๓.๖.๒ ปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมให้มีประสิทธิภาพ

๗) ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

๑. วัตถุประสงค์

๑.๑ เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกด้านคมนาคมขนส่งและการค้า จัดตั้ง/ปรับปรุงองค์การกำกับดูแลการประกอบกิจการขนส่ง เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและยกระดับคุณภาพชีวิตให้แก่ประชาชน

๑.๒ เพื่อสร้างความมั่นคงทางพลังงาน เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน และส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและพลังงานสะอาด ตลอดจนขยายโอกาสทางธุรกิจในภูมิภาคอาเซียน

๑.๓ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและขยายการบริการโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลให้ทั่วถึงในราคาที่เหมาะสมเป็นธรรม ส่งเสริมธุรกิจดิจิทัลใหม่ และนวัตกรรม พัฒนาระบบความปลอดภัยทางไซเบอร์และคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลแก่ผู้ใช้บริการ

๑.๔ เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพและขยายการให้บริการโครงสร้างพื้นฐานด้านน้ำประปา เชิงปริมาณและคุณภาพให้ครอบคลุมทั่วประเทศ ลดอัตราการสูญเสียในระบบประปา และสร้างกลไกการบริหารจัดการการประกอบกิจการน้ำประปา

๑.๕ เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อลดการนำเข้าจากต่างประเทศ และสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศ

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัด

๒.๑ เป้าหมายการพัฒนา

๒.๑.๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ในภาพรวม : เพื่อลดความเข้มการใช้พลังงาน (Energy Intensity: EI) และลดต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศ

๒.๑.๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านระบบคมนาคมขนส่ง : เพิ่มปริมาณการขนส่งสินค้าทางราง และทางน้ำและเพิ่มปริมาณการเดินทางด้วยระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมืองรวมทั้ง ขยายขีดความสามารถในการรองรับปริมาณผู้โดยสารของท่าอากาศยานในกรุงเทพมหานคร และ ท่าอากาศยานในภูมิภาคให้เพียงพอกับความต้องการ

๒.๑.๓ การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ : เพิ่มความสามารถในการแข่งขันโลจิสติกส์และประสิทธิภาพการอำนวยความสะดวกทางการค้า ระบบ NSW ด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์แบบไร้กระดาษอย่างสมบูรณ์ บุคลากรโลจิสติกส์ได้รับการพัฒนาให้มีผลผลิตภาพสูงขึ้น การขนส่งสินค้าผ่านเข้า - ออก ด้านการค้าชายแดนสำคัญที่เชื่อมต่อกับโครงข่ายทางหลักมีประสิทธิภาพมากขึ้น

๒.๑.๔ การพัฒนาด้านพลังงาน เพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงาน ขั้นสุดท้ายและลดการพึ่งพาก๊าซธรรมชาติในการผลิตไฟฟ้า

๒.๑.๕ การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล ขยายโครงข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงให้ครอบคลุมทั่วประเทศและสร้างผู้ประกอบการธุรกิจดิจิทัลรายใหม่เพิ่มขึ้นพัฒนาระบบความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ให้มีประสิทธิภาพมาตรฐานสากลรับมือภัยคุกคามทางออนไลน์

๒.๑.๖ การพัฒนาด้านสาธารณูปการ (น้ำประปา) เพื่อขยายกำลังการผลิตน้ำประปาและกระจายโครงข่ายการให้บริการน้ำประปาให้ครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ และบริหารจัดการลดน้ำสูญเสียในระบบส่งน้ำและระบบจำหน่ายน้ำ

๒.๒ ตัวชี้วัด

๒.๒.๑ สัดส่วนการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายต่อ GDP ลดลงจาก ๘.๒๒ เป็น ๗.๗๐ พันตันเทียบเท่าน้ำมันดิบ/พันล้านบาท

๒.๒.๒ สัดส่วนต้นทุนโลจิสติกส์ลดลงจากร้อยละ ๑๔ เป็นร้อยละ ๑๒ ของ GDP ต้นทุนค่าขนส่งสินค้าต่ำกว่าร้อยละ ๗ ของ GDP

๒.๒.๓ สัดส่วนปริมาณขนส่งสินค้าทางรางต่อปริมาณการขนส่งสินค้าทั้งหมดภายในประเทศเพิ่มจากร้อยละ ๑.๔ เป็นร้อยละ ๔ และสัดส่วนปริมาณขนส่งสินค้าทางน้ำต่อปริมาณการขนส่งสินค้าทั้งหมดภายในประเทศเพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๑๒ เป็นร้อยละ ๑๕

๒.๒.๔ สัดส่วนของผู้ใช้ระบบรถไฟฟ้าต่อปริมาณการเดินทางในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑลจากร้อยละ ๕ เป็นร้อยละ ๑๕

๒.๒.๕ ความสามารถรองรับปริมาณผู้โดยสารของท่าอากาศยานในกรุงเทพและภูมิภาคเพิ่มขึ้นเป็น ๑๒๐ และ ๕๕ ล้านคนต่อปี

๒.๒.๖ อันดับดัชนีความสามารถในการแข่งขันด้านโลจิสติกส์และประสิทธิภาพการอำนวยความสะดวกทางการค้าดีขึ้น

๒.๒.๗ จำนวนธุรกรรมการให้บริการนำเข้าส่งออกด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์เป็นร้อยละ ๑๐๐

๒.๒.๘ ปริมาณสินค้าที่ผ่านเข้า - ออกด้านชายแดนที่สำคัญเพิ่มขึ้นเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ ต่อปี

๒.๒.๙ สัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายเพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๑๒.๙๔ เป็นร้อยละ ๑๗.๓๔

๒.๒.๑๐ สัดส่วนการใช้ก๊าซธรรมชาติในการผลิตไฟฟ้าลดลงจากร้อยละ ๖๕ เป็นร้อยละ ๔๗

๒.๒.๑๑ อันดับความพร้อมใช้ของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (NRI) ดีขึ้น

๒.๒.๑๒ จำนวนหมู่บ้านที่มีอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงเข้าถึงเพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๓๐ เป็นมากกว่าร้อยละ ๘๕

๒.๒.๑๓ จำนวนผู้ประกอบการธุรกิจดิจิทัลเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ ราย

๒.๒.๑๔ จำนวนหน่วยงานภาครัฐมีระบบความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ เพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๔๗ เป็นมากกว่าร้อยละ ๘๐

๒.๒.๑๕ จำนวนครัวเรือนในเขตนครหลวงได้รับการน้ำประปาร้อยละ ๑๐๐ ภายในปี ๒๕๖๑ และจำนวนครัวเรือนในเขตภูมิภาค/เทศบาลได้รับการน้ำประปาครอบคลุมมากกว่าร้อยละ ๘๐ ในปี ๒๕๖๔

๒.๒.๑๖ จำนวนหมู่บ้านทั่วประเทศได้รับการน้ำสะอาดร้อยละ ๑๐๐ ในปี ๒๕๖๔

๒.๒.๑๗ อัตราน้ำสูญเสียในระบบส่งและจำหน่ายน้ำในเขตนครหลวงน้อยกว่าร้อยละ ๒๐ และเขตภูมิภาค/เทศบาลน้อยกว่าร้อยละ ๒๕

๓. แนวทางการพัฒนา

๓.๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่ง

๓.๑.๑ พัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายรถไฟขนาด ๑ ม. เป็นโครงข่ายหลักประเทศพัฒนาโครงข่ายรถไฟความเร็วสูงขนาดทางมาตรฐาน (Standard Gauge) อย่างน้อย ๑ เส้นทาง พัฒนาพื้นที่เมืองตามแนวเส้นทาง ศึกษาแผนที่นาทาง (Road Map) ปรับเปลี่ยนไปใช้รถจักรไฟฟ้าแทนรถจักรดีเซล จัดทำมาตรฐานระบบรถไฟและระบบรถไฟฟ้า พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกและศูนย์บริการโลจิสติกส์

๓.๑.๒ พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมืองที่เหมาะสมกับขนาดเศรษฐกิจและสังคม เร่งพัฒนาปรับปรุงคุณภาพการให้บริการและปรับเส้นทางการเดินรถโดยสารสาธารณะ พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกภายในสถานีให้เชื่อมโยงกับการพัฒนาพื้นที่ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อสนับสนุนการเดินทางที่ไม่ใช้เครื่องยนต์ในเขตเมือง (Non-Motorized Transport: NMT)

๓.๑.๓ พัฒนาโครงข่ายทางถนน โดยรักษา/ยกระดับคุณภาพโครงข่ายถนนในปัจจุบัน และขยายขีดความสามารถในการรองรับปริมาณจราจรตามความเหมาะสมในพื้นที่ พัฒนาโครงข่ายทางพิเศษ/ทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองในพื้นที่ชายแดนและประตูการค้าหลักนำเทคโนโลยีระบบการขนส่งและจราจรอัจฉริยะมาใช้ในการควบคุมและสั่งการจราจร

๓.๑.๔ พัฒนาระบบขนส่งทางอากาศ โดยเร่งพัฒนาท่าอากาศยานสุวรรณภูมิและดอนเมืองตามแผนแม่บทให้แล้วเสร็จภายในช่วงแผนฯ ๑๒ จัดทำแผนการใช้ประโยชน์และแผนการบำรุงรักษาท่าอากาศยานในภูมิภาค ศึกษาความเป็นไปได้ในการใช้ประโยชน์ท่าอากาศยานที่มีศักยภาพแห่งอื่น ปรับปรุงระบบการบริหารจัดการท่าอากาศยาน พัฒนาโครงสร้างและการจัดการห้วงอากาศให้มีความสามารถในการรองรับปริมาณการจราจรทางอากาศที่เพียงพอต่อการเติบโตทั้งในปัจจุบันและอนาคต

๓.๑.๕ พัฒนาระบบขนส่งทางน้ำ โดยปรับปรุงการใช้ประโยชน์ท่าเรือภูมิภาคที่มีอยู่ในปัจจุบันเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้ประโยชน์โครงสร้างพื้นฐานให้สามารถสนับสนุนการเดินทางและขนส่งเชื่อมโยงทางน้ำภายในประเทศกำกับดูแลการให้บริการของภาคเอกชนผู้รับสัมปทานในท่าเรือน้ำลึกแหลมฉบังให้เป็นไปตามสัญญาสัมปทาน

๓.๒ การสนับสนุน การพัฒนาระบบขนส่ง

๓.๒.๑ สนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน ส่งเสริมอุตสาหกรรมทางรางโดยปรับปรุงกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างระบบรถไฟฟ้าและเครื่องกล รถไฟฟ้า และรถจักร ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาอุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน

๓.๒.๒ พัฒนาการบริหารสาขาขนส่ง เร่งจัดตั้งกรมการขนส่งทางราง พัฒนาขีดความสามารถองค์กรกำกับดูแลการขนส่งทางอากาศและการขนส่งทางน้ำ เร่งพิจารณาโครงสร้างอัตราค่าโดยสารร่วม (Common Fare) ระบบขนส่งสาธารณะเพื่อจูงใจให้ประชาชนใช้ระบบขนส่งสาธารณะเพิ่มขึ้น พิจารณากลไกการสนับสนุนทางการเงินเพื่อชดเชยผลการดำเนินงานขาดทุนของผู้ให้บริการ (Operator) ขนส่งสาธารณะ

๓.๓ การพัฒนาระบบโลจิสติกส์

๓.๓.๑ พัฒนาและยกระดับมาตรฐานระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานให้ได้มาตรฐานสากลและสนับสนุนการสร้างมูลค่าเพิ่มตลอดห่วงโซ่อุปทาน

๓.๓.๒ พัฒนาและยกระดับมาตรฐานระบบการอำนวยความสะดวกทางการค้าโดยการจัดตั้งหน่วยงานบริหารจัดการส่วนกลางของระบบ National Single Window (NSW)

๓.๓.๓ พัฒนาคุณภาพบุคลากรและวางแผนจัดการกำลังคนด้านโลจิสติกส์ให้สอดคล้องกับความต้องการของภาคธุรกิจ

๓.๓.๔ บริหารจัดการระบบติดตามประเมินผลการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศ

๓.๔ การพัฒนาด้านพลังงาน

๓.๔.๑ พัฒนามาตรการสนับสนุน ปรับโครงสร้างราคาพลังงาน และบังคับใช้กฎหมายเพื่อให้เกิดการอนุรักษ์และเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานในทุกภาคส่วน รวมทั้งสนับสนุนการวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีประหยัดพลังงานเพื่อนำไปใช้ในเชิงพาณิชย์อย่างเป็นรูปธรรม

๓.๔.๒ สร้างความมั่นคงทางพลังงานโดยกระจายประเภทเชื้อเพลิงในการผลิตไฟฟ้าส่งเสริมการให้บริการขนส่งก๊าซธรรมชาติทางท่อแก่บุคคลที่สาม (TPA)

๓.๔.๓ เพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการ การผลิต และการใช้พลังงานทดแทนและพลังงานสะอาด

๓.๔.๔ ปรับปรุง/พัฒนาการกำกับดูแลการประกอบกิจการพลังงานให้เป็นไปตามกฎระเบียบอย่างเหมาะสมรวมทั้งกำหนดโครงสร้างราคาพลังงานให้สะท้อนต้นทุนและเป็นธรรมกับทุกภาคส่วน

๓.๔.๕ ส่งเสริมไทยเป็นศูนย์กลางซื้อขายพลังงาน/เพิ่มโอกาสในการพัฒนาพลังงานในภูมิภาคอาเซียน

๓.๕ การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล

๓.๕.๑ พัฒนา/ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานโทรคมนาคมของประเทศให้ทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ

๓.๕.๒ ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างมูลค่าเพิ่มทางธุรกิจ

๓.๕.๓ ส่งเสริมนวัตกรรม การวิจัยและพัฒนาอุตสาหกรรมดิจิทัลและเทคโนโลยีอวกาศของไทย

๓.๕.๔ สร้างความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ โดยจัดตั้งศูนย์การเฝ้าระวังและรับมือภัยคุกคามทางไซเบอร์ (Cyber security international council)

๓.๕.๕ ปรับปรุงกฎ/ระเบียบเพื่อสนับสนุนการพัฒนากิจการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศ

๓.๖ การพัฒนาระบบน้ำประปา

๓.๖.๑ พัฒนาระบบน้ำประปาให้ครอบคลุมและทั่วถึง

๓.๖.๒ การบริหารจัดการการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพและการสร้างนวัตกรรม

๓.๖.๓ ลดอัตราการสูญเสียในเชิงรุกควบคู่กับการบำรุงรักษาเชิงป้องกันของระบบประปาทั่วประเทศ

๓.๖.๔ ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารกิจการประปา โดยแยกบทบาทของหน่วยงานต่าง ๆ

ที่เกี่ยวข้องให้ชัดเจนระหว่างหน่วยงานระดับนโยบาย หน่วยงานกำกับดูแลการประกอบกิจการประปาที่เป็นเอกภาพ และหน่วยงานให้บริการควบคู่กับการออกกฎหมายการจัดตั้งองค์กรกำกับดูแลกิจการประปาในภาพรวมของประเทศ ที่มีเอกภาพให้แล้วเสร็จภายในปี ๒๕๖๒

๘) ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

๑. วัตถุประสงค์

๑.๑ เพื่อสร้างความเข้มแข็งและยกระดับความสามารถด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
ขั้นก้าวหน้าให้สนับสนุนการสร้างมูลค่าของสาขาการผลิตและบริการเป้าหมาย

๑.๒ เพื่อสร้างโอกาสการเข้าถึงและนำเทคโนโลยีไปใช้ให้กับเกษตรกรรายย่อย วิชากิจ
ชุมชน และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

๑.๓ เพื่อพัฒนานวัตกรรมที่มุ่งเน้นการลดความเหลื่อมล้ำและยกระดับคุณภาพชีวิตของ
ประชาชน ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาสทางสังคม และเพิ่มคุณภาพสิ่งแวดล้อม

๑.๔ เพื่อบูรณาการระบบบริหารจัดการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม
ให้สามารถดำเนินงานไปในทิศทางเดียวกัน

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัด

๒.๑ เป้าหมายการพัฒนา

๒.๑.๑ เพิ่มความเข้มแข็งด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศ

๒.๑.๒ เพิ่มความสามารถในการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม
เพื่อยกระดับความสามารถการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ และคุณภาพชีวิตของประชาชน

๒.๒ ตัวชี้วัด

๒.๒.๑ สัดส่วนค่าใช้จ่ายการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาเพิ่มสู่อ้อยละ ๑.๕ ของ GDP

๒.๒.๒ สัดส่วนการลงทุนวิจัยและพัฒนาของภาคเอกชนต่อภาครัฐ เพิ่มเป็น ๗๐:๓๐

๒.๒.๓ สัดส่วนการลงทุนวิจัยและพัฒนาในอุตสาหกรรมยุทธศาสตร์และเป้าหมาย
ของประเทศ : งานวิจัยพื้นฐานเพื่อสร้าง/สะสม องค์ความรู้ : ระบบโครงสร้างพื้นฐาน บุคลากร และระบบมาตรฐาน
เพิ่มเป็น ๕๕ : ๒๕ : ๒๐

๒.๒.๔ จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาเพิ่มเป็น ๒๕ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน

๒.๒.๕ อันดับความสามารถการแข่งขันโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์ และด้าน
เทคโนโลยี จัดโดย IMD อยู่ในลำดับ ๑ ใน ๓๐

๒.๒.๖ ผลงานวิจัยและเทคโนโลยีพร้อมใช้ที่ถูกนำไปใช้ในการสร้างมูลค่าเชิงพาณิชย์
ให้กับภาคการผลิตและบริการ และภาคธุรกิจ มีจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๐ ของผลงานทั้งหมด

๒.๒.๗ มูลค่าการลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับค่าใช้จ่ายวิจัยและพัฒนาที่มีจำนวน
เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ ต่อปี

๒.๒.๘ นวัตกรรมทางสังคมและนวัตกรรมสำหรับผู้สูงอายุและผู้พิการที่ผลิตได้เอง
ภายในประเทศมีจำนวนเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๑ เท่าตัว

๓. แนวทางการพัฒนา

๓.๑ เร่งส่งเสริมการลงทุนวิจัยและพัฒนาและผลักดันสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์
และเชิงสังคม

๓.๑.๑ ลงทุนวิจัยและพัฒนาในกลุ่มเทคโนโลยีที่ประเทศไทยมีศักยภาพพัฒนาได้เอง อาทิ
กลุ่มอาหารและเกษตร การแพทย์ สิ่งแวดล้อม อุตสาหกรรมสร้างสรรค์และวัฒนธรรม เพื่อพัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจใหม่
โดยจัดสรรงบประมาณที่เพียงพอและต่อเนื่องสำหรับการต่อยอดงานวิจัยเชิงลึกเพื่อสร้างนวัตกรรมตลอดห่วงโซ่การวิจัย
และให้ความสำคัญกับการทำวิจัยในขั้นประยุกต์และทดลองเพิ่มขึ้น ทั้งการจัดทำผลิตภัณฑ์ต้นแบบ การทำวิจัยตลาด
การทดสอบผลิตภัณฑ์ และโรงงานนำร่อง (Pilot Plant) เพื่อให้สามารถแปลงงานวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์ในเชิง
พาณิชย์และเชิงสังคมได้อย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น

๓.๑.๒ ลงทุนวิจัยและพัฒนาในกลุ่มเทคโนโลยีที่นำสู่การพัฒนาแบบก้าวกระโดด ได้แก่ เทคโนโลยีทางการแพทย์ครบวงจร เทคโนโลยีชีวภาพ (ยาชีววัตถุ เภสัชพันธุศาสตร์ อาหารแปรรูป เชื้อเพลิงชีวภาพ และเคมีชีวภาพ พลังงานทางเลือก) หุ่นยนต์และเครื่องมืออุปกรณ์อัจฉริยะ ยานยนต์สมัยใหม่ (รถยนต์ไฟฟ้า รถยนต์ Hybrid) ระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ ดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว และเทคโนโลยีระบบรางและการบิน โดยให้ความสำคัญกับการร่วมลงทุนระหว่างรัฐและเอกชน (Public Private Partnership : PPP) หรือการเข้าครอบครอง/รับช่วงต่อในเทคโนโลยีใหม่ที่มีความน่าจะเป็นไปได้ในตลาดโลกผ่านกลไกกองทุนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันสำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย กองทุนพัฒนาผู้ประกอบการเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่จะจัดตั้งขึ้น และ/หรือภาครัฐเป็นผู้ลงทุนหลักในเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญ รวมถึงการพัฒนาในลักษณะวิศวกรรมย้อนกลับ ตลอดจนการกำหนดให้โครงการลงทุนขนาดกลางและขนาดใหญ่ของประเทศต้องเชื่อมโยงกับการส่งเสริมการใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมในประเทศ

๓.๑.๓ ลงทุนวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางสังคมเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ และยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน อาทิ เทคโนโลยีการศึกษา เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เทคโนโลยีเพื่อผู้พิการ เทคโนโลยีเพื่อผู้สูงอายุ เทคโนโลยีทางการแพทย์ (ยาและวัคซีน อุปกรณ์และเครื่องมือทางการแพทย์) โดยอาศัยกลไกการดำเนินงานอย่างเป็นเครือข่ายระหว่างสถาบันการศึกษา สถาบันการวิจัย ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนหรือชุมชน

๓.๑.๔ เร่งรัดการถ่ายทอดผลงานวิจัยและพัฒนา และเทคโนโลยีสู่เกษตรกรรายย่อย วิสาหกิจชุมชน และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ผ่านกลไกเครือข่ายสถาบันการศึกษา สถาบันวิจัย และหน่วยงานภาครัฐ และเอกชน โดยมีนักถ่ายทอดเทคโนโลยีมืออาชีพเข้ามาช่วยดำเนินการ

๓.๑.๕ พัฒนาตลาดเทคโนโลยีและนวัตกรรมไทยโดยใช้กลไกระบบบัญชีนวัตกรรม และสิ่งประดิษฐ์ไทยที่นำไปสู่การจัดซื้อจัดจ้างได้อย่างแท้จริงเพื่อเสริมสร้างโอกาสการพัฒนาเทคโนโลยีของประเทศ และทดแทนการนำเข้า

๓.๑.๖ เสริมสร้างระบบการบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาที่มีประสิทธิภาพ สอดคล้องมาตรฐานสากล สามารถนำไปสู่การสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มได้ รวมถึงมีฐานข้อมูลทรัพย์สินทางปัญญาที่สะดวกต่อการเข้าถึงใช้งานง่าย และสืบค้นได้ทั่วโลก เพื่อประกอบการวิเคราะห์และติดตามเทคโนโลยี

๓.๒ พัฒนาผู้ประกอบการให้เป็นผู้ประกอบการทางเทคโนโลยี (Technopreneur)

๓.๒.๑ ส่งเสริมผู้ประกอบการให้มีบทบาทหลักด้านนวัตกรรมเทคโนโลยีและร่วมกำหนดทิศทางการพัฒนานวัตกรรมกับสถาบันการศึกษา สถาบันวิจัย ภาครัฐ และภาคสังคมหรือชุมชน โดยปรับกฎ ระเบียบ และกฎหมายที่เป็นอุปสรรค รวมทั้งมีมาตรการจูงใจ อาทิ ปรับกฎระเบียบให้สามารถสนับสนุนทุนวิจัยในภาคเอกชน การส่งเสริมให้เอกชนรับจ้างทำวิจัยของภาครัฐได้ และการร่วมทุนในการพัฒนาเทคโนโลยีแบบก้าวกระโดด บนพื้นฐานของการมีส่วนร่วมรับความเสี่ยงและร่วมรับภาระค่าใช้จ่าย

๓.๒.๒ ส่งเสริมการสร้างสรรค่นวัตกรรมด้านการออกแบบและการจัดการธุรกิจ ที่ผสมผสานการใช้เทคโนโลยีให้แพร่หลายในกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจของไทย โดยมีมาตรการจูงใจในรูปแบบต่าง ๆ อาทิ กองทุน มาตรการภาษี เงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ เพื่อให้ภาคการผลิตและบริการมุ่งสร้างนวัตกรรมในธุรกิจและองค์กรเพื่อเพิ่มศักยภาพและความสามารถในการแข่งขัน

๓.๒.๓ สนับสนุนการเข้าถึงแหล่งเงินทุนสำหรับธุรกิจเกิดใหม่และ SMEs ที่ต้องการพัฒนาหรือทำธุรกิจฐานเทคโนโลยี และเพิ่มช่องทางการเข้าถึงนักวิจัยและทรัพยากรวิจัยของสถาบันการศึกษาหรือสถาบันวิจัย รวมทั้งการเข้าถึงบริการทางเทคโนโลยีต่างๆ ได้โดยง่ายและสะดวก

๓.๒.๔ สร้างบรรยากาศและสภาวะที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้และพัฒนาความคิด สร้างสรรค์ลงสู่พื้นที่และชุมชน ทั้งการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ การจัดให้มีเวทีหรือช่องทางการพัฒนาและแสดงออกของ

นักคิดและนักสร้างสรรค์ และเสริมสร้างต้นแบบ (Role Model) ที่เหมาะสม รวมทั้งเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลงานนวัตกรรมและตัวอย่างความสำเร็จในวงกว้างอย่างต่อเนื่อง โดยมุ่งใจให้มีการนำไปใช้ประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรม

๓.๒.๕ รณรงค์ปลูกฝังวัฒนธรรมการวิจัยและค่านิยมการเคารพสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา รวมทั้งวิธีคิดของคนในสังคมให้ใช้หลักตรรกะในการตัดสินใจ ผ่านทางสื่อและกิจกรรมต่างๆ รวมทั้งมีกลไกส่งเสริมการดำเนินงานให้ความรู้และบริการทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอย่างทั่วถึงในทุกพื้นที่

๓.๓ พัฒนาสถานะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

๓.๓.๑ ด้านบุคลากรวิจัย

๑) เร่งการผลิตบุคลากรสายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีคุณภาพและสอดคล้องกับความต้องการโดยเฉพาะในสาขา STEM (วิทยาศาสตร์ (Science: S) เทคโนโลยี (Technology: T) วิศวกรรมศาสตร์ (Engineering: E) และคณิตศาสตร์ (Mathematics: M)) ด้วยการสร้างสิ่งจูงใจ สร้างแรงบันดาลใจ สนับสนุนทุนการศึกษา ฯลฯ เพื่อเพิ่มจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในสายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และพัฒนาระบบการเรียนการสอนที่เชื่อมโยงระหว่างวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์ และคณิตศาสตร์ (STEM Education) ในสถานศึกษา รวมทั้งเร่งผลิตกำลังคนและครูวิทยาศาสตร์ที่มีคุณภาพ

๒) เร่งสร้างนักวิจัยมืออาชีพโดยเฉพาะอย่างยิ่งในสาขาวิศวกรรมการผลิตขั้นสูง แพทย์ศาสตร์ นักวิทยาศาสตร์ข้อมูล (Data Scientist) นักออกแบบ และในสาขาที่ขาดแคลนและสอดคล้องกับการเติบโตของอุตสาหกรรมเป้าหมายและทิศทางการพัฒนาประเทศ รวมทั้งบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม ไม่ว่าจะเป็นนักบริหารจัดการงานวิจัยและนวัตกรรม นักถ่ายทอดเทคโนโลยี นักประเมินผล และบุคลากรด้านทรัพย์สินทางปัญญา โดยพัฒนาเส้นทางความก้าวหน้าในสายอาชีพที่ชัดเจน และพัฒนาตลาดรองรับงานสำหรับบุคลากรวิจัย ด้วยการกำหนดเป็นเงื่อนไขให้โครงการลงทุนขนาดกลางและขนาดใหญ่ จะต้องมีการทำวิจัยรองรับการดำเนินโครงการ

๓) พัฒนาศักยภาพนักวิจัยให้มีทั้งความรู้และความเข้าใจในเทคโนโลยี เข้าใจตลาดและรูปแบบการทำธุรกิจ และการบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญา รวมทั้งเข้าถึงและเข้าใจความต้องการของผู้ใช้ประโยชน์ โดยใช้หลักการตลาดนำงานวิจัย เพื่อให้สามารถประเมินความคุ้มค่าในการลงทุนวิจัย และได้งานวิจัยที่มีคุณค่าในเชิงเศรษฐกิจและสังคม

๔) ดึงดูดบุคลากรผู้เชี่ยวชาญ นักวิจัย และนักวิทยาศาสตร์ในต่างประเทศที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาอุตสาหกรรมเป้าหมายของไทยให้มาทำงานในสถาบันวิจัยของภาครัฐและภาคเอกชนในประเทศไทย เพื่อเสริมสร้างศักยภาพการวิจัยและพัฒนาของประเทศและใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษี เพื่อสนับสนุนภาคการผลิตและภาคบริการในการพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ๆ

๓.๓.๒ ด้านโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

๑) ปรับปรุงและพัฒนาระบบการวิจัยเพื่อรองรับเทคโนโลยีสำคัญๆ ให้เกิดประสิทธิภาพ อาทิ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เทคโนโลยีกราฟีน (Graphene) เทคโนโลยีทางการศึกษา เทคโนโลยีที่รองรับการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างประชากรและเพิ่มคุณภาพชีวิต (เทคโนโลยีเพื่อผู้สูงอายุและผู้พิการ) เทคโนโลยีที่ช่วยเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร เทคโนโลยีการขนส่งและโลจิสติกส์ เทคโนโลยีด้านพลังงานสีเขียว เทคโนโลยีแห่งอนาคต รวมทั้งสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อเตรียมความพร้อมสู่การพัฒนาอุตสาหกรรมอวกาศ ตลอดจนมีการพัฒนาข้อมูลดัชนีวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม และฐานข้อมูลงานวิจัยที่ทันสมัยสะดวกต่อการเข้าถึงและใช้งานได้ง่าย

๒) ยกกระตือรือร้นโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีแบบก้าวกระโดด โดยสนับสนุนให้เกิดการลงทุนจัดตั้งศูนย์วิจัยพัฒนา ส่งเสริมให้มีความร่วมมือในการดำเนินการวิจัยและพัฒนา ร่วมกับหน่วยงานวิจัย/นักวิจัยทั้งในและต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

ศูนย์วิจัยพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ สนับสนุนการแปลงนิคมอุตสาหกรรมให้เป็นอุทยานธุรกิจวิทยาศาสตร์ เร่งพัฒนาและประชาสัมพันธ์อุทยานวิทยาศาสตร์และสถาบันวิจัยให้เป็นกลไกช่วยแก้ไขปัญหาให้ภาคการผลิตและบริการ และเชื่อมโยงการทำงานร่วมกันระหว่างภาควิชาการกับภาคเอกชน และภาคสังคม

๓) ส่งเสริมการพัฒนาาระบบคุณภาพและมาตรฐาน และระบบมาตรฐานแห่งชาติเร่งยกระดับและส่งเสริมการจัดตั้งศูนย์วิเคราะห์ทดสอบ/สอบเทียบ/ห้องปฏิบัติการของภาคเอกชนให้ได้มาตรฐานสากล ผ่านการจูงใจในรูปแบบที่เหมาะสม

๔) เร่งสร้างความพร้อมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างเต็มศักยภาพของภาครัฐ ทั้งการเข้าถึงและเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานต่างๆ ของภาครัฐ และการเข้าถึงข้อมูลของภาครัฐโดยสาธารณะ ตลอดจนการพัฒนาแพลตฟอร์มบริการพื้นฐาน และแอปพลิเคชันภาครัฐ

๕) สนับสนุนเครื่องมือทางการเงินใหม่ๆ และหลากหลายเพื่อเป็นกลไกระดมทุน อาทิ ระบบเงินร่วมลงทุน กองทุน การระดมทุนผ่านตลาดหลักทรัพย์

๖) สนับสนุนให้เกิดการทำงานและแบ่งปันทรัพยากรด้านอุปกรณ์ เครื่องมือ และห้องปฏิบัติการทดลองระหว่างสถาบันวิจัย สถาบันการศึกษา ภาครัฐ และภาคเอกชน

๗) ผลักดันและเร่งรัดให้มีกฎหมายเพื่อส่งเสริมการใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยในเชิงพาณิชย์ เพื่อให้ผู้รับทุนสนับสนุนของรัฐได้รับสิทธิความเป็นเจ้าของผลงานวิจัยและนำไปถ่ายทอดสู่ภาคการผลิตและบริการได้อย่างคล่องตัว

๓.๓.๓ ด้านการบริหารจัดการ

๑) ส่งเสริมการปรับโครงสร้างและบทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมเพื่อให้เกิดความเป็นเอกภาพในการดำเนินงาน ทั้งหน่วยงานกำหนดนโยบาย หน่วยงานสนับสนุนทุนวิจัย หน่วยงานวิจัยหลัก และหน่วยงานปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการขับเคลื่อนงานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมของประเทศ

๒) ปรับระบบการบริหารจัดการงบประมาณสู่การจัดสรรตามแผนงาน/โครงการ (Program Based Budgeting) เพื่อให้เกิดการบูรณาการแผนงาน/โครงการและงบประมาณระหว่างหน่วยงานต่างๆ และพัฒนาไปสู่การจัดสรรตามผลงาน (Performance Based Budgeting) โดยมีกลยุทธ์ต่อยอดไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้หรือกลยุทธ์การยุติที่เหมาะสม

๓) จัดให้มีระบบประเมินความสามารถด้านนวัตกรรมของสถาบันวิจัย ทั้งด้านการสร้างความสามารถทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ด้านการบริหารจัดการ และด้านอื่น ๆ รวมถึงการติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยสำคัญของประเทศ โดยมีการรายงานผลต่อสาธารณะอย่างต่อเนื่อง

๔) สนับสนุนการจัดทำ Technology Roadmap และแผนปฏิบัติการวิจัย และนวัตกรรมรายสาขา เพื่อจัดลำดับกิจกรรมวิจัยและพัฒนาสำหรับอุตสาหกรรมและเทคโนโลยีเป้าหมายที่ต้องพัฒนารายสาขา อาทิ สาขาการเกษตร สาขาอุตสาหกรรม สาขาการท่องเที่ยว สาขากีฬา

๕) สนับสนุนให้มีการทำวิจัยที่สอดคล้องกับศักยภาพและความต้องการของพื้นที่เพื่อสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างศักยภาพการวิจัยและพัฒนาของท้องถิ่น และนำงานวิจัยไปช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มและแก้ปัญหาต่างๆ โดยใช้ประโยชน์จากสถาบันการศึกษาในพื้นที่ ภาคชุมชนและสังคม

๖) ส่งเสริมให้เกิดการแลกเปลี่ยนและพัฒนาความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมเชิงลึก ผ่านทางกลไกที่มีอยู่ อาทิ สมัชชาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม เพื่อให้เป็นที่รวมของผู้เชี่ยวชาญด้านวิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ และศาสตร์อื่นๆ ในการให้คำปรึกษาและขอแนะนำการพัฒนา ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมของประเทศ และส่งเสริมการทูตวิทยาศาสตร์เพื่อให้เกิด

การแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมทั้งในเชิงนโยบายและการนำไปประยุกต์ใช้ร่วมกับประเทศต่างๆ

๙) ยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

๑. วัตถุประสงค์

- ๑.๑ เพื่อกระจายความเจริญและโอกาสทางเศรษฐกิจไปสู่ภูมิภาคอย่างทั่วถึงมากขึ้น
- ๑.๒ เพื่อพัฒนาเมืองศูนย์กลางของจังหวัดให้เป็นเมืองนำอยู่สำหรับคนทุกกลุ่ม
- ๑.๓ เพื่อพัฒนาและฟื้นฟูพื้นที่ฐานเศรษฐกิจหลักให้ขยายตัวอย่างเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และเพิ่มคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน
- ๑.๔ เพื่อพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ให้สนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาในพื้นที่อย่างยั่งยืน

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัด

๒.๑ เป้าหมายการพัฒนา

- ๒.๑.๑ ลดช่องว่างรายได้ระหว่างภาคและมีการกระจายรายได้ที่เป็นธรรมมากขึ้น
- ๒.๑.๒ เพิ่มจำนวนเมืองศูนย์กลางของจังหวัดเป็นเมืองนำอยู่สำหรับคนทุกกลุ่มในสังคม
- ๒.๑.๓ พื้นที่ฐานเศรษฐกิจหลักมีระบบการผลิตที่มีประสิทธิภาพสูงและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- ๒.๑.๔ เพิ่มมูลค่าการลงทุนในพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดน

๒.๒ ตัวชี้วัด

- ๒.๒.๑ ผลิตภัณฑ์ภาคต่อหัวระหว่างภาคลดลง
- ๒.๒.๒ สัมประสิทธิ์การกระจายรายได้ระดับภาคลดลง
- ๒.๒.๓ เมืองศูนย์กลางของจังหวัดที่ได้รับการพัฒนาเป็นเมืองนำอยู่เพิ่มขึ้น
- ๒.๒.๔ ค่าเฉลี่ยสารอินทรีย์ระเหยง่ายในพื้นที่อุตสาหกรรมหลักบริเวณมาตาพุดไม่เกินเกณฑ์มาตรฐาน
- ๒.๒.๕ ช้อร้อเรียนของประชาชนเกี่ยวกับผลกระทบจากการประกอบการในพื้นที่ลดลง
- ๒.๒.๖ มูลค่าการลงทุนในพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดนเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐
- ๒.๒.๗ สถานประกอบการที่จดทะเบียนในพื้นที่เศรษฐกิจใหม่เพิ่มขึ้น

๓. แนวทางการพัฒนา

๓.๑ การพัฒนาภาคเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กระจายตัวอย่างทั่วถึง

- ๓.๑.๑ ภาคเหนือ : พัฒนาให้เป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูง
 - ๑) พัฒนาการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและความยั่งยืน มีธุรกิจบริการต่อเนื่องกับการท่องเที่ยวบริการสุขภาพและการศึกษาที่ได้มาตรฐาน รวมทั้งผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ที่สร้างมูลค่าเพิ่มสูง
 - ๒) พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตร และสร้างมูลค่าเพิ่มภายใต้แนวคิดเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์ควบคู่กับการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปให้มีความหลากหลายสอดคล้องกับความต้องการของตลาด
 - ๓) ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้คืนความอุดมสมบูรณ์สร้างความสมดุลแก่ระบบนิเวศ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
 - ๔) พัฒนาระบบการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุรองรับการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของภาคเหนือที่เร็วกว่าระดับประเทศ ๑๐ ปี

๓.๑.๒ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ : พัฒนาให้หลุดพ้นจากความยากจนสู่เป้าหมาย การพึ่งตนเอง

- ๑) เพิ่มศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตรไปสู่มาตรฐานเกษตรอินทรีย์และอาหารปลอดภัย
- ๒) พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปไปสู่ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่มสูง
- ๓) ยกระดับการท่องเที่ยวเชิงประเพณีวัฒนธรรม อารยธรรมขอม ยุคก่อน

ประวัติศาสตร์ ธรรมชาติ และกีฬาสู่นานาชาติ

๔) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๕) พัฒนาทรัพยากรป่าไม้ให้คงความอุดมสมบูรณ์และรักษาความหลากหลาย

ทางชีวภาพในพื้นที่ต้นน้ำของจังหวัดเลย อุดรธานี สกลนคร ชัยภูมิ นครราชสีมา

๓.๑.๓ ภาคกลาง : พัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจชั้นนำ

๑) เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของฐานอุตสาหกรรมเดิมและส่งเสริม การพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งอนาคตให้เป็นฐานรายได้ใหม่

๒) พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการผลิตอาหารและสินค้าเกษตรให้มีความ

ทันสมัยและเป็นสากล

๓) ปรับปรุงมาตรฐานสินค้าและธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพ

และภาพลักษณ์ที่ได้มาตรฐานสากล

๔) เพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการน้ำแก้ไขปัญหาความขัดแย้งการ

ใช้น้ำในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และส่งเสริมการทำแหล่งกักเก็บน้ำขนาดเล็กกระจายในพื้นที่การเกษตรของภาคกลางตอนบน เพื่อแก้ไขปัญหาภัยแล้ง

๓.๑.๔ ภาคใต้ : พัฒนาเป็นฐานการสร้างรายได้ที่หลากหลาย

๑) เสริมสร้างความเข้มแข็งภาคการเกษตรให้เติบโตอย่างเต็มศักยภาพของ ห่วงโซ่คุณค่าเพื่อสร้างรายได้ให้กับพื้นที่อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

๒) ยกระดับรายได้จากการท่องเที่ยวให้เติบโตอย่างต่อเนื่อง และกระจาย รายได้จากการท่องเที่ยวสู่พื้นที่เชื่อมโยงรวมทั้งชุมชนและท้องถิ่นอย่างทั่วถึง

๓) พัฒนาเศรษฐกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจเฉพาะ

๔) วางระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศให้เกิดความยั่งยืนในพื้นที่ที่เป็นแหล่งต้นน้ำของภาค และพื้นที่ได้รับ ผลกระทบจากการกัดเซาะชายฝั่งจังหวัดนครศรีธรรมราชและสงขลา

๓.๒ การพัฒนาเมือง

๓.๒.๑ แนวทางการพัฒนาหลัก

๑) พัฒนาสภาพแวดล้อมเมืองศูนย์กลางของจังหวัดให้เป็นเมืองนำอยู่เพื่อการ ใช้งานของคนทุกกลุ่มในสังคมอย่างเท่าเทียม เอื้อต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างมีสมดุล

๒) ส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองอย่างมีบูรณาการภายใต้การมีส่วนร่วมของ ส่วนกลาง ส่วนท้องถิ่น ภาคประชาสังคม และภาคเอกชน

๓) พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมือง

๔) รักษาอัตลักษณ์ของเมืองและสร้างคุณค่าของทรัพยากรเพื่อกระจายรายได้ให้คนใน

ท้องถิ่น

๕) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการเมือง

๓.๒.๒ แนวทางการพัฒนาเมืองสำคัญ

๑) ส่งเสริมกรุงเทพฯ ให้เป็นเมืองศูนย์กลางการติดต่อธุรกิจระหว่างประเทศ รวมทั้งเป็นศูนย์กลางการศึกษา การบริการด้านการแพทย์และสุขภาพระดับนานาชาติที่พร้อมด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกเทคโนโลยีในการสื่อสารและระบบคมนาคมมาตรฐานสูง

๒) พัฒนาเมืองปริมณฑล (สมุทรปราการ นนทบุรี ปทุมธานี นครปฐม และสมุทรสาคร) ให้เป็นเมืองศูนย์กลางการบริการธุรกิจและการพาณิชย์ ศูนย์กลางการขนส่งและโลจิสติกส์ ศูนย์บริการด้านสุขภาพและการศึกษาและเมืองที่อยู่อาศัย

๓) พัฒนาเมืองเชียงใหม่และเมืองพิษณุโลกให้เป็นศูนย์กลางการค้า การบริการ ธุรกิจสุขภาพ การศึกษา และธุรกิจด้านดิจิทัล

๔) พัฒนาเมืองขอนแก่นและเมืองนครราชสีมาให้เป็นเมืองศูนย์กลาง การค้า การลงทุน การบริการสุขภาพและศูนย์กลางการศึกษา

๕) พัฒนาเมืองภูเก็ตและเมืองหาดใหญ่ให้เป็นเมืองนำอยู่และเอื้อต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจ รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสิ่งแวดล้อม

๖) พัฒนาพื้นที่รอบสถานีขนส่งระบบรางในเมืองที่มีศักยภาพที่สำคัญและบริเวณเมืองชายแดนที่มีศักยภาพ รวมทั้งบริเวณใกล้พื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน

๓.๓ การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ

๓.๓.๑ พื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก

๑) เร่งรัดการแก้ปัญหามลพิษและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่เศรษฐกิจหลักให้เกิดผลในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม

๒) สนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่

๓) เพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวทางทะเลเชื่อมโยงอ่าวไทยฝั่งตะวันออกและตะวันตก

๔) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมที่ได้มาตรฐานเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน และรองรับการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก

๕) กระจายผลประโยชน์จากการพัฒนาให้แก่ประชาชนในพื้นที่

๓.๓.๒ พื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดน

๑) ส่งเสริมและอำนวยความสะดวกการลงทุนในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน

๒) สนับสนุนและยกระดับการพัฒนากิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่

๓) ส่งเสริมให้ภาคประชาชนและภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมและได้รับประโยชน์จากการพัฒนา

๔) บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดนภายใต้กระบวนการมีส่วนร่วม

๑๐) ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

๑. วัตถุประสงค์

๑.๑ เพื่อใช้ประโยชน์จากจุดเด่นของทำเลที่ตั้งของประเทศไทยที่เป็นจุดเชื่อมโยงสำคัญของแนวระเบียงเศรษฐกิจต่าง ๆ ให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มศักยภาพในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของไทย

๑.๒ เพื่อขยายโอกาสด้านการค้าการลงทุนระหว่างประเทศ และยกระดับให้ประเทศเป็นฐานการผลิตและการลงทุนที่มีศักยภาพและโดดเด่น

๑.๓ เพื่อเพิ่มบทบาทของไทยในเวทีโลกด้วยการส่งเสริมบทบาทที่สร้างสรรค์ของไทยในกรอบความร่วมมือต่าง ๆ รวมทั้งการสนับสนุนการขับเคลื่อนการพัฒนาภายใต้กรอบเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัด

๒.๑ เป้าหมายการพัฒนา

๒.๑.๑ เครือข่ายการเชื่อมโยงตามแนวระเบียงเศรษฐกิจที่ครอบคลุมและมีการใช้ประโยชน์ได้เต็มศักยภาพ

๒.๑.๒ ระบบห่วงโซ่มูลค่าในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียนเพิ่มขึ้น

๒.๑.๓ ประเทศไทยเป็นฐานเศรษฐกิจ การค้าและการลงทุนที่สำคัญในภูมิภาคอนุภูมิภาค อาเซียน และเอเชีย รวมทั้งมีการพัฒนาส่วนขยายจากแนวระเบียงเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคให้ครอบคลุมภูมิภาคอาเซียน เอเชียตะวันออก และเอเชียใต้

๒.๑.๔ ประเทศไทยเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาที่สำคัญทั้งในระดับ

๒.๒ ตัวชี้วัด

๒.๒.๑ ความสำเร็จของไทยในการผลักดันให้เกิดโครงข่ายความเชื่อมโยงทางด้านโลจิสติกส์ที่ครอบคลุมทางบก ทางราง ทางน้ำ ทางอากาศ ภายในภูมิภาค เพื่ออำนวยความสะดวก ลดระยะเวลาและต้นทุนในการขนส่ง

๒.๒.๒ ความสำเร็จของการดำเนินงานภายใต้ความตกลงว่าด้วยการขนส่งข้ามพรมแดนในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง (Cross Border Transport Agreement: CBTA) ณ ด่านชายแดนระหว่างไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน

๒.๒.๓ ดัชนีย่อยความสามารถในการบริหารจัดการ ณ พรมแดนของประเทศไทย ในดัชนีการอำนวยความสะดวกทางการค้า (Enabling Trade Index)

๒.๒.๔ มูลค่าสินค้าขั้นกลางที่ผ่านด่านชายแดนระหว่างประเทศ

๒.๒.๕ มูลค่าการค้าการลงทุนระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาค

๒.๒.๖ มูลค่าการบริการของผู้ประกอบการไทยในประเทศในภูมิภาค

๒.๒.๗ ปริมาณการขนส่งสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น

๒.๒.๘ มูลค่าการค้าชายแดนระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาค

๒.๒.๙ มูลค่าการลงทุนของผู้ประกอบการไทยในประเทศในภูมิภาค

๒.๒.๑๐ กฎหมายและระเบียบต่าง ๆ ได้รับการปรับปรุงให้เอื้อต่อการเป็นศูนย์กลางการผลิต การลงทุน และบริการ

๒.๒.๑๑ มูลค่าการให้ความช่วยเหลือของไทยในอนุภูมิภาคและภูมิภาค

๒.๒.๑๒ ความสำเร็จของโครงการพัฒนาร่วมกันระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาค

๒.๒.๑๓ ความก้าวหน้าในการดำเนินการให้เป็นไปตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

๓. แนวทางการพัฒนา

๓.๑ ขยายความร่วมมือทางการค้า และการลงทุนกับมิตรประเทศ และแสวงหาตลาดใหม่สำหรับสินค้าและบริการของไทย

๓.๒ พัฒนาความเชื่อมโยงด้านการคมนาคมขนส่ง โลจิสติกส์ และโทรคมนาคมในกรอบความร่วมมือ อนุภูมิภาคภายใต้แผนงาน GMS, ACMECS, IMT-GT, BIMSTEC และ JDS และภูมิภาคอาเซียน เพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์

๓.๒.๑ พัฒนาความเชื่อมโยงตามแผนแม่บทว่าด้วยความเชื่อมโยงระหว่างกันในอาเซียน ให้มีความต่อเนื่องและเป็นโครงข่ายที่สมบูรณ์

๓.๒.๒ พัฒนารูปแบบและบริการการขนส่งและโลจิสติกส์ที่มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐานสากล

๓.๒.๓ ปรับปรุงกฎระเบียบการขนส่งคนและสินค้าที่เกี่ยวข้อง

๓.๒.๔ พัฒนาบุคลากรในธุรกิจการขนส่งและบริการโลจิสติกส์

๓.๒.๕ เชื่อมโยงการพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวพื้นที่ชายแดนเขตเศรษฐกิจชายแดนตลอดจนเชื่อมโยงระบบการผลิตกับพื้นที่ตอนในของประเทศ

๓.๓ พัฒนาและส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ การบริการ และการลงทุนที่โดดเด่นในภูมิภาค

๓.๓.๑ สนับสนุนการพัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดนร่วมระหว่างไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน และส่งเสริมการค้าและการบริการชายแดน

๓.๓.๒ ผลักดันให้เกิดการบูรณาการแผนการพัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อผลประโยชน์ด้านความมั่นคงและการสร้างเสถียรภาพของพื้นที่

๓.๔ ส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ (Outward investment) ของผู้ประกอบการไทย

๓.๔.๑ พัฒนาผู้ประกอบการโดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้สามารถพัฒนาธุรกิจร่วมกับประเทศเพื่อนบ้าน

๓.๔.๒ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม

๓.๔.๓ พัฒนาสภาพแวดล้อมทางธุรกิจและการสนับสนุนการดำเนินงานโดยกลไกสภาธุรกิจภายใต้กรอบความร่วมมือต่าง ๆ

๓.๔.๔ สนับสนุนแหล่งเงินทุนและแหล่งข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับฐานการผลิตในต่างประเทศ

๓.๕ เปิดประตูการค้าและพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในลักษณะหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ทั้งในระดับอนุภูมิภาค และภูมิภาคที่มีความเสมอภาคกัน

๓.๖ สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาประเทศในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาประเทศ

๓.๖.๑ เพิ่มบทบาทและการมีส่วนร่วมของไทยในองค์การระหว่างประเทศ

๓.๖.๒ เพิ่มบทบาทนำของไทยในการให้ความช่วยเหลือทางการพัฒนา

๓.๗ เข้าร่วมเป็นภาคีความร่วมมือระหว่างประเทศโดยมีบทบาทที่สร้างสรรค์

๓.๗.๑ รักษาบทบาทของไทยในการมีส่วนร่วมกำหนดยุทธศาสตร์ของกรอบความร่วมมือที่ดำเนินอยู่

๓.๗.๒ รักษาคุณภาพของปฏิสัมพันธ์กับมหาอำนาจทางเศรษฐกิจเดิมและมหาอำนาจใหม่

๓.๗.๓ ยกระดับมาตรฐานของไทยให้สอดคล้องกับมาตรฐานและบรรทัดฐานสากลตามพันธกรณีระหว่างประเทศ

- ๓.๘ ส่งเสริมความร่วมมือกับภูมิภาคและนานาชาติในการสร้างความมั่นคง
- ๓.๙ บูรณาการภารกิจด้านความร่วมมือระหว่างประเทศและด้านการต่างประเทศ
- ๓.๑๐ ส่งเสริมให้เกิดการปรับตัวภายในประเทศที่สำคัญ

๓. แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๓.๑ แผนพัฒนาภาคกลางและพื้นที่กรุงเทพมหานครในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

๓.๑.๑ แนวคิดและทิศทางการพัฒนานา

ภาคกลางและพื้นที่กรุงเทพฯ เป็นภูมิภาคที่มีบทบาทสำคัญในการเชื่อมโยงกับทุกภาคภายในประเทศ เนื่องจากเป็นที่ตั้งของเมืองหลวงกรุงเทพมหานคร และเป็นที่ตั้งของหน่วยงานราชการระดับกระทรวง หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ สถาบันการศึกษาและวิจัยชั้นนำทุกระดับ สถาบันการรักษาพยาบาลที่ดีที่สุด รวมทั้งสถาบันธุรกิจและสถาบันการเงินชั้นนำของประเทศ ขณะเดียวกันภาคกลางตั้งอยู่ในพื้นที่ลุ่มแม่น้ำขนาดใหญ่ที่มีความอุดมสมบูรณ์เป็น “อู่ข้าว อู่น้ำ” ของประเทศ และเป็นพื้นที่ในแนวระเบียงเศรษฐกิจตอนใต้ของอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง (Southern Economic Corridor) ที่เชื่อมโยงเมียนมา-ไทย-กัมพูชา-เวียดนาม ซึ่งเป็นเส้นทางลัดโลจิสติกส์ (Landbridge) เชื่อมโยงภูมิภาคอาเซียนกับโลก ตะวันตกและโลกตะวันออก

ดังนั้น การพัฒนาภาคกลางสู่ความ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” จำเป็นต้องรักษาความมีชื่อเสียงของกรุงเทพมหานคร ให้เป็นเมืองชั้นนำระดับโลกตลอดไป ควบคู่ไปกับการใช้ศักยภาพพื้นฐานด้านความอุดมสมบูรณ์ของดินและน้ำ และความพร้อมของสถาบันการศึกษาระดับภาคการเกษตรสู่เกษตรอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อผลิตสินค้าและบริการที่มีมูลค่าสูง รวมทั้งการเร่งรัดผลักดันเส้นทางลัดโลจิสติกส์เชื่อมโยงทวาย (เมียนมา) กับระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เพื่อให้ภาคกลางเป็นพื้นที่ยุทธศาสตร์ในการเชื่อมโยงเส้นทางการค้าการขนส่งระหว่างทะเลตะวันตกและทะเลตะวันออกในระยะยาว

๓.๑.๒ เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์

ภาคกลางมีบทบาทสำคัญในการเชื่อมโยงกับทุกภาคภายในประเทศเนื่องจากเป็นที่ตั้งของกรุงเทพมหานคร สถาบันการศึกษาและวิจัยชั้นนำทุกระดับ สถาบันการรักษาพยาบาลที่ดีที่สุด นอกจากนี้ ภาคกลางยังมีแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง สภาพพื้นที่และระบบชลประทานที่อุดมสมบูรณ์ เป็นฐานเศรษฐกิจ อุตสาหกรรมที่สำคัญของประเทศและเป็นพื้นที่แนวระเบียงเศรษฐกิจตอนใต้ของอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง (Southern Economic Corridor) ที่เชื่อมโยงเมียนมา-ไทย-กัมพูชา-เวียดนาม ซึ่งเป็นเส้นทางลัดโลจิสติกส์ (Landbridge) เชื่อมโยงภูมิภาคอาเซียนกับโลก ตะวันตกและโลกตะวันออก ภาคกลางจึงมีเป้าหมายที่จะ “พัฒนากลุ่มจังหวัด ลุ่มน้ำโขง-ลุ่มน้ำเจ้าพระยา-ลุ่มน้ำชีมูล การผลิตสินค้าและบริการที่มีมูลค่าสูง”

๓.๑.๓ วัตถุประสงค์

๓.๑.๓.๑ เพื่อรักษาภาพลักษณ์ของกรุงเทพฯ ให้เป็นเมืองที่มีความทันสมัย และเป็นเมืองที่น่าอยู่น่าเที่ยวในลำดับต้นๆ ของโลกตลอดไป

๓.๑.๓.๒ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้อยู่ดีมีสุขทั้งสุขภาพกาย จิตใจ มีความมั่นคง ด้านอาชีพและรายได้ และมีสภาพแวดล้อมที่ดี

๓.๑.๓.๓ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถและยกระดับการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการด้านการเกษตร อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว อย่างต่อเนื่อง

๓.๑.๓.๔ เพื่อฟื้นฟูและรักษาฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน

๓.๑.๔ เป้าหมายและตัวชี้วัด

๓.๑.๔.๑ กรุงเทพฯ ได้รับการจัดลำดับเป็นเมืองที่มีคุณภาพชีวิตชั้นนำในโลกดีขึ้น

๓.๑.๔.๒ ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินดีขึ้น

๓.๑.๔.๓ รายได้การท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น

๓.๑.๔.๔ มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเกษตรเพิ่มขึ้น

๓.๑.๔.๕ มูลค่าผลิตภัณฑ์สาขาอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น

๓.๑.๔.๖ คุณภาพน้ำแม่น้ำเจ้าพระยาและท่าจีนตอนล่างอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

๓.๑.๔.๗ ปริมาณขยะที่ได้รับการกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการเพิ่มขึ้น

๓.๒ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๑ (จังหวัดราชบุรี กาญจนบุรี และสุพรรณบุรี)

พ.ศ. ๒๕๖๒ – ๒๕๖๕ (ฉบับทบทวน)

๓.๒.๑ จุดมุ่งเน้น

๓.๒.๑.๑ การผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย (ข้าว พืชผัก ผลไม้ ปศุสัตว์ และการประมง)

๓.๒.๑.๒ การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ เชิงประวัติศาสตร์และเชิงศิลปวัฒนธรรม ภายใต้
อัตลักษณ์ที่มีคุณภาพ

๓.๒.๑.๓ การพัฒนาและส่งเสริมศักยภาพการค้าชายแดน และการค้าผ่านแดนภาคตะวันตก

๓.๒.๒ วิสัยทัศน์

“ศูนย์กลางการผลิตและการตลาดสินค้าภาคเกษตร อุตสาหกรรมปลอดภัย การท่องเที่ยว
คุณภาพ และการค้าภาคตะวันตก”

๓.๒.๓ พันธกิจ

๓.๒.๓.๑ ปรับปรุงโครงสร้างการดำเนินงานทางเศรษฐกิจของชุมชน เกษตรกร วิสาหกิจชุมชนสหกรณ์
และวิสาหกิจขนาดกลางขนาดย่อมให้มีความสามารถในการแข่งขัน ก้าวทันเทคโนโลยีรู้ทันบริบทโลกรอดพ้นกับดัก
รายได้ปานกลางสู่การมีรายได้ที่มั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน

๓.๒.๓.๒ สร้างและประสานความร่วมมือในการพัฒนาเครือข่ายระหว่างภาคเอกชน ชุมชน ประชาคม
และภาครัฐ รวมถึงเครือข่ายภายใน ในการพัฒนาส่งเสริมระบบดำเนินงานทางเศรษฐกิจและความมั่นคงในกลุ่มจังหวัด

๓.๒.๓.๓ ปรับปรุง สนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และกิจกรรมอื่นๆ
ที่เกี่ยวข้องที่มีการเชื่อมโยงกัน และการพัฒนาทางเศรษฐกิจร่วมกันของกลุ่มจังหวัด

๓.๒.๓.๔ พัฒนาระบบติดตามและประเมินผล รวมถึงกลไกในการขับเคลื่อนโครงการ/กิจกรรมของ
กลุ่มจังหวัดให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์

๓.๒.๔ เป้าประสงค์รวม

เศรษฐกิจมั่นคง ประชาชนมั่งคั่ง และความสุขที่ยั่งยืน โดย

๓.๒.๔.๑ เศรษฐกิจมั่นคง ประเมินจากอัตราการขยายตัวมูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัด ร้อยละ ๓.๕

๓.๒.๔.๒ ประชาชนมั่งคั่ง ประเมินจากมูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดเฉลี่ยต่อหัว เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕

๓.๒.๔.๓ ความสุขที่ยั่งยืน ประเมินจากค่าดัชนีความก้าวหน้าของคน(HAI) เฉลี่ยของกลุ่มจังหวัด
ต้องไม่น้อยกว่าค่าเฉลี่ยของปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๐ (หรือไม่น้อยกว่า ๐.๖๒๒๙)

๓.๒.๕ ประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาสินค้าเกษตร อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม และบริการด้วยนวัตกรรม สู่มาตรฐานสากล

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ ศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประวัติศาสตร์ภาคตะวันตก และอารยธรรมทวารวดี

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาและส่งเสริมการค้าชายแดนและการค้าผ่านแดนให้มีศักยภาพ ผลักดันเขต พัฒนาเศรษฐกิจพิเศษนำไปสู่การกระตุ้นให้เกิดการค้าการลงทุนระหว่างประเทศ

๓.๒.๖ เป้าประสงค์/กลยุทธ์/ตัวชี้วัด ตามประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ : พัฒนาสินค้าเกษตร อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม และบริการด้วยนวัตกรรมสู่มาตรฐานสากล

เป้าประสงค์: (๑) พัฒนาสินค้า ผลิตภัณฑ์การเกษตร อุตสาหกรรม และบริการให้ได้คุณภาพสู่มาตรฐานสากล

(๒) เพิ่มศักยภาพผู้ผลิตและตลาดสินค้าภาคการเกษตร พาณิชยกรรม อุตสาหกรรมสู่ประเทศไทย ๔.๐

กลยุทธ์ : (๑) เพิ่มพื้นที่การทำเกษตร GAP และเตรียมความพร้อมเพื่อการทำเกษตรอินทรีย์ (๒) ส่งเสริมผู้ผลิต ผู้ประกอบการแรงงานภาคเกษตรกรรม พาณิชยกรรม อุตสาหกรรม

ให้มีศักยภาพในการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตการบริหารจัดการตลาด และบริการโดยใช้นวัตกรรม

(๓) ส่งเสริมและสนับสนุนการตลาดประชาสัมพันธ์ สินค้าและบริการ

(๔) ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและบริหารจัดการแหล่งน้ำเพื่อลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติเพื่อสนับสนุนการพัฒนาสินค้า เกษตรอุตสาหกรรม และบริการ

ตัวชี้วัด :

ตัวชี้วัด	ข้อมูลปีฐาน		ค่าเป้าหมาย				
	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๒-๒๕๖๕
๑. ร้อยละของผู้เข้าร่วมโครงการที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน(GAP/GFM/Organic/PGS) เทียบจากผู้เข้าร่วมโครงการ	N/A	N/A	ได้รับเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕	ได้รับเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐	ได้รับเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๕	ได้รับเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒๐	ได้รับเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๒.๕/ปี
๒. มูลค่าสินค้าภาคการเกษตรที่ได้รับการรับรองมาตรฐานเทียบกับสินค้าทั่วไป	N/A	N/A	มูลค่าเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐	มูลค่าเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐	มูลค่าเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐	มูลค่าเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐	มูลค่าเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐ ต่อปี
๓. จำนวนนวัตกรรมภาคเกษตรกรรม พาณิชยกรรม อุตสาหกรรม สินค้าชุมชน ที่ใช้นวัตกรรม	N/A	N/A	เพิ่มขึ้น ๑๐ นวัตกรรม	เพิ่มขึ้น ๑๐ นวัตกรรม	เพิ่มขึ้น ๑๐ นวัตกรรม	เพิ่มขึ้น ๑๐ นวัตกรรม	เพิ่มขึ้น ๔๐ นวัตกรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ : ศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประวัติศาสตร์ภาคตะวันตก
และอารยธรรมทวารวดี

เป้าประสงค์ : เพิ่มรายได้และจำนวนนักท่องเที่ยว

- กลยุทธ์ :** (๑) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด
- (๒) สนับสนุนกิจกรรมการตลาด การประชาสัมพันธ์ เพื่อส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด
- (๓) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้เติบโตอย่างยั่งยืนด้วยการยกระดับการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ
- (๔) พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว ทั้งผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับชุมชนในแหล่งท่องเที่ยว

ตัวชี้วัด :

ตัวชี้วัด	ข้อมูลปีฐาน		ค่าเป้าหมาย				
	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๒-๒๕๖๕
๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยวเฉลี่ย ๓ ปี ย้อนหลัง	๑๙.๑๗%	๑๖.๕๙%	๑๕%	๑๗%	๒๐%	๒๒%	๑๘.๕%
๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวเฉลี่ย ๓ ปี ย้อนหลัง	๗.๖๗%	๘.๔๙%	๖%	๗%	๘%	๙%	๗.๕%

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ : พัฒนาและส่งเสริมการค้าชายแดนและการค้าผ่านแดนให้มีศักยภาพ
ผลักดันเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ นำไปสู่การกระตุ้นให้เกิดการค้าการลงทุนระหว่างประเทศ

เป้าประสงค์ : รายได้จากการจำหน่ายสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น

- กลยุทธ์** (๑) พัฒนาระบบอำนวยความสะดวก ระบบโลจิสติกส์และเครือข่ายคมนาคม เพื่อกระตุ้นให้เกิดการค้าการลงทุนเชื่อมโยงการค้าสู่เอเชีย
- (๒) พัฒนาด่านชายแดนและเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ
- (๓) ส่งเสริมกิจกรรมทางการตลาดและการประชาสัมพันธ์ทั้งในประเทศและต่างประเทศ
- (๔) พัฒนาลินค้าผลิตภัณฑ์และบริการเพื่อการส่งออก
- (๕) ยกระดับผู้ประกอบการและแรงงานของกลุ่มจังหวัดให้มีความสามารถในการแข่งขันและสามารถประกอบธุรกิจระหว่างประเทศได้
- (๖) พัฒนาระบบส่งเสริมและกระตุ้นให้เกิดการค้า การลงทุนในกลุ่มจังหวัดและผลักดันให้มีการลงทุนในต่างประเทศ

ตัวชี้วัด :

ตัวชี้วัด	ข้อมูลปีฐาน		ค่าเป้าหมาย				
	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๒-๒๕๖๕
๑. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของผู้ประกอบการ (SME,OTOP YEC BIZCLUB) ที่ได้รับการส่งเสริมในกลุ่มจังหวัด	N/A	๒๐๔	N/A	๑๐๐ ราย	๑๐๐ ราย	๑๐๐ ราย	๓๐๐ ราย
๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการจำหน่ายสินค้าของผู้ประกอบการที่ได้รับการส่งเสริม	N/A	๖,๐๐๐ ล้านบาท	N/A	๕%	๕%	๕%	๕% ต่อปี

๓.๓ แผนพัฒนาจังหวัดราชบุรี พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕ (ฉบับทบทวน ปี พ.ศ. ๒๕๖๓)

๓.๓.๑ วิสัยทัศน์ (Vision) “เมืองเกษตรสีเขียว เศรษฐกิจมั่นคง สังคมมีความสุข”

จากจุดยืนการพัฒนาและความพร้อมและความโดดเด่นทางการเกษตรของจังหวัดราชบุรีและความต้องการของตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศที่ต้องการผลผลิตอาหารที่มีคุณภาพและการมุ่งเน้นการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ตามนโยบายการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ประเทศไทย ๒๐ ปี และการมุ่งเน้นการเติบโตของเศรษฐกิจที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง จากศักยภาพและการพัฒนานวัตกรรม พร้อมทั้งการเชื่อมโยงเศรษฐกิจกับจังหวัดใกล้เคียง ภาค และอาเซียน และการมุ่งเน้นการปรับบริบทของสังคมให้เป็นเมืองที่มีความเข้มแข็ง ประชาชนมีคุณภาพ วัฒนธรรม วิถีชีวิตมีความยั่งยืน จังหวัดราชบุรีจึงได้กำหนด วิสัยทัศน์ว่า “เมืองเกษตรสีเขียว เศรษฐกิจมั่นคง สังคมมีความสุข”

เมืองเกษตรสีเขียว หมายถึง การเกษตรของจังหวัดมีคุณภาพ มาตรฐานระดับส่งออก มีการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และการแปรรูปสินค้าภาคเกษตรให้มีคุณภาพและมาตรฐานเพื่อรองรับการเป็น “เมืองเกษตรสีเขียว” เกษตรกรมีสมรรถนะสูงเป็น Young Smart Farmer/Smart Farmer ที่เข้าใจ และเข้าถึงหลักการ “ตลาดนำการผลิต และการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม สถาบันเกษตรกรเข้มแข็ง และมีเครือข่ายธุรกิจทั้งในและต่างประเทศ การพัฒนาการเกษตรประสบความสำเร็จในการมุ่งเน้นการส่งเสริมและการพัฒนาการเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างคุ้มค่าและยั่งยืน จังหวัดราชบุรีเป็นเมืองอาหารคุณภาพ เพื่อสร้างความมั่นคงทางอาหารแก่ชาวราชบุรี ชาวไทย และนานาชาติ ประเทศมีผลผลิตจากการเกษตรที่พัฒนาเป็นแบรนด์จากการเกษตรที่เข้มแข็งและมีมูลค่า

ความยั่งยืนด้วยทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อุดมสมบูรณ์เอื้อต่อการพัฒนาการเกษตรและการเสริมสร้างความมั่นคงในสังคมการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติเป็นค่านิยมทางสังคมที่เข้มแข็ง เมืองราชบุรีมีการพัฒนาบ้านเมืองให้สะอาดรักษาสิ่งแวดล้อม จังหวัดราชบุรีให้ความสำคัญกับการมีแหล่งพลังงานทดแทน พลังงานทางเลือกเพื่อการพึ่งตนเอง

การจัดการทรัพยากรธรรมชาติให้มีความอุดมสมบูรณ์ ใช้อย่างสมดุล มุ่งสร้างให้มีพื้นที่ต้นแบบนิเวศน์ที่ยั่งยืน กระจายทั่วทั้งจังหวัดจังหวัดราชบุรีเน้นการพัฒนาผ่านการบูรณาการความร่วมมือกับภาคีทุกภาคส่วนอย่างเข้มแข็งในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติในระบบนิเวศป่าเขา ลุ่มน้ำหนัก ลุ่มน้ำรองให้มีความอุดมสมบูรณ์พื้นที่ธรรมชาติของจังหวัด เน้นการอนุรักษ์เชิงป้องกัน และการใช้ประโยชน์อย่างมีคุณค่า เพื่อหนุนเสริมการพัฒนาการเกษตรการท่องเที่ยว การเกษตรเพิ่มค่าเพื่อการพัฒนาการเศรษฐกิจของจังหวัด และการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน การจัดการขยะ น้ำเสียในชุมชนเมือง ในแหล่งท่องเที่ยวและในชุมชนตั้งขึ้นอย่างต่อเนื่อง จังหวัดให้ความสำคัญกับการจัดการขยะที่เข้าถึง และนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด พร้อมทั้งส่งเสริมการจัดการ ระบบนิเวศธรรมชาติในชุมชนเพื่อเป็นหลักประกันที่ยั่งยืนของการพัฒนาทั้งความมั่นคงทางอาหาร และการรักษาไว้ซึ่งวิถีชีวิตเมืองราชบุรี

เศรษฐกิจมั่นคง หมายถึง ความมั่นคงจาก ๔ องค์ประกอบหลัก คือ

- ความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจฐานการเกษตร เน้นการพัฒนาผลผลิตสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพระดับเอเชียและนานาชาติ มุ่งเน้นการสร้างเศรษฐกิจการเกษตรจากการพัฒนาระบบการผลิตแบบครบวงจรด้วยนวัตกรรมเกษตรที่แข่งขันได้ ควบคุมคุณภาพในรูปแบบเกษตรแปลงใหญ่ และมีมาตรฐานเกษตรอินทรีย์เกษตรปลอดภัยเพื่อการส่งออก การสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจจากการเกษตรเพื่อการส่งออกด้วย นวัตกรรมเพิ่มค่าเสริมสร้างความเข้มแข็งของการเป็นเมืองปศุสัตว์ที่เน้นการพัฒนาสินค้าปศุสัตว์ โดยระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ให้ได้คุณภาพมาตรฐาน GAP เพื่อการส่งออกและสร้างโอกาสทางการตลาดแก่จังหวัด จังหวัดมีแหล่งรวบรวมผลผลิตกลางในระดับชุมชนที่เชื่อมโยงกับแหล่งรวบรวมผลผลิตกลางกับจังหวัด และเชื่อมโยงกับระดับภาค จังหวัด มุ่งพัฒนาเป็นคลังรวบรวมสินค้าเกษตรที่มีมาตรฐาน เน้นการจัดการระดับสากลผ่านระบบสหกรณ์ การดำเนินงานทางธุรกิจและเครือข่ายประชารัฐ พร้อมทั้งพัฒนาจังหวัดให้เป็นเมืองเศรษฐกิจเมืองอาหารที่มีคุณภาพ ปลอดภัย (Food Innopolis) สร้างสรรค์เทคโนโลยี นวัตกรรมมาใช้เพื่อช่วยลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มมูลค่าให้สินค้าเกษตรและการบริหารจัดการการเกษตรของจังหวัด พร้อมทั้งการสร้างความมั่นคงทางอาหาร การผลิตข้าวและพืชผักคุณภาพเพื่อการบริโภคในจังหวัด

- ความมั่นคงจากการเน้นการเติบโตของอุตสาหกรรมเพิ่มค่าภาคธุรกิจ ภาคอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการเกษตรและภาคอุตสาหกรรมทุกภาคส่วนของจังหวัดมีความสามารถในการแข่งขันผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม และผู้ประกอบการใหม่ (SMEs/Start up) วิสาหกิจชุมชน สหกรณ์ กลุ่มอาชีพต่างๆ เติบโตอย่างต่อเนื่องสามารถสร้างสรรคผลผลิตภัณฑ์เป็นแบรนด์สินค้าที่มีศักยภาพการแข่งขัน ระบบบริการของรัฐ และการอำนวยความสะดวกด้านการค้าและการลงทุนมีความทันสมัย มีธรรมาภิบาลจังหวัด สามารถสร้างสรรคนวัตกรรมเพื่อการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและประชารัฐ และ OTOP เพื่อรองรับประเทศไทย ๔.๐ สนับสนุนอุตสาหกรรมที่ยั่งยืน และสนับสนุนการใช้นวัตกรรมสร้างรูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

- ความมั่นคงจากการบริการมูลค่าสูง การพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดราชบุรี มีความหลากหลาย โดยเน้นอัตลักษณ์และศักยภาพของพื้นที่ สามารถสร้างความสำเร็จในการพัฒนาการท่องเที่ยวตามแนวทาง ๑๒ เมืองต้องห้ามพลาด โดยคำนึงถึงกลุ่มเป้าหมายนักท่องเที่ยวทุกกลุ่ม ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ภูมิปัญญา การเกษตร สุขภาพ และการพัฒนานวัตกรรมทางด้านศิลปวัฒนธรรมไปสู่การสร้างมูลค่า

- ความมั่นคงจากฐานของการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคมขนส่ง และโลจิสติกส์ทั้งทางน้ำทางบกและทางราง รองรับการพัฒนาเศรษฐกิจ ยกระดับการพัฒนาจังหวัดเพื่อเป็นประตูการค้าบริการการท่องเที่ยวและการลงทุน เชื่อมโยงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนหรือ Asean Economy Community : AEC ระเบียบเศรษฐกิจตะวันออกหรือ Eastern Economic Corridor : EEC และพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษหรือ Special

Economic Zone : SEC และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อกระจายความเจริญและสร้างโอกาสแก่ชุมชน เชื่อมโยงระหว่างชุมชนและเส้นทางหลักการสร้างระบบสาธารณูปโภคและโครงสร้างพื้นฐานรองรับการขยายตัวของ เมือง ระหว่างเมือง และการพัฒนาราชบุรีเป็นเมืองอัจฉริยะ (Smart City) รองรับการเป็นประตูการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวอาเซียน

สังคมมีความสุข หมายถึง เศรษฐกิจชุมชนมีความเข้มแข็ง ประชาชนสามารถพึ่งพาตนเองในการสร้าง งาน อาชีพ และรายได้ในชุมชน เกิดระบบเศรษฐกิจหมุนเวียนในชุมชนประชาชนมีความรู้ความเข้าใจ ความเชื่อมั่น และมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนตามแนวทางประชารัฐ การลดความเหลื่อมล้ำ ส่งเสริมความเท่าเทียมทางเพศ การขจัด ความยากจน ส่งเสริมการน้อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้ในการดำเนินชีวิต เพื่อสร้างวัฒนธรรม และค่านิยมแก่ชุมชน และครอบครัว จังหวัดราชบุรีประสบความสำเร็จในการดูแลประชาชนที่เปราะบาง คนยากจน ผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ด้อยโอกาส ผ่านกลไก “บำบัดทุกข์ บำรุงสุข” แก่ประชาชนทุกกลุ่มด้วยแนวทางประชารัฐ และตามแนวทางศาสตร์พระราชาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน เน้นการไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลังตามนโยบายการพัฒนาประเทศ

ชุมชนมีบทบาทในการอนุรักษ์ ส่งเสริมวัฒนธรรม ศิลปะชุมชน ตลอดจนพัฒนาเพื่อการสร้างคุณค่า เชิงเศรษฐกิจ ยกกระดับการศึกษาให้ได้มาตรฐาน และส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ชาวราชบุรีมีความปรองดอง สมานฉันท์ เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ยึดมั่นการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข การใช้ วิถีวัฒนธรรม และแนวทางศาสนา การทำไกลอบายมุข ชุมชนมีความเข้มแข็งสงบสุข ระบบการอำนวยความสะดวก เป็นธรรม ทางสังคมเพื่อการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนมีประสิทธิภาพ ชาวราชบุรีมีความเข้าใจในสิทธิและหน้าที่ มีความรับผิดชอบ เอื้ออาทรช่วยเหลือเกื้อกูล เคารพกฎหมาย และกตัญญูสังคม มีธรรมภิบาลในทุกภาคส่วน มีคุณธรรม จริยธรรม มีความซื่อสัตย์ สุจริต และรู้จักพอเพียง มีความสามัคคี มีวินัย ทำนุบำรุงและส่งเสริมศาสนา และจารีตประเพณีอันดีงาม

ราชบุรีเป็นต้นแบบเมืองสุขภาวะ เพื่อประชาชนมีความฉลาดรู้ทางสุขภาพ มีทักษะทางสุขภาพ สามารถ พึ่งพาตนเองทางสุขภาพ จัดการสุขภาพครอบครัวและชุมชนได้ ระบบทางการแพทย์ที่มีคุณภาพ และเป็นเลิศ มีการพัฒนานวัตกรรมระบบการสาธารณสุข เพื่อสร้างสรรค์เศรษฐกิจเพิ่มค่า เชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

ประชาชน สังคมมีความสามารถพัฒนารองรับการเปลี่ยนแปลง ภาวศจากทุกภาคส่วน ร่วมพัฒนา การศึกษาให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ ประชาชนโดยเฉพาะวัยเยาวชน วัยทำงานมีทักษะสากล (ภาษาอังกฤษ เทคโนโลยี สารสนเทศ) ประชาชนปรับตัว และยอมรับการเปลี่ยนแปลงของสังคม มีหมู่บ้านวัฒนธรรมวิถีชีวิตตามหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง พัฒนาเยาวชนให้มีทักษะการคิด ท้นโลก มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต และการมีจิตสำนึกวัฒนธรรมไทย และสิ่งแวดล้อม

ชุมชนเข้มแข็งด้วยด้วยมิติทางวัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา และยกระดับชุมชนให้เป็นชุมชนคุณธรรม สังคม อยู่เย็นเป็นสุขอย่างยั่งยืน และมีเศรษฐกิจชุมชนที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง ชุมชนเข้มแข็งโดยการสร้างเศรษฐกิจชุมชน บนพื้นฐานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัวในการบ่มเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง ชุมชน มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย มีความปลอดภัยทั้งชีวิตและทรัพย์สิน จังหวัดราชบุรีเป็นถิ่นฐานที่ปลอดภัยสำหรับอยู่อาศัย ชุมชนปลอดภัยปลอดยาเสพติด มีการจัดการภัยพิบัติและสาธารณภัยอย่างมีประสิทธิภาพ

๓.๓.๒ เป้าประสงค์รวม (Ultimate Goal) จังหวัดราชบุรีได้กำหนดเป้าประสงค์รวม ๓ เป้าประสงค์รวม คือ

- ๑) จังหวัดมีการขยายตัวและความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ ความสามารถในการแข่งขันเพิ่มขึ้น
- ๒) ครอบครัวและชุมชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มั่นคง และลดความเหลื่อมล้ำการพัฒนาทั่วถึงทั้งจังหวัด
- ๓) ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้น มีต้นแบบการพัฒนาให้เป็น เมืองน่าอยู่ และเมืองที่การเติบโตทางเศรษฐกิจสีเขียว ภัยพิบัติทางธรรมชาติลดลง

๓.๓.๓ ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issue)

เพื่อขับเคลื่อนการบรรลุเป้าประสงค์รวมทั้ง ๓ ข้อ จังหวัดราชบุรีจึงได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ ๔ ประเด็น และซึ่งแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์มีการให้น้ำหนักในการพัฒนาในรอบ ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) ระยะทบทวน พ.ศ. ๒๕๖๒ ดังนี้

๑) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการเกษตรสีเขียวแบบครบวงจร และเมืองอาหารคุณภาพที่เติบโตอย่างมั่นคง

- กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาการบริหารจัดการน้ำ ดิน และนวัตกรรมกรรมการทำการเกษตรเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- กลยุทธ์ที่ ๒ ยกระดับการพัฒนาผลผลิต สินค้าเกษตรและอาหารสู่มาตรฐานเมืองอาหารเมืองสมุนไพรระดับสากล
- กลยุทธ์ที่ ๓ สร้างสรรค์องค์ความรู้ นวัตกรรม และเทคโนโลยีการเกษตร ๔.๐ รองรับการเกษตรแห่งยุคดิจิทัล และการเกษตรแห่งอนาคต
- กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวคิดการทำการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงให้เป็นรูปธรรมทั่วทุกพื้นที่เพื่อความมั่นคงทางอาหารและการเกษตรที่พึ่งตนเอง
- กลยุทธ์ที่ ๕ พัฒนาเกษตรกร กลุ่มเกษตรกรให้เข้มแข็งด้วยตนเอง และมีสมรรถนะที่เท่าทันการเปลี่ยนแปลงและแข่งขันได้
- กลยุทธ์ที่ ๖ สร้างและพัฒนารetailer การเกษตรที่มีคุณค่าและมูลค่าเพิ่มแบบครบวงจร หนุนเสริมเศรษฐกิจเพิ่มค่าจากฐานการเกษตร
- กลยุทธ์ที่ ๗ สร้างคุณค่า มูลค่าเพิ่มจากฐานการเกษตรก้าวหน้าแบบครบวงจรสู่อุตสาหกรรมเกษตรเติบโตอย่างยั่งยืนเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๒) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ เสริมสร้างความแข็งแกร่งทางเศรษฐกิจการค้า การบริการการท่องเที่ยวด้วยนวัตกรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง

- กลยุทธ์ที่ ๑ เสริมสร้างความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่เติบโตจากชุมชน เชื่อมโยงการท่องเที่ยวอาเซียนและเสริมสร้างเศรษฐกิจฐานการท่องเที่ยวด้วยบริการที่มีมูลค่าสูง
- กลยุทธ์ที่ ๒ เสริมสร้างขีดความสามารถการแข่งขันในเชิงธุรกิจของภาคบริการ และเมืองการค้าที่มีศักยภาพทั้งฐานบริการเดิมและฐานบริการใหม่ เพื่อส่งเสริมให้เศรษฐกิจของจังหวัดเติบโตอย่างเข้มแข็ง
- กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน และการสร้างอาชีพจากฐานธรรมชาติ วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
- กลยุทธ์ที่ ๔ สร้างสรรค์นวัตกรรมทางการค้า การลงทุน การบริการ การท่องเที่ยว รองรับ การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ทางเศรษฐกิจ และการพัฒนาสู่สังคมดิจิทัล
- กลยุทธ์ที่ ๕ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเมืองการคมนาคม การขนส่ง การโลจิสติกส์ให้มี ความปลอดภัย รองรับการท่องเที่ยว การขับเคลื่อนเศรษฐกิจ การเติบโตของเมือง และการเชื่อมโยงการค้าชายแดน

๓) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาคุณภาพประชาชน และความมั่นคงในคุณภาพชีวิตด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

- กลยุทธ์ที่ ๑ เสริมสร้างวิถีชีวิตชุมชนเข้มแข็ง ชุมชนน่าอยู่ สันติสุขตามแนวทางของหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาคนคุณภาพ เสริมสร้างขีดความสามารถประชาชนตลอดช่วงวัยด้วยความรู้ และการพัฒนาการเรียนรู้ตลอดชีวิต

- กลยุทธ์ที่ ๓ เสริมสร้างคุณภาพชีวิต ลดความเหลื่อมล้ำ ด้วยคุณภาพการบริการรัฐ และระบบสวัสดิการชุมชน มุ่งสู่ความเป็นเมืองสุขภาวะ

- กลยุทธ์ที่ ๔ พัฒนาจังหวัดให้เป็นเมืองปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ชุมชนมีความสงบเรียบร้อย น่าอยู่

- กลยุทธ์ที่ ๕ พัฒนาระบบการบริหาร การบริการรัฐที่ทันสมัย มีคุณภาพรองรับการเติบโตของจังหวัด การเชื่อมโยงสากล และการเสริมสร้างธรรมาภิบาลเพื่อประชาชนเชื่อมั่น และวางใจ

๔) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สมดุล และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

- กลยุทธ์ที่ ๑ เพิ่มความมั่นคงทางทรัพยากรทางธรรมชาติให้มีความอุดมสมบูรณ์ของระบบนิเวศ

- กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาการบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตร การจัดการน้ำท่วม น้ำแล้ง เพื่อให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน

- กลยุทธ์ที่ ๓ เสริมสร้างความมั่นคงทางพลังงานเพื่อการพึ่งตนเองของชุมชน เกษตรกร และพลังงาน เพื่อการส่งเสริมการผลิตของอุตสาหกรรมสีเขียว

- กลยุทธ์ที่ ๔ พัฒนานิเวศน์เมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ลดขยะ ลดน้ำเสีย ลดมลพิษ ด้วยกลไกชุมชน และการจัดการแบบมีส่วนร่วม โดยในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์จะมีแนวคิด หลักการ วัตถุประสงค์ เป้าประสงค์ และตัวชี้วัด พร้อมทั้งกลยุทธ์และมาตรการและแนวทางปฏิบัติ และแผนงานโครงการ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของเป้าประสงค์รวม ดังนี้

เป้าประสงค์รวม	ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมายรายปี				
			๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
๑. จังหวัดมีการขยายตัวและความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ ความสามารถในการแข่งขันเพิ่มขึ้น	๑.๑ อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเฉลี่ย	๑๕๓,๘๒๔ ล้านบาท (ปี ๒๕๕๗)	ร้อยละ ๓.๘๕	ร้อยละ ๓.๘๕	ร้อยละ ๔.๐๐	ร้อยละ ๔.๐๐	ร้อยละ ๔.๕๐
	๑.๒ อัตราส่วนหนี้เฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนลดลง	เท่า ๕.๓๕ (ปี ๒๕๕๘)	-	เท่า ๔.๐๐	-	เท่า ๓.๐๐	-
	๑.๓ ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด ราชบุรีเพิ่มขึ้น	๒๑๔,๘๑๘บาท (ปี ๒๕๕๘)	-	ร้อยละ ๑๐	-	ร้อยละ ๑๐	-
๒. ครอบคลุมและชุมชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มั่นคงและลดความเหลื่อมล้ำ การพัฒนาทั่วถึงทั้งจังหวัด	๒.๑ ร้อยละของประชากรที่อยู่ได้เส้นความยากจน	ร้อยละ ๙.๒๗ (ปี ๒๕๕๗)	ร้อยละ ๙	ร้อยละ ๗	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๓	ร้อยละ ๑
	๒.๒ สัมประสิทธิ์การกระจายรายได้ลดลง	สัดส่วน ๐.๔๙๖ (ปี ๒๕๕๖)	-	๐.๔๕๐	-	๐.๓๕๐	-
	๒.๓ จำนวนกลุ่มคดีอาญาที่น่าสนใจลดลง	๑๔๗ คดี (ปี ๒๕๕๗)	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕
	๒.๔ จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรอายุ ๑๕-๕๙ปี เพิ่มขึ้น	ปี ๘.๙๐ (ปี ๒๕๕๘)	ปี ๙.๐๐	ปี ๙.๑๐	ปี ๙.๒๐	ปี ๙.๓๐	ปี ๙.๔๐
๓. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้น มีต้นแบบการพัฒนาให้เป็นเมืองน่าอยู่ และเมืองที่การเติบโตทางเศรษฐกิจสีเขียว ภัยพิบัติทางธรรมชาติลดลง	๓.๑ อัตราการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ป่าไม้ในจังหวัด เพิ่มขึ้น	๑,๐๘๑,๓๘๗ ไร่ (ปี ๒๕๕๗)	ร้อยละ ๐.๐๕	ร้อยละ ๐.๑๐	ร้อยละ ๐.๑๕	ร้อยละ ๐.๒๐	ร้อยละ ๐.๒๕
	๓.๒ ร้อยละปริมาณขยะในพื้นที่จังหวัดลดลง	๒๔๗,๑๐๕ ตัน (ปี ๒๕๕๘)	ร้อยละ ๔	ร้อยละ ๖	ร้อยละ ๘	ร้อยละ ๑๐	ร้อยละ ๑๒
	๓.๓ พื้นที่เสี่ยงภัยและภัยพิบัติได้รับการป้องกันและแก้ไข	ร้อยละ (ฐานข้อมูลพื้นที่เป้าหมาย)	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๖๐	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๙๐

๓.๓.๔ จุดยืนและตำแหน่งการพัฒนาทางยุทธศาสตร์ของจังหวัดราชบุรี

จากการศึกษาความเปลี่ยนแปลงเชิงนโยบาย การวิเคราะห์ความต้องการของพื้นที่ และสภาพความเป็นไปของปัจจัยภายนอก จังหวัดราชบุรีจึงกำหนดจุดยืนและตำแหน่งการพัฒนาจังหวัดในรอบปี พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๔ ประกอบด้วยตำแหน่งการพัฒนา ๔ จุดยืนสำคัญ ดังนี้

๑. ขับเคลื่อนจังหวัดสู่เมืองเกษตรสีเขียวต้นแบบที่ตีระดับประเทศ และมีศักยภาพระดับนานาชาติ เสริมสร้างขีดความสามารถของจังหวัดในการเป็นฐานการผลิตสินค้าเกษตรเพื่อการส่งออกที่เป็นแบรนด์สินค้าจากฐานการเกษตรระดับ Product Champion ที่สามารถส่งออกไปยังนานาชาติ โดยเฉพาะประชาคม อาเซียนและประเทศคู่ค้า เช่น มะพร้าว กล้วยไม้ สับปะรด ชมพู มะม่วง กล้วยหอม ปลายงาม และ ผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูป

๒. เสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาเมืองราชบุรีให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจฐานอุตสาหกรรมเพิ่มมูลค่า (Value based Economy) จากการค้า การบริการ และการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและสุขภาพที่มีมูลค่าสูงและการเกษตร อุตสาหกรรมการเกษตรที่เติบโตอย่างมีเสถียรภาพเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาจังหวัดให้เป็นพื้นที่ผลิตการผลิตอาหารและสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพมาตรฐาน มีความทันสมัยและเป็นสากล เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้จังหวัดและหนุนเสริม การพัฒนาภาคกลางในการเป็นฐานการผลิตอาหารและสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพ ปลอดภัยและได้มาตรฐานโลกและสนับสนุนการเป็นศูนย์กลางการผลิตอาหารของประเทศ โดยเฉพาะการรักษาและพัฒนาประสิทธิภาพในการผลิตอาหารของพื้นที่ให้สามารถเป็นฐานส่งออกอาหารรายใหญ่ของโลก

๓. การพัฒนาจังหวัดราชบุรีให้เป็นสังคมแห่งความสุข ให้มีโครงสร้างพื้นฐานที่ดี เชื่อมโยงอย่างเป็นระบบรองรับการเติบโตในอนาคต และเตรียมพร้อมสังคมพัฒนาสู่เมืองสังคมคุณธรรมและสันติสุข ให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี พัฒนาคอนให้มีคุณภาพสามารถปรับตัวได้ตามความเปลี่ยนแปลงของจังหวัด ประเทศและของโลก เป็นพลเมืองไทยพลเมืองอาเซียนและพลเมืองโลกที่เท่าทันการเปลี่ยนแปลงยุคดิจิทัล และมีความสุขมั่นคงในชีวิตบนฐานของปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเศรษฐกิจชุมชนเข้มแข็งและความมั่นคงทางสังคมอย่างทั่วถึง ประชาชนมีดัชนีความสุขเพิ่มขึ้นในทุกหมู่บ้าน

๔. สร้างฐานทรัพยากรรองรับการเกษตร การสร้างเศรษฐกิจและการพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยการจัดการทรัพยากรธรรมชาติของจังหวัดราชบุรีให้มีความอุดมสมบูรณ์ใช้อย่างยั่งยืน มุ่งสร้างให้มีพื้นที่ต้นแบบนิเวศที่ยั่งยืนทั้งระดับจังหวัด อำเภอ ตำบลและหมู่บ้าน และบูรณาการความร่วมมือกับภาคีทุกภาคส่วนอย่างเข้มแข็งในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติในระบบนิเวศ นิเวศป่าเขา นิเวศลุ่มน้ำ นิเวศชุมชนและระบบนิเวศเมืองให้มีความอุดมสมบูรณ์และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน หนุนเสริมการพัฒนาการเกษตร การท่องเที่ยว หนุนเสริมการค้า การบริการ และอุตสาหกรรมการเกษตร พัฒนาจังหวัดราชบุรีให้เป็นเมืองน่า อยู่ (Smart City) อย่างยั่งยืน

๔. ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนจังหวัดราชบุรี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

๑) วิสัยทัศน์ (Vision)

“เมืองน่าอยู่ เกษตรสู่สากล คนและชุมชนเข้มแข็ง สิ่งแวดล้อมดี การศึกษา สาธารณสุขเด่น การท่องเที่ยวที่ยั่งยืน”

๒) ยุทธศาสตร์การพัฒนา (Strategy)

(๑) ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๑ ด้านพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

แนวทางการพัฒนา

- พัฒนาระบบการคมนาคม การจัดการขนส่งและไฟฟ้าสาธารณะ
- พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค – บริโภคและเกษตร ตลอดจนการป้องกันน้ำท่วมและภัยแล้ง
- พัฒนาการวางผังการใช้ที่ดินให้เป็นเมืองน่าอยู่

(๒) ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๒ ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต

แนวทางการพัฒนา

- ส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการแก้ไขปัญหาสังคม
- ส่งเสริมการศึกษา การศึกษาและการเรียนรู้
- ส่งเสริมการสาธารณสุขสวัสดิการสังคม สวัสดิการชุมชนและนันทนาการ
- ส่งเสริมอาชีพและการดำเนินงานตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

(๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๓ ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย

แนวทางการพัฒนา

- สนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม
- ส่งเสริมประชาธิปไตยความเสมอภาค สิทธิเสรีภาพและหน้าที่ของประชาชนเพื่อความเป็นพลเมือง
- การรักษาความสงบเรียบร้อยและการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย

(๔) ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๔ ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและ

การท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

- การวางแผน การประสาน แผนและการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น
- ส่งเสริมการท่องเที่ยวท้องถิ่นและการค้าชายแดน
- การเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
- ส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนการพาณิชย์และการเสริมสร้างความเข้มแข็งในภาคการเกษตร

และอุตสาหกรรม

- การพัฒนาองค์กรและการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

(๕) ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๕ ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

และสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

- พัฒนาระบบการกำจัดและการบริหารจัดการขยะมูลฝอยรวม
- พัฒนาระบบบำบัดน้ำเสีย
- การบริหารจัดการ อนุรักษ์ ป่า และปกป้องทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- การจัดการมลพิษต่าง ๆ

(๖) ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๖ ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนา

- การส่งเสริมและอนุรักษ์ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ส่งเสริมให้ประชาชนมีความตระหนักในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดราชบุรี

(พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

๑) วิสัยทัศน์ (Vission)

“เมืองน่าอยู่ เกษตรสู่สากล คนและชุมชนเข้มแข็ง สิ่งแวดล้อมดี การศึกษาสาธารณสุขเด่น การท่องเที่ยวที่ยั่งยืน”

๒) พันธกิจ (Mission)

- (๑) พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ
- (๒) ส่งเสริมระบบการวางผังเมืองรวมจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่
- (๓) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เป็นเมืองน่าอยู่
- (๔) ส่งเสริมและพัฒนาระบบการกำจัดขยะมูลฝอยและระบบบำบัดน้ำเสีย
- (๕) การรักษาความสงบเรียบร้อยและการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย
- (๖) ส่งเสริมอาชีพและการดำเนินงานตามแนวของเศรษฐกิจพอเพียง
- (๗) สนับสนุนและเสริมสร้างความเข้มแข็งทุกภาคส่วนในการพัฒนาท้องถิ่น
- (๘) ส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการแก้ไขปัญหาสังคม
- (๙) ส่งเสริมพัฒนาระบบการศึกษา
- (๑๐) ส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรม
- (๑๑) ส่งเสริมภาคเกษตรกรรมอุตสาหกรรม
- (๑๒) ส่งเสริมการสาธารณสุข
- (๑๓) ส่งเสริมการศึกษา
- (๑๔) ส่งเสริมการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- (๑๕) การเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
- (๑๖) การประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นและการบูรณาการการทำงานร่วมกัน
- (๑๗) ส่งเสริมภาคเกษตรที่ปลอดภัย

๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนา (Strategy)

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๑ ด้านพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

แนวทางการพัฒนา

- พัฒนาระบบการคมนาคม การจัดการขนส่งและไฟฟ้าสาธารณะ
- พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค - บริโภคและเกษตร ตลอดจนการป้องกันน้ำท่วมและภัยแล้ง
- พัฒนาการวางผังการใช้ที่ดินให้เป็นเมืองน่าอยู่

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านที่ ๒ ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต

แนวทางการพัฒนา

- ส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการแก้ไขปัญหาสังคม
- ส่งเสริมการกีฬา การศึกษา และการเรียนรู้
- ส่งเสริมการสาธารณสุข สวัสดิการสังคม สวัสดิการชุมชนและนันทนาการ
- ส่งเสริมอาชีพและการดำเนินงานตามแนวของเศรษฐกิจพอเพียง

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านที่ ๓ ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย

แนวทางการพัฒนา

- สนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม
- ส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค สิทธิเสรีภาพและหน้าที่ของประชาชนเพื่อความเป็นพลเมือง
- การรักษาความสงบเรียบร้อยและการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านที่ ๔ ด้านการวางแผน ส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม

และการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

- การวางแผน การประสานแผนและการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น
- ส่งเสริมการท่องเที่ยวท้องถิ่นและการค้าชายแดน
- การเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
- ส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน การพาณิชย์และการเสริมสร้างความเข้มแข็งในภาคการเกษตร
- การพัฒนาองค์กรและการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

และอุตสาหกรรม

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านที่ ๕ ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

และสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

- พัฒนาระบบการกำจัดและการบริหารจัดการขยะมูลฝอย
- พัฒนาระบบบำบัดน้ำเสีย
- การบริหารจัดการ อนุรักษ์ ฟื้นฟูและปกป้องทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- การจัดการมลพิษต่าง ๆ

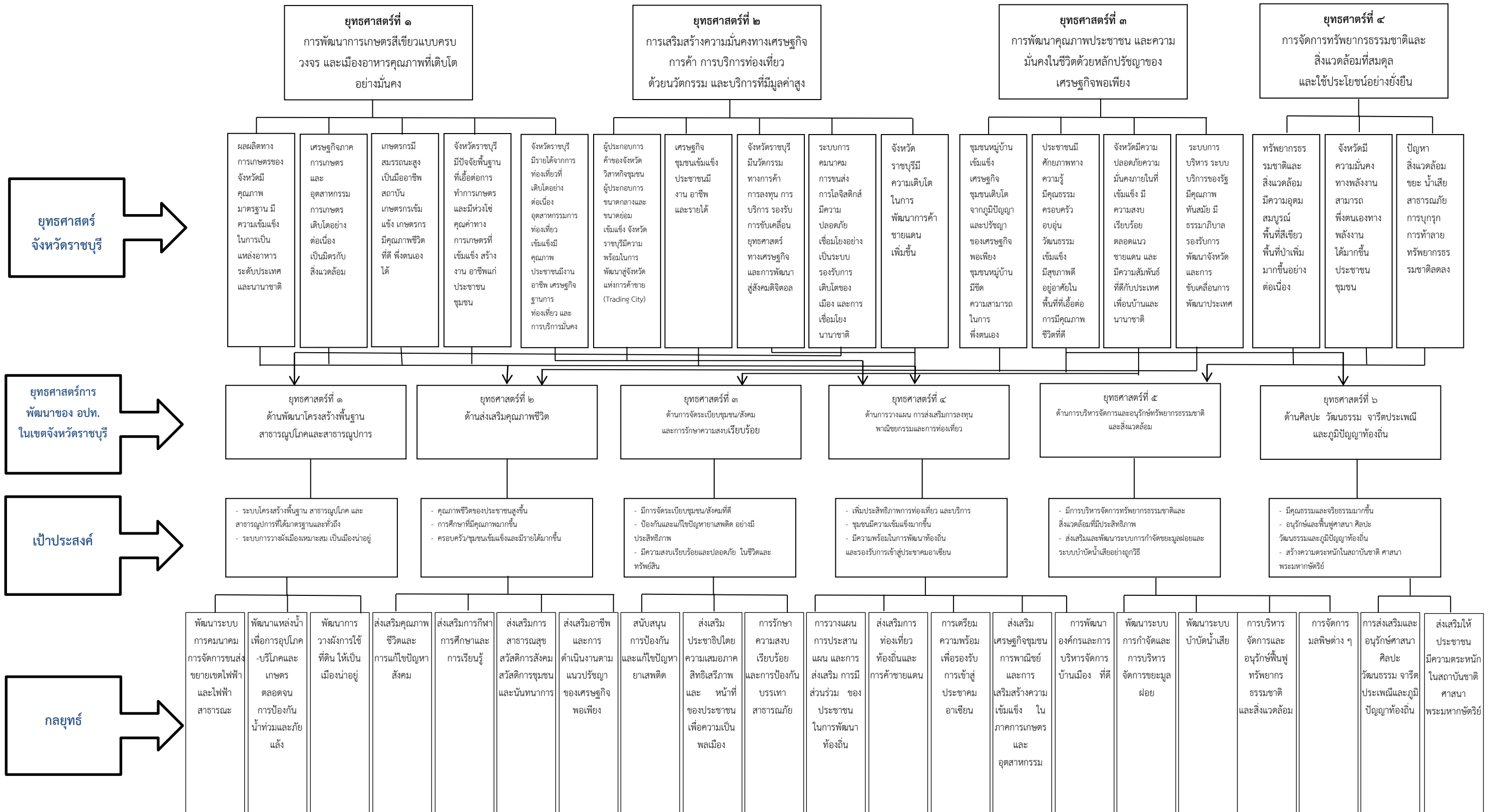
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านที่ ๖ ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนา

- การส่งเสริมและอนุรักษ์ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ส่งเสริมให้ประชาชนมีความตระหนักในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

๖.๒ ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดราชบุรี

แผนผังยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดราชบุรี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

๗. กรอบการประสานแผนพัฒนา

กรอบการประสานโครงการพัฒนาที่มาจากการบูรณาการร่วมกันระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและโครงการพัฒนาระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับองค์การบริหารส่วนจังหวัด ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ หรือดำเนินการตามประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดอำนาจ และหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๖ ดังนี้

๑. **โครงการพัฒนาที่ประชาชนในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตั้งแต่ ๒ แห่งขึ้นไปได้ประโยชน์และได้ทำ ความตกลงกันไว้** หมายถึง โครงการพัฒนาที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตั้งแต่ ๒ แห่งขึ้นไปจะต้องดำเนินการร่วมกัน เพื่อแก้ไขปัญหาหรือตอบสนองความต้องการของประชาชนในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือเพื่อให้บรรลุ เป้าหมายในการพัฒนาในภาพรวมของจังหวัด

๒. **ขนาดของโครงการและงบประมาณในการดำเนินโครงการพัฒนา** หมายถึง โครงการพัฒนาที่มีขนาดของโครงการใหญ่ ใช้งบประมาณจำนวนมากและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถดำเนินการได้โดยโครงการดังกล่าว อาจส่งผลในภาพรวมของการพัฒนาในระดับจังหวัดก็ได้

๓. **ความซับซ้อนของโครงการที่ต้องใช้ความชำนาญเป็นพิเศษ** หมายถึง โครงการพัฒนาที่ต้องใช้เทคนิคในการดำเนินการตามโครงการค่อนข้างสูง หรือเป็นโครงการพัฒนาที่ต้องใช้ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านในการกำกับดูแลหรือ เป็นที่ปรึกษาในการดำเนินโครงการถึงจะบรรลุผลตามเป้าหมายของโครงการ

๔. **โครงการที่กระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ สภาพแวดล้อมและสภาพภูมิสังคม** หมายถึง โครงการพัฒนา ที่ดำเนินการแล้วอาจส่งผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ และสภาพแวดล้อม ทำให้สภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลงหรือ อาจส่งผลกระทบต่อสภาพภูมิสังคม วัฒนธรรม จารีตประเพณี สภาพความเป็นอยู่ตามปกติของประชาชนในวงกว้าง เกินพื้นที่ความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๕. **การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในภาพรวมของจังหวัด** หมายถึง การป้องกันบรรเทาสาธารณภัยที่เกิดในวงกว้าง เช่น อุทกภัย วาตภัย ธรณีพิบัติ ไฟป่า ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องร่วมมือป้องกันภัยดังกล่าว หรือภัย อันเกิดจากการกระทำของมนุษย์ต่อชีวิตและทรัพย์สิน การก่อความไม่สงบ การทำลายทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม การตัดไม้ทำลายป่าหรือภัยอันเกิดจากยาเสพติด เป็นต้น

๖. **อำนาจหน้าที่ของส่วนราชการหรืออำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น** หมายถึง การดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามที่กฎหมายกำหนด

๗. **องค์ประกอบอื่นๆ ของสภาพพื้นที่ตามความจำเป็น** หมายถึง ความแตกต่างในสภาพภูมิประเทศ ภูมิอากาศ สภาพแวดล้อมทางกายภาพและชีวภาพที่ส่งผลให้การดำเนินโครงการพัฒนาต้องปรับเปลี่ยนไปตามสภาพ ดังกล่าวตามความจำเป็น

ส่วนที่ ๓

การติดตามและประเมินผล

๑. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัด

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดทั้ง ๑๑๒ แห่ง มีการนำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ประกอบด้วย ด้านพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย ด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์กรรมและการท่องเที่ยว ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ไปใช้ทั้งหมด ๖ ด้าน โดยส่วนใหญ่จะเป็นการพัฒนาในด้านโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ รองลงมาคือ ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต สำหรับด้านที่มีการพัฒนาน้อยที่สุด คือ ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๒. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม

องค์การบริหารส่วนจังหวัดราชบุรีได้สรุปผลการพัฒนาในภาพรวมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดราชบุรี ในช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๒ (ข้อมูลจากระบบ e - Plan ณ วันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๒) ซึ่งเป็นการนำโครงการในแผนพัฒนาท้องถิ่นนำไปดำเนินการตามข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี/เพิ่มเติม หรือเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี/เพิ่มเติมดังนี้

รายงานสรุปผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดราชบุรี ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๒

ปีงบประมาณ	แผนดำเนินการทั้งหมด		อนุมัติงบประมาณ		ลงนามสัญญา		เบิกจ่าย	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ	จำนวนโครงการ	งบประมาณ	จำนวนโครงการ	งบประมาณ	จำนวนโครงการ	งบประมาณ
พ.ศ. ๒๕๕๗	๑๘,๗๓๔	๑๐,๖๗๕,๔๕๑,๑๘๒.๐๐	๖,๓๘๒	๒,๔๘๓,๔๘๔,๑๗๔.๐๐	๔,๑๕๒	๑,๕๑๖,๒๗๕,๐๒๙.๕๕	๓,๙๓๓	๑,๑๙๒,๑๑๘,๓๒๘.๒๐
พ.ศ. ๒๕๕๘	๒๐,๐๙๒	๑๔,๖๗๖,๓๓๒,๒๒๒.๒๘	๗,๗๘๑	๔,๑๒๗,๐๙๘,๑๔๑.๓๐	๔,๓๙๔	๑,๗๑๒,๒๕๕,๒๖๙.๖๔	๔,๐๙๓	๑,๒๘๘,๐๐๔,๓๘๘.๖๖
พ.ศ. ๒๕๕๙	๒๑,๓๐๘	๑๓,๗๘๖,๑๖๓,๖๔๔.๙๘	๘,๕๑๙	๓,๖๗๔,๕๕๕,๗๓๑.๕๐	๕,๐๖๘	๒,๐๒๑,๘๘๒,๐๒๐.๓๘	๔,๘๐๕	๑,๕๑๔,๔๐๓,๕๐๙.๔๑
พ.ศ. ๒๕๖๐	๒๑,๙๓๔	๑๕,๙๘๐,๖๑๙,๑๖๗.๕๐	๙,๐๒๗	๔,๒๗๗,๓๒๓,๐๑๔.๕๐	๔,๗๙๓	๕,๑๘๒,๖๙๑,๓๒๔.๗๖	๔,๔๘๕	๑,๗๑๑,๑๗๖,๖๗๒.๘๒
พ.ศ. ๒๕๖๑	๒๕,๔๔๗	๑๙,๙๖๐,๐๒๘,๒๒๔.๓๖	๘,๒๙๐	๔,๒๒๕,๖๗๕,๑๒๙.๐๐	๓,๘๓๔	๒,๐๕๕,๗๘๒,๑๒๐.๙๘	๓,๔๓๘	๑,๓๘๔,๒๗๕,๘๗๒.๑๕
พ.ศ. ๒๕๖๒	๒๗,๖๘๐	๒๒,๐๓๖,๑๕๕,๑๘๔.๒๖	๕,๕๖๒	๒,๕๘๘,๗๖๖,๕๐๒.๙๐	๙๖๑	๗๘๘,๕๓๘,๕๔๔.๘๕	๗๓๐	๒๘๖,๓๑๔,๓๒๖.๓๗
รวม	๑๓๕,๑๙๕	๙๗,๑๑๔,๗๔๘,๖๒๕.๓๘	๔๕,๕๖๑	๒๑,๓๗๗,๙๐๒,๖๙๓.๒๐	๒๓,๒๕๒	๑๓,๒๓๗,๔๒๓,๓๑๐.๑๖	๒๑,๔๘๔	๗,๓๗๖,๒๙๓,๐๙๗.๖๑

ข้อมูลจากระบบ e - Plan ณ ๑๖/๐๕/๒๕๖๒

องค์การบริหารส่วนจังหวัดราชบุรีได้รวบรวมข้อมูลในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น การอนุมัติงบประมาณ การลงนามในสัญญาและการเบิกจ่ายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ซึ่งผลสำเร็จในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดราชบุรี ในช่วงระหว่างปี ๒๕๕๗ - ๒๕๖๒ ดังนี้

๑. การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

เมื่อพิจารณาในภาพรวมพบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดราชบุรีมีการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นเพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน รวมทั้งสิ้น ๑๓๕,๑๙๕ โครงการ งบประมาณ ๙๗,๑๑๔,๗๔๘,๖๒๕.๓๘ บาท โดยสามารถเป็นรายปี ดังนี้

๑.๑ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ มีการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นเพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน จำนวน ๑๘,๗๓๔ โครงการ งบประมาณ ๑๐,๖๗๕,๔๕๑,๑๘๒ บาท

๑.๒ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ มีการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นเพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน จำนวน ๒๐,๐๙๒ โครงการ งบประมาณ ๑๔,๖๗๖,๓๓๒,๒๒๒.๒๘ บาท

๑.๓ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ มีการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นเพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน จำนวน ๒๑,๓๐๘ โครงการ งบประมาณ ๑๓,๗๘๖,๑๖๓,๖๔๔.๙๘ บาท

๑.๔ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นเพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน จำนวน ๒๑,๙๓๔ โครงการ งบประมาณ ๑๕,๙๘๐,๖๑๙,๑๖๗.๕๐ บาท

๑.๕ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ มีการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นเพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน จำนวน ๒๕,๔๔๗ โครงการ งบประมาณ ๑๙,๙๖๐,๐๒๘,๒๒๔.๓๖ บาท

๑.๖ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ มีการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นเพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน จำนวน ๒๗,๖๘๐ โครงการ งบประมาณ ๒๒,๐๓๖,๑๕๔,๑๘๔.๒๖ บาท

๒. การอนุมัติงบประมาณหรือการจัดทำเป็นข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่าย หรือเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่าย

เมื่อพิจารณาในภาพรวมพบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดราชบุรีมีการนำโครงการในแผนพัฒนาท้องถิ่นมาจัดทำเป็นข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี/เพิ่มเติม หรือเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี/เพิ่มเติม เพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน รวมทั้งสิ้น ๔๕,๕๖๑ โครงการ งบประมาณ ๒๑,๓๗๗,๙๐๒,๖๓๙.๒๐ บาท โดยสามารถแยกเป็นรายปี ดังนี้

๒.๑ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดราชบุรีมีการนำโครงการในแผนพัฒนาท้องถิ่นมาจัดทำเป็นข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี/เพิ่มเติม หรือเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี/เพิ่มเติม เพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน จำนวน ๖,๓๘๒ โครงการ งบประมาณ ๒,๔๘๓,๔๘๔,๑๗๔.๐๐ บาท

๒.๒ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดราชบุรีมีการนำโครงการในแผนพัฒนาท้องถิ่นมาจัดทำเป็นข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี/เพิ่มเติม หรือเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี/เพิ่มเติม เพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน จำนวน ๗,๗๘๑ โครงการ งบประมาณ ๔,๑๒๗,๐๙๘,๑๔๑.๓๐ บาท

๒.๓ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดราชบุรีมีการนำโครงการในแผนพัฒนาท้องถิ่นมาจัดทำเป็นข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี/เพิ่มเติม หรือเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี/เพิ่มเติม เพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน จำนวน ๘,๕๑๙ โครงการ งบประมาณ ๓,๖๗๔,๕๕๕,๗๓๑.๕๐ บาท

๒.๔ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดราชบุรีมีการนำโครงการในแผนพัฒนาท้องถิ่นมาจัดทำเป็นข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี/เพิ่มเติม หรือเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี/เพิ่มเติม เพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน จำนวน ๙,๐๒๗ โครงการ งบประมาณ ๔,๒๗๘,๓๒๓,๐๑๔.๕๐ บาท

๔.๑ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดราชบุรีมีการเบิกจ่ายเงินโครงการตามข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี/เพิ่มเติม หรือเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี/เพิ่มเติม เพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน จำนวน ๓,๙๓๓ โครงการ งบประมาณ ๑,๑๙๒,๑๑๘,๓๒๘.๒๐ บาท

๔.๒ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดราชบุรีมีการเบิกจ่ายเงินโครงการตามข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี/เพิ่มเติม หรือเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี/เพิ่มเติม เพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน จำนวน ๔,๐๙๓ โครงการ งบประมาณ ๑,๒๒๘,๐๐๔,๓๘๘.๖๖ บาท

๔.๓ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดราชบุรีมีการเบิกจ่ายเงินโครงการตามข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี/เพิ่มเติม หรือเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี/เพิ่มเติม เพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน จำนวน ๔,๘๐๕ โครงการ งบประมาณ ๑,๕๑๔,๔๐๓,๕๐๙.๔๑ บาท

๔.๔ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดราชบุรีมีการเบิกจ่ายเงินโครงการตามข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี/เพิ่มเติม หรือเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี/เพิ่มเติม เพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน จำนวน ๔,๔๘๕ โครงการ งบประมาณ ๑,๗๑๑,๑๗๖,๖๗๒.๘๒ บาท

๔.๕ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดราชบุรีมีการเบิกจ่ายเงินโครงการตามข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี/เพิ่มเติม หรือเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี/เพิ่มเติม เพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน จำนวน ๓,๔๓๘ โครงการ งบประมาณ ๑,๓๘๔,๒๗๕,๘๗๒.๑๕ บาท

๔.๖ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดราชบุรีมีการเบิกจ่ายเงินโครงการตามข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี/เพิ่มเติม หรือเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี/เพิ่มเติม เพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน จำนวน ๗๓๐ โครงการ งบประมาณ ๒๘๖,๓๑๔,๓๒๖.๓๗ บาท

๓. ข้อเสนอแนะในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดในอนาคต

๓.๑ ผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดราชบุรีตั้งอยู่บนพื้นฐานของการรวบรวมข้อมูลในด้านต่าง ๆ ของจังหวัดจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง และพิจารณาผลการพัฒนาที่ผ่านมาเพื่อประเมินและวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบัน เพื่อวางแผนการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาในอนาคต โดยสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ และยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) โดยกำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาในด้านต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นให้บรรลุผลในทางปฏิบัติสามารถนำไปสู่การแก้ไขปัญหาและสนองตอบ ความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดราชบุรีได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นเป็นไปตามขั้นตอนของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และแก้ไขเพิ่มเติมจนถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑

ซึ่งให้ความสำคัญกับยุทธศาสตร์ด้านโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ และด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต เนื่องจากประชาชนมีความต้องการให้พัฒนามากที่สุด ซึ่งโครงการและงบประมาณในแผนพัฒนาท้องถิ่นมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนารัฐบาลจังหวัดและยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด แต่เนื่องจากจำนวนโครงการในแผนพัฒนาท้องถิ่นมีจำนวนมากเกินไป องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถนำไปดำเนินการเพื่อสนองต่อความต้องการของประชาชนได้ทั้งหมดเพราะมีงบประมาณไม่เพียงพอ ซึ่งจากการดำเนินงานในปีที่ผ่านมาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ดำเนินการ ดังนี้

๑. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการ/กิจกรรม
๒. มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลของโครงการ/กิจกรรม
๓. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในโครงการ/กิจกรรม
๔. มีการรายงานผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมต่อสาธารณะ
๕. การเปิดโอกาสให้ประชาชนตรวจสอบการดำเนินโครงการ/กิจกรรม
๖. การดำเนินงานเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด
๗. ผลการดำเนินโครงการ/กิจกรรมนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของประชาชนในท้องถิ่น
๘. การแก้ไขปัญหาและการตอบสนองความต้องการของประชาชน
๙. คำนึงถึงประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการ/กิจกรรม

๓.๒ ความเสี่ยงในการดำเนินการและข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ในการนำยุทธศาสตร์การพัฒนารัฐบาลจังหวัดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดไปใช้

องค์กรบริหารส่วนจังหวัดราชบุรีได้รวบรวมความเสี่ยงในการดำเนินการข้อสังเกต ข้อเสนอแนะในการนำยุทธศาสตร์การพัฒนารัฐบาลจังหวัดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดไปใช้ ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

- ๑) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังคงให้ความสำคัญกับยุทธศาสตร์ด้านโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและสาธารณูปการและด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต เนื่องจากประชาชนมีความต้องการให้พัฒนามากกว่าด้านอื่น ๆ
- ๒) โครงการและงบประมาณในแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของจังหวัด แสดงว่าแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาทุกระดับ
- ๓) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังไม่สามารถดำเนินงานได้ตามแผนที่กำหนดไว้ เนื่องจากปัญหาความต้องการของประชาชนมีมากแต่งบประมาณไม่เพียงพอ
- ๔) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมตรวจสอบการดำเนินงานให้มากขึ้น
- ๕) ควรจัดสรรงบประมาณให้ทั่วถึงและเป็นธรรมครอบคลุมการพัฒนาทุกด้าน ไม่กระจุกตัวเพียงแห่งใดแห่งหนึ่ง และให้บริการตามความจำเป็นเร่งด่วนก่อนหลังเพื่อจะได้แก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง
- ๖) โครงการพัฒนาและข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี/เพิ่มเติมไม่ได้รับรายละเอียดของโครงการกิจกรรมที่ชัดเจน จึงควรเขียนแผนงานโครงการให้ชัดเจน โดยให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการ ผลที่คาดว่าจะได้รับตรงกับข้อเท็จจริง และกำหนดชื่อโครงการในข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายให้ตรงกับชื่อโครงการ

ในแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยยึดชื่อโครงการในแผนพัฒนาท้องถิ่นเป็นแนวทางในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายอย่างจริงจัง

๗) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินงานไม่แล้วเสร็จทันภายในปีงบประมาณ

๘) ผลการดำเนินงานโดยรวมมีความล่าช้าเนื่องจากปัญหาในเรื่องการอุทกภัยที่ดิน จึงควรมีการประสานขอหลักฐานการอนุญาตให้ใช้ที่ดินในการดำเนินโครงการให้แล้วเสร็จตั้งแต่กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น และข้อบัญญัติฯ

๙) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีการประสานและบูรณาการร่วมกันในการพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

๑๐) ควรมีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานอย่างจริงจัง

๑๑) กระทรวงมหาดไทยมีหนังสือสั่งการมาให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการซ้ำมาก ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการไม่แล้วเสร็จตามห้วงเวลาที่กำหนด